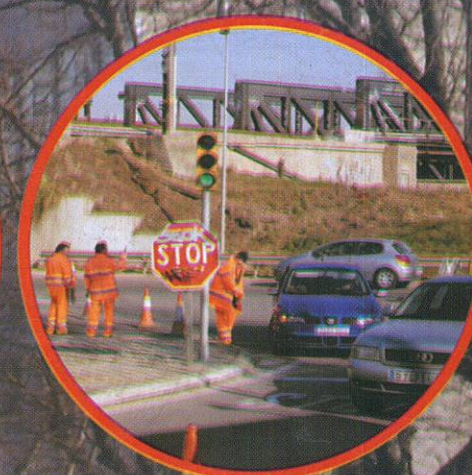

La ciutat del caos

Les obres de l'AVE deixen els accessos
del Prat en una situació precària

Reno de Medici: els sindicats acusats d'opacitat

Ahora un 30 % de descuento en los artículos de piel

PELETERÍA M Y B PIEL NACIONAL Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También tenemos servicio de prendas a medida y arreglos

LLIBRERIA · PAPERERIA

Club del Libro

IMPREMTA · EDICIONS

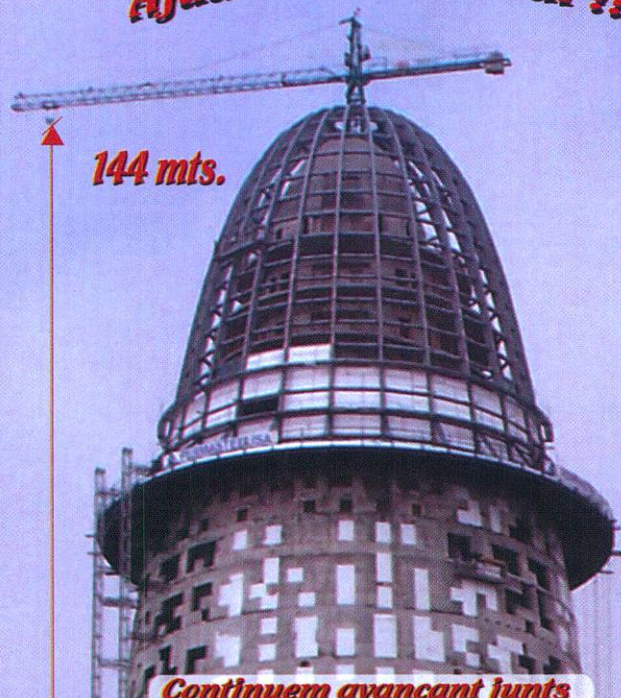
SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 · Telèfon 93 379 37 49
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

TEL: 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

La ciutat provisional

La transformació del Prat per tal de rebre el tren d'alta velocitat ha agreujat un problema que la ciutat arrossega des de fa anys: els accessos per carretera. Un mes després de l'inici de l'enderroc del pont de Ca l'Alaio, es demostra que l'alternativa més propera, el minúscul túnel que connecta la Ronda de Ponent amb el camí agrícola de Cal Penyasco, és insuficient i, en conseqüència, gairebé cap conductor l'utilitza. Per contra, les sortides per l'avinguda de Josep Anselm Clavé (La Rambla) i per la Ronda de Llevant, que acaben confluint sota el pont del ferrocarril, s'han saturat. Els conductors que en hores punta volen sortir pel cantó est de la ciutat han de patir uns embussos que es prolonguen fins ben incorporats a l'autovia. La situació s'ha vist encara més agreujada pel fet que Adif, el gestor d'infraestructures ferroviàries de l'Estat, ha començat a desmuntar l'esmentat pont metàl·lic. Aquestes obres han obligat a reduir el nombre de carrils d'entrada i sortida pel cantó est, fet que suposa un entrebanc adicional al trànsit rodat.

En resum, dels tres accessos del Prat, actualment dos estan seriosament afectats. L'ajuntament insisteix en l'opció de sortir per cantó oest de la ciutat, per l'avinguda Onze de Setembre a l'alçada del Mas Blau. És cert que, de moment, aquest accés absorbeix mitjanament bé el trànsit, però potser perquè aquesta sortida està encara infrautilitzada. De fet, per als ciutadans que viuen al centre o a l'oest del Prat, ha de resultar molt xocant, per anar a Barcelona, haver de travessar tot Onze de Setembre, amb els seus semàfors, en direcció sud, per després haver de tornar a recórrer la mateixa distància en direcció Barcelona, un cop incorporats a la C-31.

Mentre se segueixen patint aquests problemes, l'ajuntament ha informat que la Direcció de Carreteres construirà un accés directe per enllaçar l'avinguda Verge de Montserrat amb la Ronda de Llevant. Bé, potser no calia esperar a tot l'enrenou de l'AVE per tal de solucionar aquest dèficit històric de la ciutat. Ningú no ha sabut explicar mai com era possible que una artèria principal com Verge de Montserrat no tingués una sortida directa cap a l'exterior de la ciutat.

La submissió constant que patim vers les grans infraestructures d'interès estatal fan del Prat una ciutat constantment provisional—quina paradoxa—. Els grans plans estan cada cop més decidits, però les solucions de cara als ciutadans—ho hem vist amb l'estació de Renfe i ara ho veiem amb els accessos viaris— estan cada cop més improvisades.

EL TEMA

5 i 7 Les obres de l'AVE deixen les entrades i sortides del Prat en un estat precari

L'ENTREVISTA

9 Joaquim Vilà, president de l'Associació de Veïns del Prat Nord

LA POLÍTICA

15 Les grans infraestructures marquen els pressupostos de l'Ajuntament

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 Polèmica a Reno de Medici amb la implicació dels sindicats

LA GENT D'EL PRAT

29 Carmen Alcaide, l'ànima d'una família de restauradors

LA CULTURA

35 Entrevista amb Jordi Marchodom, pintor local

ELS ESPORTS

41 L'AE Prat, a la zona mitja després de la primera volta

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Javier Martínez, Raúl Quesada, Mariano Martínez, Laura Ramos, Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta

Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

(E) ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBESVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.
Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge 08820 • EL PRAT

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

ASSESSORIA CARNIAGO, S.L.

Des de 1987

ASSESSORAMENT INTEGRAL

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

ASSEGURANCES
GENERALS
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

Las obras del AVE dejan las entradas y salidas de El Prat en un estado precario

El acceso por la avenida de Josep Anselm Clavé se convierte en un caos en las horas punta

JAVIER MARTÍNEZ / Las obras de acondicionamiento de la llegada del AVE a El Prat han reducido prácticamente a una las opciones de salir o entrar a la ciudad por carretera. A las 8 de la mañana, la avenida de Josep Anselm Clavé (La Rambla) es un maremágnum de vehículos que pretenden salir de la ciudad. La situación se ha visto agravada a partir del 14 de enero, fecha en que Adif, la gestora pública de infraestructuras ferroviarias, ha comenzado a dismantlar el tramo metálico (el que discurre por el puente sobre el Llobregat) de la línea de ferrocarril entre El Prat y Bellvitge. Durante la semana siguiente al inicio de las obras, se han sucedido los embotellamientos en horas punta en la autovía de Castelldefels a la altura de El Prat. La cosa va para largo, porque hasta principios del mes de junio, según ha anunciado Adif, el carril de incorporación a la avenida Josep Anselm Clavé quedará suprimido y además se estrecharán los dos carriles de la Ronda de Llevant en sentido puerto.

Aumento de tráfico en Onze de Setembre

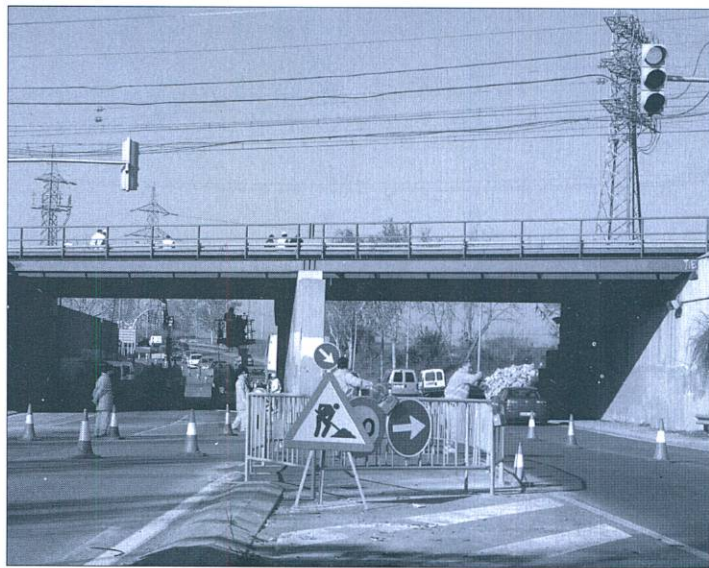
Antoni Pedrero, teniente de alcalde de Vía Pública, parte de la idea de que las obras «iban a generar problemas», y por ello cree que «poco a poco los conductores se conseguirá que los conductores acostumbren a salir por Onze de Setembre». Reconoce que «hoy por hoy no ha habido una modificación de hábitos, pero cada vez hay más tráfico en Onze de Setembre». El concejal considera que esta salida había estado infrutilizada hasta ahora, y que el aumento de tráfico «está siendo absorbido sin problemas». Lo cierto es que, contra lo que sucedía antes, actualmente se observan en horas punta colas de vehículos en la estrecha carretera que desemboca en la incorporación a la B-22 cercana a los terrenos de la fábrica Damm.

El concejal insiste en la importancia de utilizar Onze de Setembre, y anuncia que el ayuntamiento repartirá folletos en los semáforos del final de La Rambla, para ir concienciando a los conductores de que utilicen la salida que está justo en el otro extremo de la ciudad.

La esperada salida desde Verge de Montserrat

Debido a ese mundo al revés que es la burocracia pública, se ha tenido que esperar a ver los accesos de El Prat rodeados de vallas y conos para que la Generalitat haya accedido a atender una demanda ya histórica de los ciudadanos: el acceso directo desde la avenida Verge de Montserrat hacia la Ronda de Llevant. Era ilógico, a todas luces, que una de las arterias principales de El Prat se convirtiera, en uno de sus extremos, en un callejón sin salida. Si se quiere salir hacia Barcelona, o se incorpora uno hacia La Rambla -ya hemos visto que mejor no hacerlo a ciertas horas- o se dirige uno hacia Onze de Setembre para después tener que volver por la Ronda de Llevant, si se desea ahorrar los atascos de la Zona Franca.

Según Pedrero, una de las compensaciones previstas por la pérdida de accesos será la habilitación de una conexión directa Verge de Montserrat-Ronda de Llevant. Más vale tarde que nunca. ■

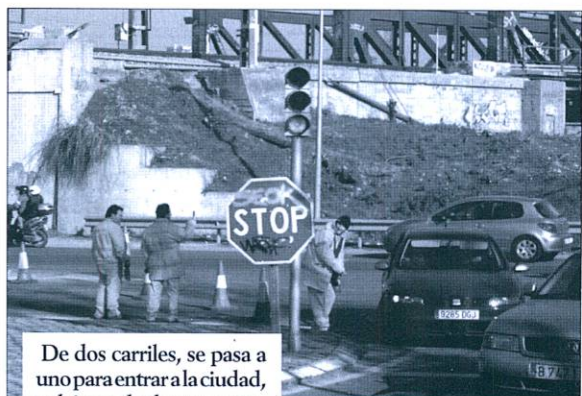
Los operarios trabajan en el dismantelamiento del puente cercano a la salida de Josep Anselm Clavé

Las colas para salir por La Rambla se intensifican notablemente en horas punta

La salida desde Onze de Setembre hacia todas direcciones absorbe el tráfico, pero presenta cierta densidad a media tarde

De dos carriles, se pasa a uno para entrar a la ciudad, y el riesgo de choques entre vehículos aumenta

Continúa a la página 7 ▶

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

**Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat**

Oficines:
Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:
Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

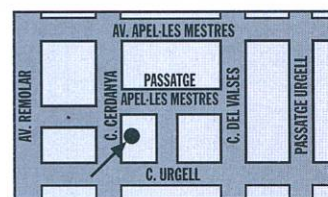
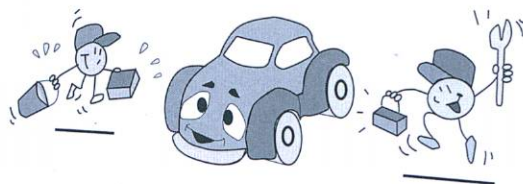
CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

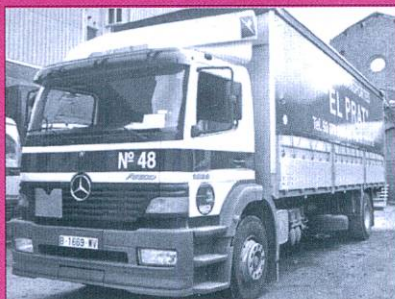

SEUPRAT

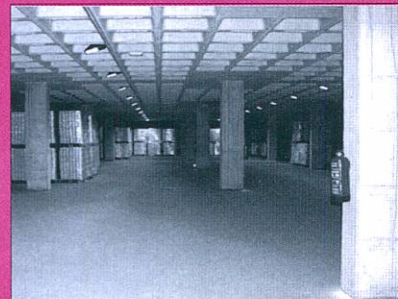
ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

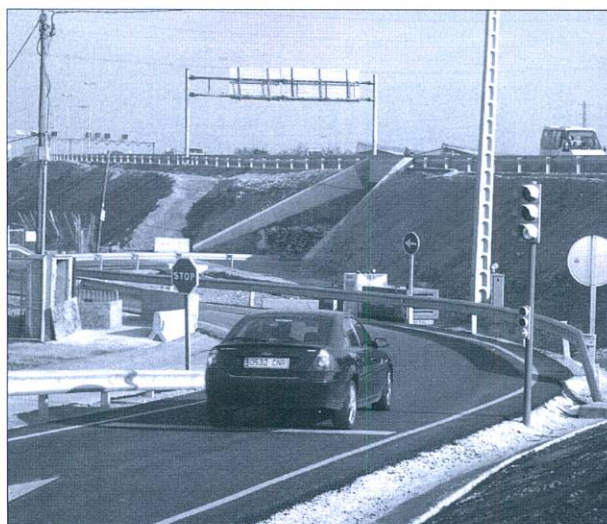
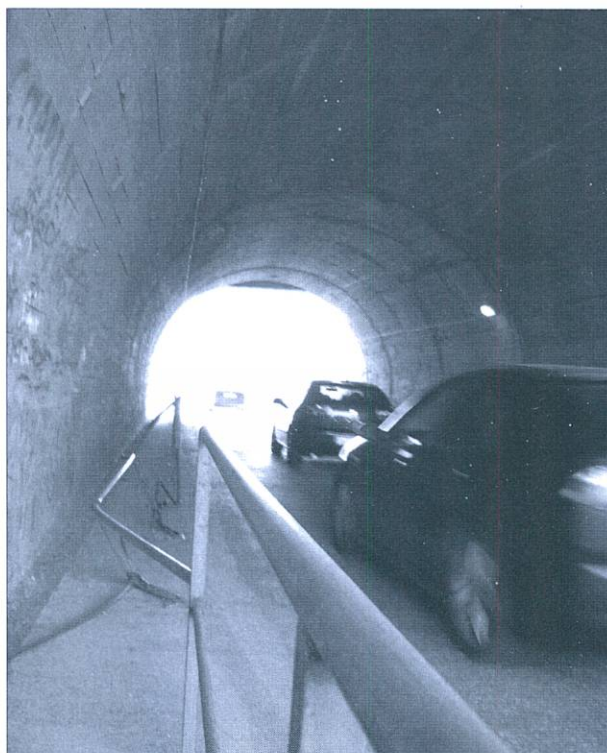

Cal Penyasco, una entrada a medias

J. M. / La entrada a la ciudad por el pequeño puente de Cal Penyasco -el situado frente a la fábrica de Fisipe- es otra de las muestras del carácter de provisionalidad que exhibe El Prat actualmente. El hecho de que El Prat sea una ciudad con escaso -o nulo- atractivo turístico ha contribuido a que la entrada por este minúsculo puente no se colapse. Aún así, ya ha habido algún que otro percance. No es difícil que dos conductores coincidan frontalmente en el interior del puente (foto 1). Tampoco es difícil dejar con forma de clip la baranda metálica del paso para peatones habilitado -ahora inhabilitado- bajo el mismo puente (foto 2). La controvertida y por suerte poco utilizada entrada puede plantear más de un problema a los vehículos agrícolas o a los ciclistas que pretendan acceder al puente. Observando la foto 3, vemos un semáforo que da paso a los coches que vienen, por poner un ejemplo, del Carrefour. A la izquierda, el camino agrícola que conecta El Prat con Sant Boi y Viladecans se une a la misma carretera a lo largo de unos 100 metros. Para incorporarse desde la pista agrícola, hay que obedecer a la señal de Stop y, por tanto, pasar cuando los vehículos tengan el semáforo anterior en rojo. Tan sólo un pequeño problema. Cuando el mencionado semáforo está en rojo, al otro lado del puente hay un semáforo que cambia a verde, y da paso a los vehículos o ciclistas que salen de El Prat utilizando el mismo puente. La coincidencia de dos vehículos frontalmente en el mismo tramo no es, por tanto, descabellada. Por tanto, para ir sobre seguro, muchos de los que circulan por el camino agrícola acaban por hacer caso al semáforo en vez de al Stop, y se incorporan tras el último vehículo que aguardaba ante el semáforo.

Cal Penyasco pretendía ser una alternativa a la supresión del puente de Ca l'Alaio. Todo el mundo se pregunta si no se podía haber ampliado la anchura del ojo del puente para, al menos, garantizar la circulación simultánea en ambos sentidos. El concejal de Vía Pública tiene claro que era del todo imposible hacer modificaciones, dada su ubicación y debido a que justo por encima discurre la C-31.

Por otro lado, la nueva carretera que enlaza la C-31 con el puente de Cal Penyasco presenta una iluminación y señalización deficientes, que contribuyen a que esta entrada provisional a la ciudad pase inadvertida en horas nocturnas. ■

Difícil circular, difícil aparcar

J. M. / La vorágine de obras en las que se verá sumergido El Prat en los próximos años no sólo dificultarán la movilidad de los vehículos, sino también su inmovilización. El Prat arrastra desde hace años un déficit de plazas de aparcamiento que ya se ha comenzado a ver agravado con la supresión de la zona de aparcamientos de la estación de cercanías. Pedrero reconoce que El Prat «va con retraso» respecto a la solución del aparcamiento «por culpa de su situación geográfica, que dificulta las soluciones técnicas». Por suerte, la técnica parece haber evolucionado, y el arcilloso suelo de la ciudad ya no es un obstáculo insalvable. El concejal cree que la construcción de aparcamientos subterráneos bajo la avenida Verge de Monserrat y bajo la plaza de Blanes paliarán el déficit de aparcamiento. «De todas formas, la idea es potenciar el transporte público, y lo vamos a tener mejor con la entrada en funcionamiento del autobús interurbano a partir de marzo y de la línea que comunicará la Zona Franca con la estación de Renfe de El Prat a partir de junio», explica el concejal.

Cal Gana, parking definitivo

Ni siquiera el aparcamiento provisional -según reza el cartel- de Cal Gana ofrece ya una solución a los problemas de aparcamiento. Cada vez es más difícil encontrar un hueco libre. Pese a que en los terrenos de Cal Gana se había previsto construir equipamientos, Pedrero afirma que, con toda probabilidad se seguirán destinando a zona de aparcamientos de forma indefinida. ■

cuibany

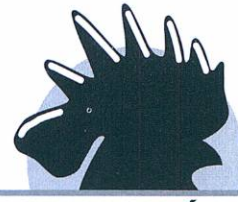
CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS
· ALARMAS

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

· TELEFONIA MOVIL

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraible 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

POTA SUD

POTA SUD

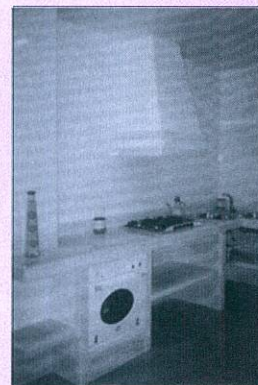
MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Joaquim Vilà, president de l'Associació de Veïns del Prat Nord

“No és el mateix que et facin fora de casa per un bé públic que per fer el barri més maco”

JAVIER MARTÍNEZ / Les actuals vivendes del Prat Nord no encaixen en el barri de disseny que l'ajuntament i les promotores pretenen projectar. L'alternativa que el consistori ha ofert als veïns no admet massa voltes: han de marxar per força. Joaquim Vilà Raventós presideix la recent Associació de Veïns del Prat Nord i vol traslladar un missatge senzill i clar: ningú no està disposat a marxar de casa.

—Quan van començar a assabentar-se que hi hauria canvis importants al seu barri?

—Ens vam assabentar el gener de l'any passat i gairebé de casualitat. Vam veure que a la seva revista publicaven unes declaracions del regidor Sergi Alegre que feien referència a un possible aixecament del pendent del Prat per poder superar l'autovia.

—Quina va ser la seva reacció?

—Doncs, com ens vam tèmer el pitjor, vam anar a demanar informació a l'ajuntament. La resposta dels arquitectes va ser clara: ens van dir que hauriem de marxar del barri. Va ser llavors quan ens vam associar per poder defensar la resposta unànim del veïnat: no volem marxar del barri.

—Han proposat vostres alternatives a l'ajuntament per tal de conjugar l'expansió del Prat Nord amb la conservació del seu barri?

—Hem proposat que se soterrí l'autovia, i diuen que no es pot fer perquè pujaria la contaminació i s'afectarien els aqüífers. És curiós, perquè se soterra l'AVE, arriba el metro, es construeix la estació intermodal, es tala la pineda, ens quedem sense la platja, ens fiquen la depuradora, la dessalinitzadora i després ens parlen de contaminar i afectar. A banda d'excuses, en les

Joaquim Vilà

“Estem buscant el millor assessorament, perquè estem decidits a no marxar de les nostres cases”

darreres comunicacions ens han dit explícitament que fem nosa al barri.

—De fet, fins que no s'han celebrat les darreres reunions amb l'ajuntament, es pensava que el barri només patiria la pèrdua dels patis a causa del pas de les vies de l'AVE...

—Sí, però reunió rera reunió ha anat canviant la pel·lícula. Al principi ens deien que les expropiacions vindrien i es

donarien d'aquí 15 o 20 anys. En la darrera reunió ens van dir que seria cosa de tres anys. A sobre, no és el mateix que et facin fora per un bé públic, com és el cas de les vies, que pel fet que el barri quedi maco. Ens han parlat amb un cinisme impropri d'un ajuntament com aquest.

—Bé, per al seu gust, el barri ja és maco...

—Maco o lleig, és el nostre barri i són les nostres cases. Sí, diuen que ens compensaran, però molta gent sap no canviaria la seva casa de planta baixa amb el seu pati ni pel millor pis nou que els hi puguin donar a canvi.

—No es veuen amb cord d'exigir a l'ajuntament que els hi construeixi cases de 100 metres quadrats amb pati, que és el que molts tenen ara?

—No, perquè sabem que no els hi surten els números. Amb els preus de vivenda que hi ha ara, no ens donaran mai res semblant al que tenim ara. Nosaltres no volem fer-nos rics amb la compensació, però tampoc volem perdre diners. D'altra banda, nosaltres confiàvem que contribuiríem al creixement i a la transformació del barri i que decidiríem què fer amb les nostres cases. No ens neguem al progrés, però també volíem formar part del Prat Nord.

—Què estan disposats a fer per lluitar contra aquesta situació?

—En primer lloc, hem començat a buscar assessorament. Volem trobar els millors professionals que ens ajudin a defensar-nos, perquè estem decidits a no marxar de les nostres cases. En segon lloc, repartirem fulles informatives per tot el Prat i penjarem pancartes perquè tots els ciutadans coneguin la injustícia que s'està cometent.

—Per cert, les excavadores acaben d'entrar als patis del carrer Urgoiti. Com estan els ànims?

—Malament. La gent més gran, que porta tota la vida al barri, pateix depressions i estrès amb aquesta situació. Han hagut de començar a prendre tranquil·litzants

—Com afronteu el fet que a la gran operació immobiliària que s'està gestant hi intervenen dues promotores gegants com Espais i Vertex?

—Com una lluita desigual. Fixi's què curiós: l'alcalde ens va dir que, si la paperera Reno de Medici no hagués tancat, encara es podria haver fet alguna cosa. A aquesta fàbrica hi quedaven 200 treballadors. Al barri, entre veïns i treballadors en som 400. Què passa, que 200 persones podien decantar una decisió i ara 400 no en poden? ■

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Construcciones Metálicas Puertas - Automatismos Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

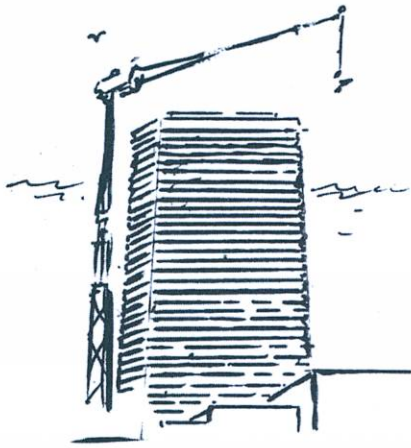
EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

La millor qualitat
al
millor preu!!

- ST. JOAN DESPÍ (93) 477 39 13
FRANCESC CAMBÓ, 17
- BADALONA (93) 383 12 80
C/NAPOLS, 7-9
- VILADECANS (93) 658 19 04
DOCTOR REIG, 44
- GAVA I (93) 638 04 10
C/ST JOSEP ORIOL, 5
- BADAL (93) 296 64 94
C/BADAL, 84
- PRAT II (93) 478 55 38
AVD. MONTSERRAT, 212
- ESPLUGUES (93) 372 05 52
C/ MESTRE JOAQUIN ROSAL, 15
- PRAT III (93) 478 81 19 AVD.
MONTSERRAT, 48
- L'HOSPITALET (93) 338 12 80
C/MAESTRO CANDI, 10
- CASTELDEFELS (93) 636 19 44
C/MAJOR, 50
- PRAT I (93) 478 25 20
C/FERRAN PUIG, 67
- COLLBLANCH (93) 333 05 70 C/
LLOBREGAT, 26
- NUMANCIA (93) 419 73 44
C/NUMANCIA, 98
- L'HOSPITALET 2 (93) 331 17 76
C/APRESTADORA, 77
- SANT BOI (93) 630 62 53 C/ LUIS
PASCUAL ROCA, 29-31
- ALMACEN (93) 262 63 54
C/ LONGITUDINAL 9, 65

Se hacen pedidos a domicilio llamando al telf. 93 478 25 20
o al e-mail pedidos@servifruit.com

Se queja el Coordinador de la Plataforma Ciudadatans pel Canvi, Joan Rosell de Cal Pau Barò, de falta de rigor en un safareig. Nos reafirmamos en lo dicho: se solicitó un cargo que debía ser bien retribuido a un diputado del Parlament para un militante de su formación, y no se concedió. Tampoco ha sido correspondida su iniciativa y ardua labor de recogida de centenares de firmas solicitando la instalación de un hospital en la ciudad. En cambio construirán uno en Sant Joan Despí y otro en Sant Boi. Sin embargo, el conseller Josep Maria Vallés, presidente de su formación, nos obsequiará con un hotel junto al río Llobregat -muy cerca de nuestro término municipal- para alojar a los inquilinos del otro hotel de la barcelonesa calle Entença. Tanto esfuerzo para tan poco resultado.

Hemos recibido una caja de carbón por parte de los Reyes Magos. Probablemente la han pedido a SS MM de Oriente algunos concejales que aparecen en Delta con cierta frecuencia. Nosotros nos limitamos a recoger lo que nos dicen los ciudadanos a propósito de ciertas reformas urbanísticas que tienen la oposición del vecindario. Y si no que lo pre-

gunten a los vecinos de las casas por encima de las vías del ferrocarril. De seguir en esta línea, nos tememos que tendremos comentarios adversos para rato y sobre todo carbón para todo el invierno.

El passat mes de desembre, es va jubilar en Jaume Ribas, el noi gran de Cal Natros. El Jaume era tota una institució en el món de la pagesia del Delta. President del Canal de la Dreta, era una referència per la normalitat del rec i la defensa dels pagesos. Comença ara la davallada de l'última generació de la pagesia local i el Jaume és el primer en deixar la terra dels nens de després de la guerra. Ara sí que podem afirmar que el viure a pagès s'ha acabat.

Ja sabeu que a finals de gener es jubila el Fernando Casanovas i, per tant, tanca l'última botiga tradicional de queviures del carrer Ferran Puig. Durant molts anys en Fernando i la Mariona van estar al capdavant del negoci familiar venent queviures quan les circumstàncies comercials no acompanyaven gens. La Mariona se'n va anar a viure a la falda de Montserrat i el seu germà

Fernando, va continuar el negoci tot sol. Tanca, per tant, l'última botiga de queviures i el carrer perd un referent important.

Tot el que facin els polítics locals, a partir de aquest mes de gener fins a final de la legislatura, serà en clau electoral. És a dir, tot el que facin, prometin i inaugurin, no tinguin cap dubte, que serà per a enlluernar al ciutadans cara a les properes eleccions municipals. I és clar intentaran presentar una cara més agradable que l'actual amb la finalitat de guanyar-se vot i continuar amb la cadireta i el sou.

El sentido del humor de las pintadas de El Prat no tiene límites. En pleno casco antiguo, descubrimos una pintada que rezaba: "Los hombres de Paco" e iba acompañada de una flecha que indicaba el camino a la comisaría de la Policía Nacional. No sabemos si los dos agentes a los que vimos poco después fotografiando la pintada con una cámara digital se lo tomaron con excesivo sentido del humor.

Definitivament col·locaran els horts municipals en un indret de la Carretera Fonda. En un camp ple de runes que s'hauran de retirar. Ara busquen una dotzena d'avis per donar-los amb un càvec i un rastrell. Sobre tot que hi siguin tots quan l'alcalde hi vagi a fer-se la foto.

LA TIRA

Maten i somriuen

Encara que ja hagi passat un temps no deixo de pensar amb tú, Maria del Rosario.

Maria, per causes de la vida, dormies com una indigent a l'interior d'un caixer automàtic per no passar tant de fred aquella nit. La barbàrie de tres salvatges, però, et van despertar i van convertir el teu fred en foc produït per les flames que et van cremar viva fins a la mort. Quan la policia els va agafar, aquests enemics que et van rustir justificaven la seva acció adduint que només volien espantar-te i que se'ls hi va anar de les mans.

Com es pot ésser tant imbècil de divertir-se apallissant a una persona indefensa que no t'ha fet res. Però, la realitat ha estat molt més crua al veure la seqüència de les imatges del que realment va succeir-te aquella espantosa nit. El pitjor, Maria, ha estat veure el somriure d'aquests nois mentre t'insultaven, maltractaven i et cridaven. Un dels nois (ben vestit i arreglat) t'esbatussava amb un con de circulació. Mentre ho feia, somreia. Després entra un altre menor amb un bidó de líquid. A partir d'aquí, les flames i l'horror. I tot amb un somriure càlid i còmplice als llavis d'aquestes rates de claveguera.

No vull entrar en detalls, Maria, doncs sé que vas patir moltíssim, tota sola en aquell caixer, però sí desitjo que aquest animals que tant de mal t'han fet i que, segurament ja havien fet mal a altres persones, paguin les seves culpes i compleixin integrament les penes.

Espero que durant el temps que estiguin a la presó es responguin a preguntes com: ¿Es mereixia aquesta pobra dona aquest tracte vexatiu i inhumà? ¿Es mereixia aquesta terrible mort per ser indigent, per no tenir lloc on viure, per patir fam i fred, per mostrar-nos tots els dies el seu sofriment, per ser més dèbil que vosaltres...?

Maria no era un sac de merda on una serie de desaprensus puguessin trepitjar, pixar-se a sobre i cremar-lo. I tot... amb un somriure a la boca.

Ara toca que la justícia actui amb contundència. Em sap greu pels seus pares, que els pobres no sabien que no sabien que els seus fills eren uns veritables monstres.

Un petó Maria. No vas fer res per mereix't una mort tant amarga.

MÀXIM PUJADÉ

Los Centros de atención Primaria

Cuando a una persona mayor del Prat le manda su médico hacerle unas pruebas por el mal estado de salud que presenta, le suelen mandar a Centros de Barcelona por estar saturado el Hospital de Bellvitge. Teniendo que bajar y subir escaleras de los metros que tanto trabajo les cuesta al ser tan mayores. Corriendo también el riesgo de ser atropellados por algún vehículo de tantos como transitan por sus calles.

Por lo que hemos de pedir que si no nos hacen un Hospital por la proximidad de otros, al menos amplíen los centros de atención primaria que tenemos por estar estos saturados y que lo mismo que se hacen ecografías, mamografías y rayos X, se hagan también los TAC. Fibrogastoscopias y otras pruebas que nos tienen que hacer lejos del Prat. Y que en las construcciones que se han de hacer en el Prat Norte, se construya también un gran centro de atención primaria o Centro de Diagnóstico. El Prat lo necesita y El Prat se lo merece.

Carlos Romero Carretero

La cárcel, es la gota que colma el vaso

Ya lo dijo el desaparecido Catedrático de geografía e historia Vilà Valentí: el Delta esta amenazado por tierra, mar y aire.

Tenia toda la razón porque a El Prat van a parar, desde ha ce muchos años, todos los equipamientos problemáticos que no quiere la gran Barcelona.

Barrio marginal, puerto, aeropuerto, depuradora, desaladora, central eléctrica y muy pronto la cárcel Modelo de Barcelona que no se construirá dentro del término pero muy cerca: en el límite junto al río Llobregat, aunque algunos dicen la Zona Franca.

No es que a estas alturas, nos importe mucho la construcción del recinto penitenciario, porque, otras construcciones como la ampliación del aeropuerto o el puerto nos han hecho más daño, ambiental y de convivencia que una cárcel.

Encima, el presidente de la asociación de vecinos de Llevant, distrito de la Carretera de la Marina, feudo comunista por excelencia, manifiesta a TV3, que la cárcel nos queda a tres kilómetros y que no le importa. Aquí cuando los jefes no dicen nada, los subalternos bajan la cabeza con resignación.

Lo que nos molesta es que desde el mismísimo ayuntamiento se silencian este tipo de cosas y nadie se imagina la de manifestaciones que el equipo actual de gobierno de ICV hubiera protagoni-

zado de estar en la oposición. Sin embargo, en el poder se dice amén a casi todo.

Poco a poco va desapareciendo el tejido industrial y las grandes fábricas; ahora son sólo grandes solares. Los comercios languidecen, el paro va en aumento y nadie dice nada.

Los contratos basura aumentan en el aeropuerto y la promesa municipal de los treinta mil puestos, se ha quedado en nada o, mejor dicho, en unos centenares de contratos temporales.

Pero la vida sigue y la ciudad a pesar de esa expansión de Prat Norte, poco a poco va perdiendo calidad de vida y nos vamos transformando en un barrio marginal de la Ciudad Condal.

Nadie en su sano juicio podía imaginar la desaparición de la Seda, Fisipe y las tres Papeleras sin apenas oposición, pero eso sí, acogiendo a infraestructuras para servir a la gran ciudad.

De seguir así, los que esperábamos vivir en una pequeña ciudad con equipamientos, tranquilidad y servicios, no nos quedará otro remedio que huir e irnos a vivir a otro enclave con más calidad de vida.

Algunos ciudadanos de El Prat, ya han emprendido la huida y se han ido a vivir a Vilanova i la Geltrú donde, poco a poco componen una digna avanzada.

Juan Miñarro

Una altra queixa del Ramona Via!

Com a patidora usuària dels serveis mèdics d'urgència del nostre CAP Ramona Via, vull fer públic el tracte rebut el propassat dia de Nadal.

La meva mare, invàlida i de 91 anys, va necessitar atenció mèdica domiciliària, perquè s'ofegava i patia el que semblava una bronquitis aguda. Doncs bé, a quarts de deu del matí vaig telefonar al CAP Ramona Via per demanar-los que enviessin un metge a casa, van prendre nota i van dir-me que ja l'enviarien.

Cap a quarts de dues de la tarda, en veure que no venien, vaig tornar a telefonar-los i textualment em van dir: «La persona que atenia les trucades s'ha enfadat i ha marxat. Si vol un metge d'urgències, truqui al 061». I no van venir!!!

Coneixia les mancances de metges en el servei d'urgències, l'excessiva càrrega de feina i hores de treball que suporten i com n'estan, de mal pagats. Però el que no sabia és que l'estat d'ànim d'una persona em privaria d'un dret fonamental.

Finalment, com a pratenc, em pregunto: «Aquest és el servei mèdic d'urgències que ens mereixem?».

Neus A.

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" —encara que es publiquin amb inicials— han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Carta del director

Un altre cost social

Les excavadores ja han començat canviar el paisatge del Prat Nord.

En poc més d'un any la nostra ciutat ha perdut uns quatre-cents llocs de treball pel tancament de Fisipe i la Paperera Reno de Medici, sense que coneguem la creació de llocs de treball alternatius pels acomiadats que no han tingut la possibilitat d'acollir-se a la jubilació anticipada. Els que per edat ho han pogut fer comptaran –si més no– amb uns ingressos mensuals vitalicis, que els seus companys de feina més joves hauran de buscar en el mercat laboral. I no ho tindran fàcil.

He llegit el contracte de compra-venta de la "finca Sarrió", signat el 16 de desembre del 2003, per dos representants legals de la paperera italiana i un de la immobiliària que ha adquirit els terrenys. Al marge d'altres aspectes d'interès d'aquest document, en el manifest primer es diu: "la situació urbanística de la finca, que podria ser afectada per una important reordenació municipal del territori i la necessària reestructuració empresarial aconsellen la seva venda, en les condicions més favorables del mercat..." I han venut. La necessària reestructuració empresarial ja sabem com s'ha fet. Ha estat realment emprenedora i imaginativa: portes avall i acomiadament massiu de tota la plantilla.

La important reordenació municipal encara s'ha de concretar definitivament però ja en coneixem alguns aspectes. Probablement serà tot l'important que els compradors i venedors d'aquest sòl imaginaven o coneixien dos anys enrera.

Donat que l'equip de govern tenia, i per el que sembla continua tenint, la clau que obrirà la porta per deixar entrar les excavadores, em pregunto si va plantejar als actors d'aquesta transacció alguna alternativa laboral per als acomiadats que no podien acollir-se a la prejubilació. ¿Es va fer alguna gestió per intentar reduir aquest impacte social?

Estaria molt bé que ens expliquessin com ha anat tot plegat.

Josep Mª Canalías
Director

¿Donde está el civismo?

En innumerables ocasiones nos recuerdan los políticos –llámense autoridades– todos los preceptos cívicos que los ciudadanos debemos cumplir o debemos tener presente en nuestra "agenda" ético-solidaria. Hay que denunciar un acto de incivismo de nuestro ayuntamiento: es una verdadera vergüenza el estado en que se encuentra el nuevo acceso del Prat a través del túnel de Ca'l Penyasco, enfrente de la antigua fábrica Fisipe, en lo que se refiere al tramo que va justamente desde ese túnel hasta la rotonda del Remolar, en dirección al casco urbano. El piso de la calzada es infumable. ¿Tanto hubiera costado una capa de alquitrán, una mínima capa de asfalto para que la conducción y los vehículos no padezcan?

Hay un carril en obras, además, en un tramo de esa vía, sin la preceptiva luz roja por la noche, que hace todavía más peligrosa la circulación.

Hoy en día, cuando asfaltar es cuestión de horas, ¿a qué esperan en el ayuntamiento a adecentar esa calzada, que actualmente debe soportar tanta circulación?

Si la excursión de entrada, que se alarga unos cinco kilómetros, culmina con esos quinientos metros imponentes, los usuarios pagamos más por gasolina y por desgaste de los amortiguadores y neumáticos. Pero, ¿a quién importa lo que paguen de más los ciudadanos? ¿Y esto va a estar así dos años más?

M. Gutiérrez

Finestra oberta

La laguna del antiguo cauce y la tercera pista

Gracias a los esfuerzos de los grupos ecologistas, un año más, los cormoranes pueden descansar en el gran dormitorio que constituyen los árboles de la ribera del antiguo cauce del Llobregat. Más de trescientos cormoranes se encuentran ya invernando junto a la nueva laguna del Riu Bell. En enero podrían ser un millar.

Los ecologistas, junto a todo el resto de amantes de la naturaleza, son los primeros interesados en evitar cualquier incidencia o incidente entre los aviones y las aves del Delta, por ello, nos alegra mucho saber que los cormoranes todavía disponen de un lugar para reposar, lejos de la cabecera de la nueva tercera pista del aeropuerto y de los posibles incidentes con las aeronaves cargadas de personas.

Nos gustaría saber si esa alegría es compartida por AENA, la Autoridad Portuaria de Barcelona y la Cambra de Comerç, ya que, más bien parece, al menos, a primera vista, que:

AENA haya puesto la pista apuntando hacia las lagunas del Delta. Que la autoridad portuaria esté dispuesta a destruir el dormitorio de cormoranes del río para forzarlos a situarse en la única zona alternativa de que disponen; junto a la laguna de la Ricarda, justo en la cabecera de la tercera pista.

Por último, tan solo falta que la Cambra lance un avión para derribar lo que ellos consideran la "última muralla de la Gran Barcelona" las zonas húmedas del Delta del Llobregat. Ya se sabe que algunos consideran que, el fin justifica los medios, en pos de conseguir un "gran desarrollo" pese a los posibles "daños colaterales" que estos pudieran tener.

Cormorán: ave de color negro (cuervo marino) de gran porte, característica de los ríos y las zonas húmedas de toda la península ibérica durante el invierno.

Nidifica en el centro y norte de Europa, en invierno migra hacia las regiones mediterráneas, donde se alimenta de peces.

Al igual que las ardeidas, se trata de un ave muy gregaria que utiliza zonas con árboles de gran porte para criar en las zonas donde se reproduce y zonas de las mismas características para pasar la noche de forma conjunta en las zonas donde inverna.

JOSÉ GARCÍA MORENO
DEPANA BAIX

El Tripartit Català SL (Societat Limitada): Reformes i fontaneria en General

Avui m'agradaria parlar de fontaneria, de la fontaneria que entenc que el Tripartit català hauria de fer, després de viure en una Catalunya que durant mes de 20 anys ha perdut aigua degut a moltes fuites derivades d'un govern amb una forma d'entendre la política que jo mai he compartit.

Per parlar d'una pèrdua d'aigua asfixiant, només una de tantes, podríem parlar del tancament d'empreses o dels Expedients de regulacions d'ocupació que l'anterior govern mai va intentar evitar.

Una bona empresa de fontaneria ha d'ésser capaç de reparar les fuites que provoquen pèrdues d'aigua. Imagineu que li passaria als meus veïns del primer pis si amb una fuga a la meua cuina, no vingués un fontaner? És fàcil imaginar que passarà a Catalunya si continuem amb fuites d'aquest tipus.

Evidentment que els que estratègicament utilitzen i han utilitzat tota la vida el xantatge, són determinades empreses que aposten per ser més rendibles en cop de ser més eficaçes, es a dir, aposten per la precarització sistemàtica del mercat laboral en lloc d'apostar per fer processos més ben planificats i estructurats que no tant sols millorin la productivitat sinó que aportin un valor afegit a les diferents produccions que es fan a casa nostra.

Tenim un problema d'evolució, hem d'avançar cap a altres models industrials i no intentar competir amb la Xina o amb el Marroc anclats en les mateixes formes de producció. Els anys d'avantatge amb respecte a altres països en vies de desenvolupament ens haurien de portar a fer una aposta per la innovació industrial que no fem. Després de més de 20 anys de formació subvencionada per la UE per millorar la capacitació, encara estem a la cua pel que fa a la investigació i innovació tecnològica.

Com a treballador vinculat a la indústria del automòbil, encara em pregunto per què tots i totes les treballadores de Gearbox i SEAT, sabien que el tripartit acceptaria el ERO xantatgista presentat per la multinacional Alemanya Wolskvagen al departament de treball de la generalitat. Potser el tripartit en el que molts encara tenim esperances perquè canviïn les coses, no està per fer fontaneria i reparar fuites d'aigua, potser està més per les formes innecessàries, que per les reformes necessàries.

En aquests temps de liberalització econòmica que ens toquen viure, potser no podrem fer res amb una multinacional Alemanya, però el que sí que poden començar a fer els nostres polítics és un altre plantejament industrial per Catalunya.

Per què començo pels polítics?, potser la culpa és dels sindicats. El moviment sindical actual té unes possibilitats d'actuació davant aquests fenòmens bastant limitada. Qualsevol

sindicalista sap que davant un ERO, les empreses tenen la paella pel mànec. L'ERO no és més que una maniobra per abaratir l'acomiadament de forma col·lectiva que es fonamenta en causes tècniques, econòmiques o administratives. En quines d'aquestes causes incorrien Gearbox del Prat o SEAT? En cap.

Amb aquesta realitat hi ha sindicats que opten per fer fontaneria i reduir la fuga i altres opten per una lluita que malauradament amb la legislació vigent i amb la permisivitat dels governants, acabarà en un acomiadament. Segurament més car per l'empresa, però acomiadament també. Ah, malauradament sempre hi ha el sindicat que aprofita per vendre galledes per recollir l'aigua de la fuga, i és que les persones som com som.

Els sindicats i els treballadors, a bon segur, tenim altres responsabilitats, però no la de facilitar determinades males pràctiques empresarials, per tant és d'exigir al tripartit que igual que de forma encertada està endurint les condicions per accedir a una vivenda de protecció inicial (altra fuga) endureixi les condicions de tancament o acomiadament a les empreses que injustificadament juguen amb la vida i el futur de molts i moltes treballadores.

Sogeriments, home, no sóc jo un expert en la matèria però crec que quan ja sabem que el preu del petroli es multiplicarà per 2 o 3 vegades el que paguem avui, potser seria bo que la SEAT fabriqués cotxes d'hidrogen o amb altres energies alternatives. El preu en cadena abaratiria la producció. Potser una decidida aposta dels nostres governs facilitaria el tema. Per quan una OPA hostil de la Caixa a SEAT? Com son "empreses catalanes" potser a Madrid no ho veuran malament.

I per acabar, una reflexió pels polítics, sindicalistes, treballadors i persones en general. Segurament les pifies dels polítics són dels polítics. Les dels sindicalistes dels propis sindicalistes, les dels treballadors, de tots i totes les treballadores. Aquí sempre podem dir allò de "este perro no es mío", però davant d'una societat consumista on el consum ho mou tot, tots compartim una responsabilitat: la de consumir responsablement, i la de no consumir allò que no és bo per la majoria de les persones que depenem d'un salari. Des de la responsabilitat de no consumir a l'hipermercado que no respecta els drets laborals dels seus treballadors, fins i tot la de no consumir aquells governs que no compleixen el que ens venen. Ja sabem, també son Societats Limitades en tots els sentits, fins i tots en el temps.

A mi personalment m'agraden els fontaners i si són bons i a part de solucionar fuites et fan una bona instal·lació, millor que millor.

ÓSCAR RANDO • Educador Social

PELUQUERÍA UNISEX

Sandra
Cortés

Estudio tricológico del cabello •
Asesoramiento de imagen •
Últimas tendencias en cortes •
Extensiones de todo tipo • Especial-

idad en recogidos novias y acompañantes • Lo último en mechas, color, bitonos,.... • Maquillajes de noches y de día

Martes a Viernes de 09:00 a 19:00 horas
Sábados de 08:00 a 18:00 horas
Telf. 93 370 18 56 • Av. Libertad, 21 • El Prat de Ll.

Carretera Marina, 28 / 08820 El Prat de Llobregat

93 379 50 96

El consistori aprova un pressupost marcat per l'impacte de les grans infraestructures

La dotació en el capítol d'inversions ha crescut aquest any en un 25%

NEUS MACÍAS / ICV i PSC van aprovar en solitari el pressupost per l'any 2006, que va ser debatut en el ple ordinari del 21 de desembre i que va tenir en contra els vots de CiU i PP.

El document presentat per l'equip de govern assoleix unes xifres de 90'59 milions d'euros, desglossats en 78'12 per al pressupost de l'ajuntament, i 12'47 destinats a les tres empreses municipals (Aigües d'El Prat, Prat Comunicació i Prat Espais). Les inversions suposen 18'90 milions, "que arriben al 25% del total: és el capítol que més creix", va destacar Rafael Duarte, Tinent d'Alcalde de Serveis Centrals i Economia. Es tracta del tercer pressupost que presenta la coalició ICV-PSC, "i és el més important, ja que ara es plasmen els acords a què vam arribar al Pla d'Actuació Municipal (PAM), el nostre contracte amb els ciutadans", en paraules de Duarte. L'ecosocialista va assegurar que aquest exercici estarà marcat per les grans infraestructures que ja es construeixen a El Prat, "i que comportaran problemes i presa de decisions". L'arribada del metro, les obres de l'AVE, els aparcaments soterrats... Tots aquests assumptes, tot i que molts d'ells no seran finançats pel consistori, "afectaran la nostra mobilitat, i haurem de recollir les queixes dels ciutadans i mantenir-los informats". Duarte va explicar algunes de les inversions més destacades, com l'edificació del Centre Cultural de la Plaça de Catalunya, la rehabilitació de la piscina del Fondo d'en Peixo, "que es tornarà a construir com si fos nova", o la posada en marxa de les noves línies d'autobusos. Un altre 25% del pressupost es destinarà, segons el regidor d'Economia, "als serveis a les persones", entre els que va destacar les despeses en esport, cultura, benestar social, immigració o recerca de treball.

Les principals inversions del 2006	
Infraestructures	
Urb. Av. Verge Montserrat (Remolar-Empordà).....	1.000.000 euros
C. Isidre Nonell (J. Maragall-M. Bertrand).....	300.000 euros
Pl. Jutjats.....	1.600.000 euros
C. Riu Llobregat (1ª anualitat)	300.000 euros
Horts Municipals.....	500.000 euros
Urbanització 11 de Setembre (Mossos d'Esquadra).....	600.000 euros
Urbanització ampliació aparcament Ribera Baixa.....	300.000 euros
Pl. Blanes i Garrovillas (aparcament).....	300.000 euros
Renovació jocs infantils i bancs.....	450.000 euros
Altres infraestructures.....	300.506 euros
Equipaments	
Piscina Fondo d'en Peixo.....	1.663.000 euros
Escola Bressol Jardins de la Pau.....	1.000.000 euros
Centre Cultural Biblioteca Pl. Catalunya.....	2.500.000 euros
Millora equipaments cultura i joventut (La Capsa, Modern).....	1.000.000 euros
Millora equipaments esports (Estruch, Sagnier).....	1.000.000 euros
Millora Centre Promoció Econòmica	300.000 euros
Millora Cementiri Nou.....	300.506 euros
Altres edificis administratius i de serveis.....	600.000 euros

El portaveu socialista va destacar el projecte de l'escola-bressol, que es construeix a la plaça del Músic Blai Carmona

En el torn de l'oposició, el portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va criticar que El Prat continuï perdent població. "En els últims 10 anys han marxat vint-i-cinc mil persones, un 39% de la població, que se'n va buscant més qualitat de vida i millors prestacions". Gordi va destacar que les àrees que més incrementat veuen el seu pressupost són Urbanisme i Alcaldia, mentre que les que menys augmenten són Cultura i Promoció Econòmica. El convergent també va denunciar la gestió de les finances mu-

nicipals. "Depenem massa del patrimoni i dels préstecs. No només s'ha de canviar el disseny de la ciutat, sinó també de la seva economia".

Mitjans municipals per informar els pratencs

En la mateixa línia es va manifestar el portaveu popular, Antonio Gallego, que va assegurar que el consistori "usa i abusa dels crèdits", i va qüestionar que se'n continuïn demanant "si hi ha encara diners a Tresoreria". També va criticar "la mala gestió" del personal municipal, que, segons ell, "està mal aprofitat". Gallego va manifestar que, en el seu afany de mantenir informats els ciutadans, el consistori ha augmentat el pressupost d'Alcaldia destinat a temes de comunicació. "Els convidem a que utilitzin mitjans municipals, com la ràdio o el butlletí, per tal d'informar els pratencs". El popular va criticar l'elevada despesa que, segons ell, es fa a àrees com Esports i Cultura. "Nosaltres els

reduiríem i dedicariem aquests diners a Serveis Socials". I va insistir en que no consta al pressupost cap partida destinada a la reforma de l'Artesà, l'ampliació de la Plaça de Pau Casals o a la millora de la platja.

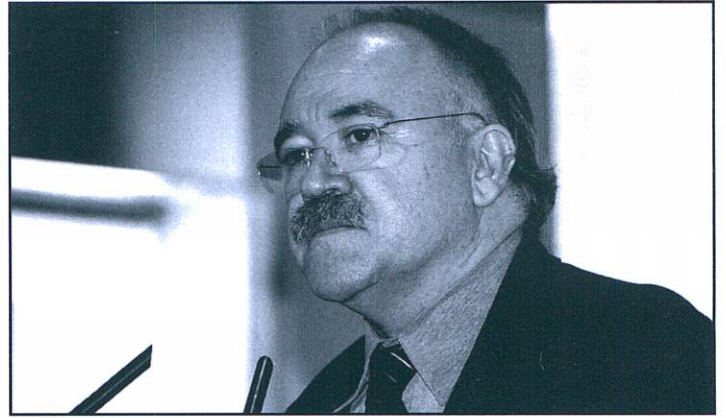
El portaveu socialista, José García, va destacar que aquest és un document "amb un important tarannà social". "Volem gestionar el detall, les necessitats dels ciutadans, la salut pública, els esports...". El líder del PSC local va assegurar, com abans havia fet el seu company de govern, Rafael Duarte, que aquest és el pressupost "més important de la legislatura, i el compliment dels compromisos adquirits amb el PAM". Un document que incorpora dotacions per a la construcció d'aparcaments, per augmentar el transport públic i construir la caserna dels Mossos d'Esquadra, segons va manifestar García en el seu discurs. El socialista va destacar també el projecte de la nova escola-bressol, que es construeix a la plaça del Músic Blai Carmona. ■

Carod-Rovira defensa a El Prat un Estatut sense retallades a Madrid

NEUS MACÍAS / "Retallar l'Estatut és retallar la voluntat democràtica dels catalans". Així ho va assegurar el líder d'Esquerra Republicana de Catalunya, Josep Lluís Carod-Rovira, que va passar per la nostra ciutat en una campanya que el partit ha engegat per tal d'informar els ciutadans sobre els detalls d'aquest text, que el Parlament de Catalunya va aprovar el 30 de setembre de 2005 i que està tramitant-se a Madrid. Carod-Rovira va ser presentat per Joan Camps, president d'ERC a El Prat, que va detallar que aquesta campanya "consta de més de 300 actes, per tal de donar suport a l'Estatut sencer". Camps va referir-se a les dificultats "històriques" per tal que el govern d'Espanya donés suport als diferents documents d'autonomia. "Sense informació i mobilitzacions no podem fer que sigui aprovat a Madrid. La

sobirania està al poble de Catalunya i així s'ha de respectar".

En el seu discurs, Carod-Rovira va referir-se a la primera proposta del ministre d'Economia, Pedro Solbes, sobre el finançament, que el líder republicà va qualificar d'"inacceptable". "Només un bromista pot haver fet aquesta proposta", va assegurar Carod-Rovira, que va parlar extensament dels diners. "Són un pilar fonamental de l'Estatut, juntament amb les competències i la definició de nació". L'exconseller en cap va explicar que els ciutadans catalans "som els que més paguem, i els que menys rebem: a altres autonomies, el dentista és gratuït, així com els llibres de text. O treure's el carnet de conduir per a segons qui". El líder d'ERC va assegurar que a altres comunitats autònomes disposen d'infraestructures "desproporcionades per a les seves necessitats", i va anar

més enllà en les seves afirmacions. "Els pobres d'aquí paguen la bona vida dels rics d'allà". En referència als que titllen a Catalunya d'insolidària, Carod-Rovira va dir que la "solidaritat ben entesa comença pels que tens més a prop. Si l'Estatut es retalla, també retallen o debiliten la qualitat de vida de la societat catalana".

Competències en immigració o infraestructures

Després de fer un recorregut històric pels diferents estatuts d'autonomia presentats a Madrid, el polític va dir que aquest és un document "sensat, adequat a les

nostres necessitats". I va enumerar les noves realitats que aquest estatut pot afrontar amb el nou redactat. "L'Estatut del 79 no deia res sobre immigració. I necessitem amb urgència tenir competències sobre això. Tampoc no es referia a Europa, i nosaltres hem de saber de quina manera podem participar en la construcció europea". I va continuar amb les competències sobre noves tecnologies o grans infraestructures, com ara l'aeroport d'El Prat. Sobre les contínues crítiques al document aprovat pel Parlament de Carod-Rovira va assegurar que els enemics de Catalunya "són els enemics de la llibertat". ■

Parlem de la ciutat llòbrega. El Prat. L'últim ple es va dedicar quasi en exclusiva als pressupostos municipals. Però quan tocava parlar dels diners, es va parlar de la ciutat. Doncs parlem-ne. Què hi ha de més important?

"Les grans obres d'infraestructures s'intensificaran l'any que ve", va dir el portaveu d'ICV, Rafael Duarte. Si. Salta a la vista. Vull dir, costa d'obrir els ulls en una habitació llòbrega com aquesta, però l'evidència és molt lluminosa. Somiar, distingir. Obscuritat. "Grans obres d'infraestructures". A l'equip de govern li agrada aquest sintagma. Cosa semblant va dir fa dos mesos Sergi Alegre, el regidor de Medi Ambient: "Les obres públiques tenen aquesta part ingrata". Tants anys a la Vila donada per fer moltes obres, molts plans quinquennals, moltes pensades.

El toc de distinció, un cop més, el va donar el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, qui estava "filosòficament en desacord" amb una part dels pressupostos. Deliciós. "S'ha de canviar el disseny de les finances de la ciutat", hi afegí. Potser. I el més interessant: "Cada any marxa d'El Prat molta gent". Molt a veure té això amb el model de ciutat de què parlàvem. Som una ciutat dormitori? No, oi? Un indret on la gent ja no hi vol viure? On treballen els joves amb

La contracrònica Bellvitgització

l'horitzó d'un futur millor, d'una casa al caliu d'una platja on poder capbussar-se, lluny del Llobregat? Som un apèndix indesitjable de la gran urbs? Un escuradents, un vaixell, un rasclat que recull les escombraries del país?

Qui més parlà d'economia fou el portaveu dels populars, Antonio Gallego. Després de criticar la "poca transparència" dels pressupostos, Gallego es va llençar a la crítica voraç. "Entre el 2003 i el 2006 pugen un 25% els impostos a El Prat", esbombà el portaveu del PP, qui afegí: "Si tenim diners, per què demanem crèdits? O és que han demanat un Montilla?". Duarte va dir de Gallego que era "el nostre Jiménez Losantos local". I Gallego s'hi tornà tot batejant Duarte com a Marianico el corto. Són molt de la broma els polítics, oi?

Gallego donà una dada vergonyosa, que mai no ens ha semblat preocupar gaire, i que proporciona molts vots: "Esports dobla en pressupost als serveis socials". Doncs sí. Som la dècima ciutat més pobre de Catalunya, segons el popular. De veritat? Jo no m'ho crec. "Fa temps que sé que El Prat no és Sant Cugat", respongué Duarte. Ni falta que fa. L'analogia no és gaire simpàtica, d'altra ban-

da. Gallego va afegir que el 20% de la població d'El Prat està per sota del llindar de la pobresa (el popular utilitza un índex que no és el de l'ONU, d'això n'estic segur). Aquestes dades no van merèixer cap altra resposta de l'equip de govern. Estratègicament, el portaveu del PP assenyala que quasi tot el pressupost es concentrava en les regidories d'ICV. Mentre deia això últim, Alegre feia que sí amb el cap, mentre que José García (PSC) neguitejava. Que no, que no. Li arribà el torn a García, qui comença un míting en tota regla: "Més transport públic", "més aparcament", "més seguretat", "més serveis socials". A qui mirava mentre deia tot això? Al PP. Obsessions.

I el portaveu del PP va dir: "No hem vist el projecte de govern". Si em permet, jo sí que l'he vist. O crec haver-lo vist. Són les "grans obres", els grans edificis, l'eixamplament de la ciutat, el creixement, la densitat, la bellvitgització d'El Prat. Quan ens vulguem adonar d'aquest procés, potser serà massa tard. "Volem mantenir l'arrel de poble del delta, però cada cop és més difícil", va dir Duarte. Difícil, no ho sé; necessari, moltíssim. I millor que poble, ciutat, ciutat-estat, vila sense ànims annexionistes. Un altre model. El Prat: una ciutat cuca a la vora del riu Llobregat.

AGUS MORALES

Una línia d'autobusos connectarà El Prat amb la ZAL per saldar un problema històric

Administracions públiques i privades signen un conveni per posar en marxa el servei

NEUS MACÍAS / Una línia que satisfà una "demanda històrica" i que facilita l'accés al lloc de treball de "milers de treballadors". Així va definir l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, la nova línia d'autobusos que connectarà l'estació de la Renfe de la nostra ciutat amb la Zona d'Activitats Logístiques (ZAL), passant per Mercabarna i el polígon industrial Pratenc. "L'objectiu és atendre una demanda real no satisfeta", va dir Tejedor en l'acte de signatura del conveni de col·laboració que van signar administracions públiques i corporacions interessades en aquesta línia.

D'aquesta forma, el document va ser corroborat el passat 12 de gener al Saló de Plens del consistori pratenc per representants de l'Ajuntament d'El Prat, de la Generalitat, de l'Àrea Metropolitana, del Port, de la Zona Franca, de Mercabarna, del Pratenc i de la ZAL. La presidenta de l'Entitat Metropolitana del Transport, Maite Arqué, va destacar que aquest conveni "liga estretament administracions públiques i privades per treballar en un tema tan important com el de la mobilitat". Un document que crearà "un marc de referència" per a totes les noves zones de logística que s'han anat construint", segons l'alcaldesa de Badalona. Arqué va assegurar que el proper 5 de febrer s'obrirà el concurs per a fer-se càrrec del nou servei d'autobusos, "i esperem que en tres mesos ja estigui en marxa".

Una aposta per la mobilitat sostenible

Tejedor va recordar que darrera aquest conveni "hi ha hagut un procés de reivindicació, de diàleg, i moltes converses", i va manifestar que el document és resultat "d'un procés on ha treballat molta gent, com els sindicats". Entre els convidats a la signatura hi havia la Secretària de CC.OO del Baix Llobregat, Aurora Huerga. L'alcalde pratenc va assegurar que les administracions treballen "en la bona direcció de la competitivitat econòmica i ecològica". "La mobilitat sostenible és una aposta del govern de la Generalitat, i aporta més seguretat i estalvi de combustible".

La nova línia, "un servei de llançadora amb poques parades dins el casc urbà, per fer el servei més àgil", segons Tejedor, sortirà de l'estació de la Renfe d'El Prat cap als grans centres de treball abans esmentats. De moment, funcionarà totes les setmanes de l'any, de dilluns a divendres, però en un futur també podria fer-ho els dissabtes. La primera sortida serà a les 5.30 hores del matí, i la darrera a les 22.30 hores, amb intervals de pas de 15 minuts en hores punta. El servei funcionarà amb bitllets de tarifa integrada metropolitana. ■

Maite Arqué va destacar que aquest conveni "liga estretament administracions públiques i privades per treballar en un tema tan important com el de la mobilitat"

Es crea la Comissió Municipal del Patrimoni

Qualsevol modificació dels edificis inclosos en el catàleg del patrimoni local passarà per la Comissió Municipal del Patrimoni, òrgan que es va crear en la sessió plenària del 18 de gener, amb la unanimitat de tots els grups polítics. Així ho va manifestar el regidor de Cultura, Antoni Rodés.

El portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, es va felicitar per aquesta iniciativa, que el seu partit va reclamar durant els debats del Pla d'Actuació Municipal, i que finalment es va incloure en el document. Gordi va recordar que el catàleg del patrimoni, «un instrument que és viu», serà la base de treball per a aquesta comissió. D'aquesta forma, segons el convergent, es podran definir aspectes relatius a la conservació del patrimoni de la ciutat, com el Pla d'Usos de l'Artesà, o el futur de la Granja La Ricarda i l'edifici de la Telegrafia. Gordi va demanar també que es prenguin decisions sobre les diferents masies que encara es conserven al nostre territori, «i que poden tenir certa capacitat d'atracció turística». ■

Noms històrics i tradicionals per a nous espais

La futura escola-bressol municipal, que actualment es construeix a la plaça del Músic Blai Carmona, portarà per nom «El cabusset», segons va decidir el ple municipal celebrat al mes de gener. Aquesta denominació ha estat suggerida per la Comissió del Nomenclàtor, que vetlla per tal que els carrers, places i equipaments públics duguin noms referents a la història de la ciutat. En aquest cas, el cabusset és un ànec típic de la fauna del Delta del Llobregat. En castellà seria un «zampullín».

També es va acordar que la plaça que actualment s'està urbanitzant al carrer Narcís Monturiol, darrera les Cases Fontanillas, durà el nom de Plaça del Raval Baix.

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va felicitar la Comissió del Nomenclàtor per aquesta decisió. «Cal que no s'esborrin les petjades de la història», va assegurar el convergent. ■

El bus urbà que unirà El Prat, a punt

NEUS MACÍAS / En el primer trimestre d'aquest any estarà en funcionament el nou autobús urbà, que circularà pel nucli de la ciutat i connectarà els diversos equipaments pratencs. Així es va aprovar al ple municipal del 21 de desembre. La línia unirà els diversos barris de la ciutat, i tindrà tres trams diferents. Tots tres partiran de l'estació de la Renfe. El primer portarà per nom PR1, i connectarà l'estació de la Renfe amb els Jardins de la Ricarda, que es troben a la cantonada entre el carrer Lleida i l'Avinguda Remolar. El segon tram es dirà PR2, i transportarà els viatgers des de l'estació fins al barri de Sant Cosme. El PR3 comunicarà la línia de ferrocarril amb el Tanatori. Tots ells tindran una freqüència aproximada de quinze minuts, i els vehicles podran albergar entre

La nova línia s'afegeix a les que ja es van posar en marxa al juny.

20 o 55 passatgers. També comptaran amb un espai per a persones amb mobilitat reduïda i cotxets per a nens petits.

El regidor de Via Pública, Antoni Pedrero, es va felicitar per a aquest nou servei, que es posa en marxa d'acord amb l'Entitat Metropolitana de Transport. Segons l'ecosocialista, es tracta de la «culminació d'una feina» per cobrir una necessitat

bàsica que ha estat «demanda exclusiva de l'ajuntament d'El Prat». També es va mostrar satisfet el convergent Felip-Neri Gordi. En canvi, el portaveu popular, Antonio Gallego, va assegurar que aquest projecte «no respon a una necessitat social», tot i que espera «equivocar-se». El líder del PP va manifestar que El Prat «té altres prioritats, i aquesta línia generarà dèficit». ■

Detingut un veí del Prat acusat d'intercanviar pornografia infantil

Enrique M. J., de 37 anys i resident al Prat, va ser detingut per la policia com a integrant d'una xarxa dedicada a la distribució de pornografia infantil. La detenció es va produir en el marc d'una operació policial que, durant el mes de desembre, va permetre enxampar quatre ciutadans espanyols més i 13 de diverses nacionalitats –tot i que residien a Espanya– que integraven la mateixa xarxa d'intercanvi de material pornogràfic.

La Seda, primer fabricant europeu de PET

La Seda de Barcelona ha adquirit el 70% de la firma Selenis, filial d'Imatosgil, per 98 milions d'euros. El grup espanyol adquirirà el 30% restant abans del proper mes de setembre. L'operació permet al Grup Seda convertir-se en el líder europeu de la producció del polímer PET.

Reflexions d'un observador

Un Prat pla com el palmell de la mà

La polèmica urbanística entorn les Cases d'en Mora -que es comença a conèixer al conjunt d'una vintena d'habitatges situats entre els carrers de Casanovas, Rusiñol, Verdaguier i els jardins de la Torre Muntadas- ens portà fins allà encuriolats. Segons l'escrit que van publicar a les planes de Delta, l'Agrupació Ciclista es quedarà sense local i quatre famílies de pensionistes sense habitatge.

-Noi, l'especulació no té entranyes –encetà algú la conversa-. Aquí és ben igual que es posi en perill una de les entitats més senyeres de la ciutat o que es foti al carrer a uns quants jubilats...

-El barri és prou peculiar i representatiu de quan El Prat es comença a eixamplar i si han obligat al mateix contractista a conservar la façana de cal Cinto de la Remei...

-Aquesta casa –hi hagué qui contestà referint-se a la de la cantonada Casanovas-Rusiñol- va ser durant molts anys la última del poble. A partir d'aquí tot eren ravals.

-El Prat s'estenia pla cap a mar...

-I tan pla que aquesta finca d'aquí davant encara se la coneix per la Pujada.

-És que era un clos per tancar els ramats quan el riu es desbordava. Aquest pendent parava l'aigua.

-En aquesta cantonada es produïa un autèntic bassal tan aviat com queien quatre gotes. Per entrar a la botiga de cal Matetes i al Bar de cal Marcel·lí, s'hi pujaven dos o tres graons. Per això van fer elevat el nivell del pati d'en Mora i les cases que hi ha a dins.

-Poca gent recorda que la carretera de l'aeroport s'obria en dues direccions exactament aquí. Cap a Barcelona s'hi anava pel carrer de la Processó i Ferran Puig i, en direcció al camp d'aviació, plaça de la Vila i Casanovas avall. Els dos sentits es trobaven davant la Casa de la Vila i en aquesta cantonada.

-Hi ha qui recorda haver vist passar l'Eva Perón per aquí...

-I el Franco... I el sumsucorda. No hi havia cap altra carretera!

-Quan plovia força i s'inundava, hi havia jornalers del camp que esperaven a les escales de cal Marcel·lí a que els automobilistes no avisats s'els hi ofegué el motor al bell mig del bassal. Era l'hora d'aixecar-se els camals del pantalons i descalçar-se per treure a coll-i-bé els senyors mudats. Sempre queien bones propines.

-De vegades, quan els veien venir, feien juguesques sobre si es quedarien o no al bell mig de l'aigua...

-Quin Prat aquell! Un Prat de postguerra. En aquesta façana encarada a mar hi havia un gran rètol que t'ho recordava, però si algú ho volia oblidar: "No existe la libertad sino es dentro de un orden. José Antonio". Era com si fos la primera casa del poble, malgrat que la trama urbana estava consolidada fins aquí.

-Aquesta era una cruïlla amb ànima. Els matins s'omplia de centenars de bicicletes dels jornalers del camp que anaven a fer la barreja a Cal Marcel·lí, on per les nits, després de servir els sopars hi tocava i cantava un grup de clients que eren músics. Els nens campàvem pel Pati d'en Mora, per la Pujada o per Cala Polònia, que era la quarta cantonada...

-Quan era temps de revetlles, s'organitzava una gran foguera i en Primitiu Codina regalava petards per fer la festa grossa...

I vam seguir conversant sobre aquest Prat que segueix sent pla. Ja quasi no es noten aquelles poques pujades... Cap al final de la Rambla, on hi posaven el vagant de les riuaes a l'alçada del marge de defensa, o a l'entrada pel carrer del doctor Soler, segurament per protegir-se de les crescudes del Fondo d'en Peixo. Urbanísticament hem millorat. Som ciutat, ni vila ni poble; una ciutat dormitori, com un humorista local ironitzà quan a un regidor franquista se li acudí demanar el títol de ciutat. Tot passejant, els tertulians hem acabat acceptant la nostàlgia d'aquell poble que no s'ha volgut conservar.

L'OBSERVADOR

El acuerdo firmado permite restar de las indemnizaciones los honorarios de los abogados sindicales

Trabajadores de Reno de Medici creen que el comité negoció a la baja de forma interesada

Acusan a los sindicatos de pretender que los no afiliados costeen la gestión de los abogados

JAVIER MARTÍNEZ / Las cuatro líneas del punto cuarto del acuerdo de prejubilaciones e indemnizaciones han provocado la indignación de más de un trabajador afectado por el último expediente de regulación de empleo (ERE) llevado a cabo por la fábrica papelera. En el mencionado punto se habilita a las secciones sindicales de CC.OO., UGT y USOC para que faciliten a la empresa la lista de honorarios de los asesores y abogados que han intervenido en las negociaciones, honorarios que serán descontados de las indemnizaciones. Se habilita también a la empresa para que "prepare los instrumentos de pago necesarios para satisfacer tal deuda de los empleados con sus asesores".

Según una trabajadora, "ya constan denuncias conforme las indemnizaciones no han sido completas, sino que descuentan los honorarios en concepto de gestiones". La empleada afirma que los "descuentos" los han sufrido los trabajadores que no estaban afiliados a ningún sindicato, algunos de los cuales habrían dejado de percibir 5.000 y 5.600 euros. "Hay quienes no han firmado el preacuerdo, ya que consideran que no tienen que pagar de su bolsillo una negociación colectiva, que es lo que se supone que hace un comité de empresa", afirma otra empleada.

"En la última reunión, estuvieron [la dirección y el comité de empresa] cinco horas negociando sobre el cuarto punto. Los no afiliados redactamos un documento rechazando expresamente la obligación de abonar honorarios de ningún tipo, pero la empresa entonces se negaba a firmar el acuerdo global", comentan las empleadas.

¿Hubo algún interés, tanto por parte de la dirección de la empresa como de los sindicatos,

Aunque Reno de Medici ha cerrado sus puertas, algunos trabajadores han abierto una polémica que, según ellos, cuestiona la ética con la que el comité de empresa y la dirección pactaron los últimos acuerdos de fin de contrato y prejubilaciones.

El cierre de Reno de Medici ha dejado abierta una polémica sobre la negociación sindical

en garantizar el cobro de honorarios a los no afiliados? Las trabajadoras mencionadas creen que sí. "La fábrica se ha cerrado un año antes de lo previsto. Reno de Medici ha vendido los terrenos a la inmobiliaria Espais por mucho dinero, y parte lo cobrará incluso en forma de propiedades. Por tanto, la empresa tenía prisa por cerrar. Esto era fácil de ver también para los sindicatos, que podían haber negociado apretando mucho más. Antes de llegar al preacuerdo, ya teníamos aseguradas unas indemnizaciones que no estaban muy lejos de las que se han conseguido", argumentan.

Visto así, está claro: la em-

presa cierra puertas, se ahorra un año de salarios y asegura sobre el papel el derecho de los sindicatos a cobrar a los trabajadores el tiempo consumido por los abogados. La operación, para las trabajadoras, carece de ética. Sin embargo, Aurelia Testón, perteneciente a CC.OO. y presidenta del comité de empresa, cree que "quienes han promovido estas acusaciones están mintiendo". Asegura que es "habitual costear a los abogados" de esta forma, y que "el punto del acuerdo pretendía que los no afiliados aportaran una cantidad, ya que de alguna forma los sindicatos hemos resuelto dudas y realizado gestiones". Respecto

a las cantidades, la representante sindical discrepa de la versión ofrecida por las empleadas. "El que más ha aportado ha pagado un 4%, y ese porcentaje tan bajo no lo cobra ningún abogado hoy día", afirma Testón.

Las trabajadoras piensan que los sindicatos suavizaron excesivamente su actitud cuando el cierre de la fábrica ya estaba próximo. "Cuando cortamos la autovía, los del comité no se dejaron ver mucho, y algunos sindicalistas insistían demasiado en que ya llevábamos 'mucho rato' de protesta y pedían que dejáramos un carril libre", comenta una de las empleadas.

Prejubilación sospechosa

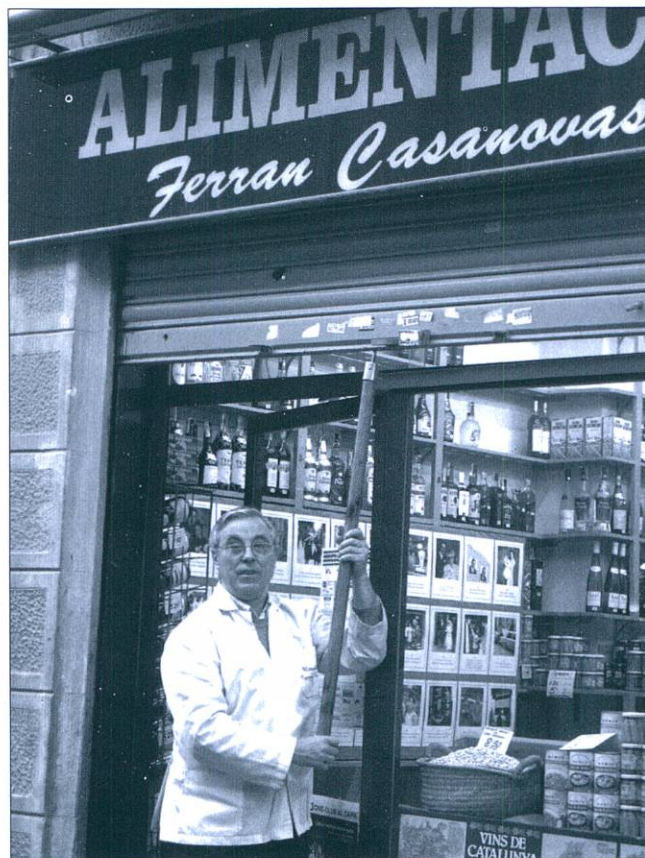
Aún hay otro elemento que ha avivado entre los trabajadores las sospechas de excesivo buen entendimiento entre empresa y sindicatos. El acuerdo de prejubilación alcanza a trabajadores con edades comprendidas entre 53 y 58 años. Rebajar la edad hasta los 51 suponía un coste excesivo para la empresa. Pero toda regla tiene su excepción. Ramón Q. A., de 51 años, consiguió colarse, o que lo colaran, en la lista de prejubilados. Sería casi una anécdota si no fuera porque de los 12 trabajadores que tenían 51 ó 52 años en el momento de firmarse el acuerdo, Ramón era el único que pertenecía al comité de empresa. Su presidenta alega que dicho acuerdo "se alcanzó gracias a una negociación individual entre empresa y trabajador y no tuvo nada que ver que perteneciera al comité". Según las trabajadoras, otro empleado de 52 años intentó ese mismo tipo de negociación "y la empresa se lo negó alegando que no tenía la edad que se había pactado". ■

La botiga de queviures Ferran Casanovas tanca per sempre

El seu propietari ha elaborat una auca amb la història familiar

NEUS MACÍAS / Quan la funció acaba, s'abaixa el teló. Amb aquest simil teatral finalitza l'Auca que Fernando Casanovas ha elaborat i mostrat durant les últimes setmanes a la seva botiga, per tal d'il·lustrar el que han estat els més de 50 anys que la família Casanovas Playà ha mantingut obert el seu comerç al carrer Ferran Puig. Ara que el Fernando ja ha fet els 65 anys i es retira, tanca una de les botigues més tradicionals del barri vell, que van fundar els seus pares, Ferran i Maria, l'any 1942. Tots aquests moments els recull l'auca que s'exhibeix al seu negoci i que mostra la història de la família. Ferran i Maria van arribar a El Prat després de regentar altres negocis, com una botiga a Santa Maria del Mar, i una posterior al costat de la Sagrada Família.

Després es van instal·lar a la nostra ciutat, «perquè els van dir que hi havia un local disponible», assegura Fernando. I aquí van arrelar. «Ens sentim molt a gust aquí. Molt integrats a la vida cultural, artística i ciutadana», explica el nostre protagonista. Quan els pares van plegar, van continuar en el negoci ell i la seva germana, Maria, que després es va casar i va tenir fills. Quan Maria va plegar, van

contractar la Neus, que ara ajuda a portar el negoci.

El local era llogat, i Casanovas vol que els propietaris el tornin a arrendar i obri

de nou les seves portes quan ell marxi. «Si continua un altre negoci, el carrer continuarà tenint vida». Ell assegura que seguirà vinculat al barri. «Jo visc aquí al costat, al carrer Ferran Puig. Vindré sempre a les festes!». Ara explica que, en la seva jubilació, es dedicarà a descansar, però també té altres plans. «Vull visitar Barcelona, que és on vaig néixer, i que gairebé no conec. Faré de turista japonès!», riu. Entre els seus projectes, vol passar llargues temporades a la casa que la família té a Sant Cristòfol de Castellbell i el Vilar, on és la casa pairal. «Allà viu la meua germana amb el seu marit».

El proper 31 de gener, la botiga d'alimentació obrirà les seves portes a les vuit del matí, com qualsevol dia. Quan tanqui la reixa a les dues del migdia, la seva vida laboral haurà acabat. Quedarà, però, la part més lúdica. «Convidarem a tots els nostres clients i amics a una festa, a partir de les sis de la tarda, per agrair-los la seva confiança i fidelitat». I és que tota la clientela de Ferran Casanovas ho sentirà molt. «Em diuen que em trobaran molt a faltar. Em volen matar! Però estan contents, i jo també, perquè em retiro amb salut». ■

SEAT, presenta un expediente de regulación de empleo que significa excedencias, bajas incentivadas y 660 despidos forzados. Entre ellos figura, inicialmente, Merche Sánchez Fernández, de 35 años de edad y con la categoría profesional de oficial de tercera, recientemente elegida secretaria general de la CGT de Catalunya. Merche, sea dicho de paso, es la primera mujer que lidera un sindicato nacional en la historia de Catalunya.

Pero resulta que, a sugerencia de la Conselleria de Treball, concretament de Mar Serna, su Directora General de Relaciones Laborales, la empresa ha optado por no despedir a la secretaria general de CGT, Merche Sánchez, que si mal no recuerdo dijo en sus primeros momentos que prefería correr la suerte de sus compañeros despedidos. Mar Serna advirtió a SEAT que se trataba de un cargo sindical electo y que, por lo tanto "tiene prioridad para continuar en la empresa en caso de un expediente de regulación".

Para ver se ha de mirar

Ciudadanos privilegiados

Yo nunca he entendido estos y similares privilegios en los sindicalistas y, sobre todo, en los políticos en general. Creo que su labor, por muy encomiable que sea, no deja de ser, eso, una labor como cualquier otra de las tantas que se ejercen en la sociedad: médico, maestro, carpintero, basurero, oficinista, etc. Incluso, ya cuando se les nombra están en ventaja en comparación con quienes ejercen la mayoría de los demás puestos de trabajo, porque no se les exige ni curriculum, ni título, ni carrera. Simplemente son miembros de un partido o de un sindicato que los colocan en las listas y ¡hala!, cuantos más votos favorables, más posibilidades. Una especie de lotería...

En Catalunya, por ejemplo, los expresidentes autonómicos tienen derecho tras la jubilación, a una oficina particular, a tres funcionarios, a una escolta, a un coche con

conductor y todo pagado por la administración autonómica, o sea, por Vd y por mí que justito tenemos derecho a una pensión de jubilación.

Pero es que además de estos privilegios y prebendas, podríamos hablar, en general, de los elevados sueldos de los políticos, de sus indemnizaciones, de sus cesantías de hasta el 80% del sueldo, de sus pensiones vitalicias, dietas, cantidades que no es necesario justificar, cantidades para los ayudantes, etc, etc, que, de una u otra manera, configuran los emolumentos de nuestros políticos. Y sin olvidarnos de sus recolocaciones en grandes empresas, una vez cesan como políticos.

Ahora, eso sí, los políticos siempre están de acuerdo en lo fundamental que es el dinero que a juicio de ellos deben ingresarse cada mes. En materia de emolumentos no es que sean solidarios, es que son como hermanos... bien avenidos... ¡unos angelitos, vamos!.

TOMÁS ALLENDE

La retallada de la UE per subvencionar la dessalinitzadora podria encarir el rebut de l'aigua

DELTA / La Unió Europea ha aprovat subvencionar la dessalinitzadora que es construirà al Prat, però amb un percentatge inferior al què s'esperava. A més, la partida aprovada per la Comissió Europea costejaria el 75% del pressupost de les obres, per sota del 85% que va gaudir la dessalinitzadora de Blanes, però per sobre del 50 o 55%

rebut en altres projectes, segons defensa la Comissió. El 25% restant es finançaria a partir d'endeutament d'Aigües Ter Llobregat, empresa pública gestora de la futura instal·lació. Aquest cost adicional acabaria repercutint en el preu que paguen les companyies distribuïdores i, amb tota probabilitat, al preu del rebut de l'aigua que paguen els consumidors.

D'altra banda, la nova llei de mesures financeres, vigent des del primer dia de l'any, permetrà aplicar una tarifa adicional a tots els consumidors que es beneficiïn, de forma directa o indirecta, de la construcció de plantes dessalinitzadores. L'augment ja s'aplica als usuaris de la zona de la baixa Tordera,

que s'en beneficien de les millores arran la construcció de la planta de Blanes i començaran a pagar a partir d'aquest any i de forma progressiva fins a 2008 una tarifa de 0,214 euros per metre cúbic. La tarifa no ha estat exempta de polèmica, i ha provocat nombroses protestes dels agricultors, a qui se'ls ha permès pagar només el 50 per cent

aquest any -tot i que hauran de pagar el total a partir de 2008-.

Abastiment de l'àrea metropolitana

Les obres de construcció de la dessalinitzadora del Prat haurien de començar entre finals de 2006 i principis de 2007, i la planta entraria en funcionament l'any 2008, segons el Departament de Medi Ambient de la Generalitat. Es preveu que la instal·lació subministri fins a 172 milions de litres diaris d'aigua potable a Barcelona i la resta de l'àrea metropolitana. El pressupost total de l'obra s'ha xifrat en 242 milions d'euros. ■

Les obres de construcció de la dessalinitzadora del Prat haurien de començar entre finals de 2006 i principis de 2007

Voliem ser un poble

Com volen!

Havia arribat a casa tot xop de la pluja d'aquesta primera de tardor. L'aire encara era tebi i acaronava lleument la galta. Ell entrava a ca la promesa amb l'ofrena de l'amor a les mans. Venia de la pròpia, més avall, on s'escorria l'aigua de la pluja cap a mar. En un santiamén s'havia calçat les botes abans de sortir, i ara xipollejava amb un punt de delícia per la voravia cap a la promesa. Voldrieu una major glòria? A casa seva tenia un terrat, on acostumava a pujar i passar-s'hi una bella estona amb un llibre - d'estudi o de poesia- a les mans. De les eixides veïnes venia un aire casolà que convidava a somniar despert: llevant, ponent, tramuntana... Tot era tan pròxim! Agafava el llapis i escrivia:

*Mar d'acàcies, mar verdós,
mar d'eixides d'ufanors,
com et plau el pas del vent,
mar d'acàcies, mar verdós!*

I conclouia -segons els dies-, irremissiblement, tocant de peus a terra d'una manera rabiosament fastigosa:

*Pa amb xocolata
gust de berenar
a mitja tarda
dalt del terrat.*

Les coses anaven adquirint un perfil menys definit, quasi misteriosos. El crepuscle s'acostava i el cor batejava. I ell s'alçava per anar a veure l'amor.

• • •

De vegades...

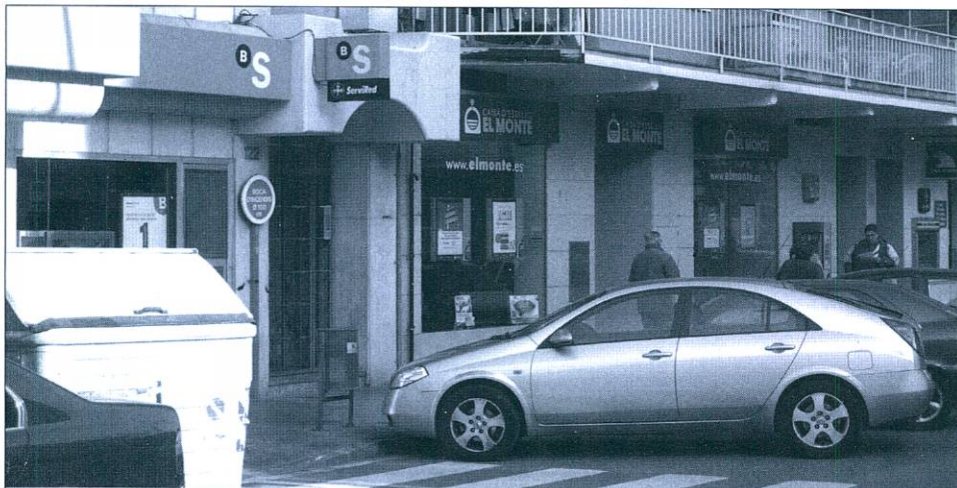
Per anar a ca la promesa havia de passar pel parc de les roses, petit i bufó. Exhalava sensualitat pels quatre cantons. Però també patriotisme. Veureu: un dia, mentre el travessava, tot i contemplant uns infants que jugaven, entre l'esclat dels rosers, el cuetejar silenciós dels peixos del petit brollador i els xiscles de la quitxalla, arribaven al parc dues nenes de cinc o sis anys que, totes serioses, es posaven a jugar silenciosament. Eren xineses i, pel que semblava, bessones. Jugaven.. I, tot d'una, una d'elles, amb un gentil gest femení, una paròdia de refús personal, va exclamar entusiasmada:

-Com volen!

Una llàgrima, també d'amor, veient uns coloms aletejant a la vora, i en un català perfecte, devia rodolar les galtes avall d'aquell aprenent de poeta.

JAUME CODINA

Cap banc o caixa a Verge de Montserrat

N.M. / L'avinguda Verge de Montserrat acollirà cap més banc o caixa d'estalvis, segons va decidir el ple municipal el passat 21 de desembre. Segons el regidor d'ICV, Sergi Alegre, aquesta activitat econòmica està "monopolitzant" la zona, i això podria

arribar a provocar que durant les tardes i caps de setmana, quan no treballen ni bancs ni caixes, l'avinguda deixi de tenir "vida social". L'objectiu de la mesura és que aquesta important artèria de la ciutat continuï sent un lloc de passeig i relació ciutadana. ■

Donde hay humo, hubo fuego

El Prat se habitúa poco a poco a los efectos de la nueva ley del Tabaco

RAÚL QUESADA / No habrá salas de fumadores en las empresas, pero se permite fumar en la calle siempre y cuando lo autorice el empresario.

Una empresa cualquiera en un polígono pratense cualquiera. Decenas de colillas en la entrada. La guerra, el «pique» entre fumadores y no fumadores comenzó algo antes. A finales de año apareció una hoja en el comedor donde se instaba a los fumadores a respetar la hora de la comida. Unos días más tarde, otra hoja recordaba que no estaba prohibido fumar en el comedor y pedía que nadie se llevase los ceniceros. Los fumadores perdieron la guerra. La empresa les puso un cursillo voluntario de Asepeyo para ayudarles a dejarlo y les permitirá salir a fumar hasta el próximo mes de marzo. Allí es donde encontramos a Nicolás Cortés, cigarro en mano, por supuesto. Hace frío.

Este recientemente nombrado gestor de operaciones comerciales de tráfico nacional se ocupa de confeccionar rutas en función de los pedidos que tenga la empresa. En cualquier momento pueden anular un pedido o tal vez alguien no encuentre un palet y se venga abajo el castillo de naipes. Esta inestabilidad, unida a su inexperiencia, bien podría traducirse en cigarrillos. Seis o siete al día porque, según reconoce, ahora fuma menos para que no le llamen la atención. «No estoy de acuerdo con la ley, considero que están coartando mi libertad y creo que si hay gente que se tira hablando las ocho horas bien puedo yo salir a fumar». Nos confiesa que estaba pensando en dejarlo pero no ahora. Un comercial de al lado, fumador y practicante, nos comenta: «Los fumadores somos los leprosos del nuevo milenio». Decenas de cigarrillos en la entrada (hace poco, alguien se acordó

Delfi Casas (La Cova) nos reconoce que ha echado a faltar varias caras, algunas incluso amigas, pero que lo compensa la gente a la que no había visto antes

de los barrenderos y dejó un cenicerito).

Los bares y restaurantes de más de 100m2 pueden dedicar un 30% del local a los fumadores. Los locales de menos de 100 m2 deben decidir si quieren ser espacios sin humo o no y tienen la obligación de indicarlo con un cartel oficial del Ministerio de Salud.

Según el Gremio de Hostelería de Sant Boi y el Baix Llobregat

afirma que el 90% de los bares permiten fumar basándose en el reparto de carteles del ministerio. El Prat no es una excepción. Por tanto, aquellos que tienen un cigarrillo humeante dentro de un círculo verde no nos interesan. Nos interesan los iconoclastas, las excepciones a la norma: el círculo rojo. Delfi Casas lleva mucho años al frente de La Cova (c/ Ferran Puig): «Se juntaron varios factores, la estrechez del local, el hecho de que vengan muchos niños y además yo no fumo. Pero ya teníamos en mente algo así, nos faltaba la oportunidad». El hostelero nos reconoce que, en un primer momento, ha echado a faltar varias caras, algunas incluso amigas, pero que lo compensa la gente a la que no había visto antes. Las familias, la gente nueva y la inexistencia de otro local no fumador por la zona son las grandes bazas de una decisión que espera no tener que reificar.

Se nota que a Antonio Barrones le gusta el Quijote. Ha

decorado la entrada de su bar, El rincón de la lectura (c/ Federico Soler con c/ Catalunya), con el comienzo de la novela de Cervantes. Pero tal vez su hidalguía tenga más valor en la ausencia de maquina tragaperras ni televisión («cosas que incitan a fumar») y, sobre todo, en ese cartel rojo pegado a la puerta de un establecimiento que abrió dos meses antes de la ley. «Yo no fumo y decidí poner algo para la gente que no fumaba, los niños, la gente mayor y aquellos que estén intentando quitarse». Su sueño se hizo realidad y permite a los no fumadores entrar en un lugar de la mancha libre de humos.

Espacios emblemáticos como el Artesano o La Capsa han dividido su espacio en zonas para fumadores y no fumadores y ya están estudiando como separarlos físicamente. La vida nocturna también se ha visto afectada y así como La Capsa deja fumar en los conciertos, el Hospital Kanalla ha decidido que su pista de baile este libre de humos. Los que quieran echarse un pitillo tendrán que bailar en el primer piso so pena de ser advertidos por el personal de seguridad. Corren malos tiempos para los «nengs».

No se podrá vender tabaco en quioscos, gasolineras o estancos instalados en grandes superficies y no se podrá fumar en centros de preparación de alimentos.

José Luis Sánchez anda cabreado últimamente. La licencia para vender tabaco de su quiosco (c/ Eduard Blasco con c/ Girona) le caducaba el pasado 28 de octubre y pagó 176 euros para renovarla al Comisionado del Mercado del Tabaco, a pesar de preguntarles por la nueva ley. El nuevo año le trajo la prohibición de vender tabaco y la no devolución del dinero. «He llamado al Comisionado, tres veces a la Delegación de Ha-

Continúa a la página siguiente ▶

cienda en Madrid y otra vez al Comisionado sin que me hicieran caso y me encuentro sin poder vender tabaco y sin que me retornen el dinero». El encargado de la gasolinera Bp (A/ Josep Anselm Clavé) que no quiere facilitar su nombre, tampoco esta muy contento con la nueva ley. Tres millones y medio de pesetas, lo que facturaba en tabaco, y sus daños colaterales, lo que la gente compraba aparte del paquete, tienen la culpa. «No veo la diferencia entre un bar y una gasolinera y no me extrañaría que más de uno se fuese a echar gasolina a otra porque no tenemos un bar cerca». Dónde tampoco podían vender tampoco era en una panadería café de la calle Lleida que se equivocó y colgó el cartel de Se permite fumar. Ahora su máquina expendedora y su pegatina verde descansan en otro sitio.

¿Y los estancos? «Creo que es una ley totalmente desmesurada y que prohibir provoca los efectos contrarios. En enero

siempre había gente que nos decía que lo iba a dejar y este

año ha sido todo lo contrario», nos cuenta Marina Martínez (c/

Marina). La estanquera nos reconoce que han bajado las ventas, aunque aún es pronto para cuantificar las pérdidas en porcentajes. «La gente fuma menos pero no porque quiera dejarlo sino porque le dejan fumar en menos sitios y les duran más los paquetes». La imposibilidad de vender a gasolineras y quioscos ha minado sus ganancias y ni siquiera el auge del tabaco barato (cuyas ventas han aumentado un 40% desde su aparición) compensa. Tanto las asociaciones de estanqueros, que ya buscan productos alternativos, como lo quiosqueros no descartan ejercer alguna medida de presión contra la ley. Por contra, una de las pocas beneficiadas han sido las farmacias, que han visto aumentar las ventas de los parches, tanto por la nueva ley como por los propósitos nuevaños. Y eso que no son baratos (unos 23 euros, nueve parches). «Pero fumar es más caro», nos recuerda una farmacéutica. Cosas de la ley del tabaco. ■

Estar informat depèn de tu...

fes-te subscriptor

Prensa Comarcal
SOM LA PREMSA DE CASA

Disseny gràfic: Ester Comenge

fes-te subscriptor:

Delta
LLOBREGAT

GATS continua la seva intensa activitat social

DELTA / El Centre Cívic Delta va acollir els passats 16 i 17 de Desembre la cinquena edició del seminari de Quart Món i Exclusió Social que organitza anualment Gats (Grups Associats pel Treball Sociocultural). En aquesta jornada professionals del sector penitenciari es van reunir per fer un toc d'alertar i recordar que les presons no són la solució per solucionar els conflictes i molt menys tal i com les tenim enteses en aquests moments.

Entre els ponents l'acte va comptar amb la presència d'Albert Batlle, secretari general dels Serveis Penitenciaris Catalans, qui va fer una dura crítica del sistema actual acusant-lo de hiperpenalitzar els delictes menors. Batlle va assegurar que pot caure la mateixa pena a algú que robi en tres supermercats que a si mata a una persona. Per la seva banda Elisabet Almeda, professora de Sociologia de la Universitat

Angel Gòmez (Síndic de Greuges), Elisabet Almeda (Professora de Sociologia de la Universitat Pompeu Fabra), Albert Batlle (secretari general dels serveis Penitenciaris de Catalunya) i Marti Miquel (Gats)

Pompeu Fabra, va voler remarcar la manca de recursos invertits en les presons femenines.

Més tard col·lectius encarregats de la reinserció sociolaboral de les persones que han estat privades de llibertat van tenir el torn de paraula: Surt, Fundació Engrunes, La Coordinadora per la marginació, Futur i Dimas, explicant a tots

els assistents com és de difícil aquests procés. El seminari va anar acompanyat de Sopar amb... Treballadors de Recibaix, on els assistents van poder conèixer l'experiència de reinserció per part dels seus protagonistes.

L'activitat de GATS continuà al gener, amb les jornades de realització de les jornades "Vers la ciutat media-

dora", organitzada amb el Postgrau de Mediació Comunitària de la UB. La Ciutat Mediadora és aquella ciutat que de forma activa desenvolupa un ventall d'accions preventives i pro-actives vers la transformació positiva dels conflictes i la configuració d'espais de diàleg estables. Aquella ciutat que disposa d'accions, programes o recursos per tal de desjudicialitzar la ciutat i que situa la paraula i el diàleg com a nexes de les confrontacions.

Aquest manera d'entendre els problemes pressuposa que el conflicte no resideix en la essència del problema, sinó en la resposta que donen. La resolució negativa d'aquest o l'ús de la violència o la impossibilitat d'arribar a un diàleg equilibrat com a espai de trobada és aquí on trobem la connotació negativa del conflicte no en la seva gènesis sinó com ens enfrontem a aquest». ■

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

• **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.

• **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

El mal temps va impedir l'arribada de l'helicòpter amb els Reis d'Orient

NEUS MACÍAS / La pluja i la boira van impedir que els Reis Mags arribessin en el tradicional helicòpter, com venien fent habitualment. Així, per molt que els centenars de nens que es van aplegar a la Plaça de Catalunya miraven el cel per veure aparèixer l'aparell, no va haver-hi sort i Melcior, Gaspar i Baltasar van arribar en uns cotxes de luxe que, malgrat la seva espectacularitat, no causaven la mateixa sensació que l'helicòpter.

L'acte va canviar d'escenari, i es va traslladar del camp de futbol de l'Estruch a la cèntrica Plaça de Catalunya. Segurament el motiu era la implantació de gespa artificial al terreny de joc de la instal·lació esportiva.

Tot i el canvi de lloc i la pluja que va caure constantment durant tot el 5 de gener, els nens van ser fidels a la cita, i van omplir la plaça. En una cerimònia més ràpida de l'acostumat, Melcior, Gaspar i Baltasar van pujar a l'escenari, on els esperaven l'alcalde i la resta de regidors del consistori. Lluís Tejedor va demanar els Reis "que acabin les guerres, que tant patiment provoquen", i va desitjar "que arribi la pau al món". L'alcalde va instar Ses Majestats a que ajudin els nens pràctics "a descobrir la pràctica de la lectura. Volem llibres la nit de Reis!". Així, els desitjos de Tejedor es van veure satisfets, ja que durant la cavalcada que va recórrer El Prat, una de les carrosses transportava cente-

nars de llibres imaginaris. Es tractava de la carrossa més espectacular i novedosa, molt acolorida. Abans, havien desfilat les carrosses amb els tres Reis Mags (Gaspar, per cert, amb una gran semblança al regidor Quim Bartolomé), la dels regals pels

menuts, i tancava la cavalcada la carrossa que transportava el carbó pels infants que no han estat bons. El soroll dels timbals dels Diables d'El Prat posava punt i final a la comitiva.

A un pas lent, la cavalcada va enfilarse el barri de Sant Jor-

di, el carrer Lleida, la carretera de la Marina i l'Avinguda Montserrat fins arribar al carrer Frederic Soler i Ferran Puig. Al balcó de la Plaça de la Vila van fer el seu pregó, expressant els millors desitjos per a l'any vinent. ■

El pesebre casero de Antonio Navarro

Entre los diferentes pesebres que personas particulares montan en sus casas, destacamos el de Antonio Navarro, vecino de la calle Lleida, que desde hace años reproduce la ciudad de Belén en el patio de su domicilio. En esta ocasión, Navarro ha introducido más figuras, todas ellas pintadas a mano, que representan oficios tradicionales. También ha ideado un sistema hidráulico para que la cascada y el río que recorre el pesebre estén en continuo funcionamiento.

El día de la inauguración, Antonio invitó a uno de los coros de la Casa de Andalucía, que acudió a cantar villancicos. También numerosos grupos de niños ha visitado el pesebre. En una ocasión Antonio hizo una «visita guiada» a un colectivo de 60 pequeños, que se interesaron por todos los detalles de este nacimiento. El pesebre contó con iluminación durante toda la Navidad.

 Bar Restaurante la
STELLANA *desde 1968*
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

**BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO**

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

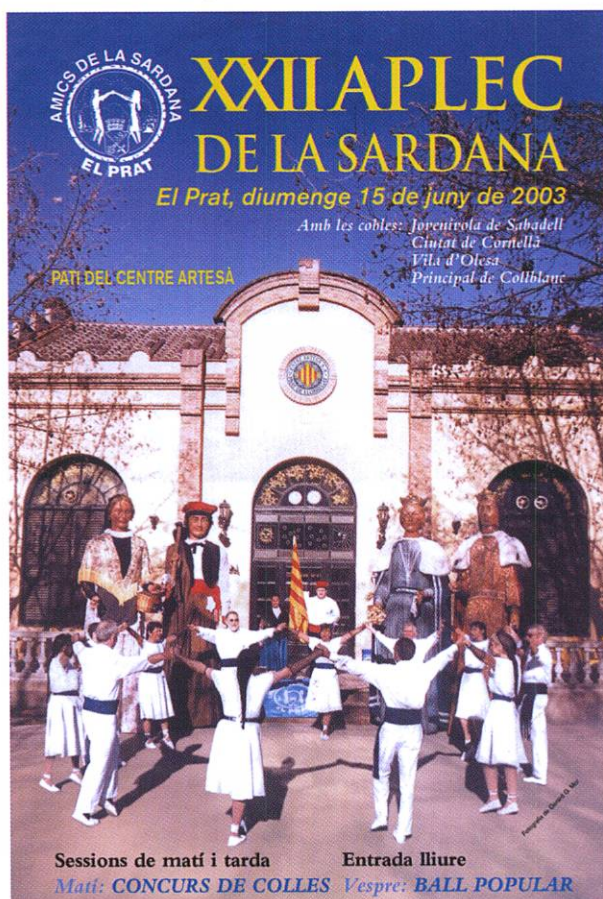
Amics d'El Prat, la UEC i mig segle d'associacions

PERE BALTA / Quan els pratencs volem parlar d'associacions hi ha una certa obligació d'esmentar la nostra associació més senyera, una de les societats corals més antigues de Catalunya: Lo Llobregat de les Flors. Les corals que es fusionaren per formar-la foren fundades el 1891, Les Flors, i el 1892, Lo Llobregat; una vinculada a la sala d'en Bou i l'altra al Cafè del Pont. La desfeta de la guerra civil afectà ambdues entitats que es reagruparen primer com a Cor d'en Narcís, fins que el 1951 es produí la legalització de Lo Llobregat de les Flors. Són dades del llibre que publica Alicia Company "El cant coral al Prat, 1873-1985", aparentment poc relacionades amb els dos cinquantenaris que justifiquen aquest text, si es desconeix la forta incidència que el moviment que generà Josep Anselm Clavé ha tingut en la configuració del teixit associatiu de Catalunya, superant l'àmbit inicial del cant coral, la música, i les societats obreres. La història de Lo Llobregat de les Flors documenta detalladament l'existència d'un considerable moviment coral a la nostra comunitat quan Clavé (1824-1874) encara vivia. El compromís cívic del moviment que aquell gran promotor socio-cultural generà arrelà indubtablement a casa nostra.

Els anys 50, reneix
l'associacionisme

La UEC i Amics d'El Prat van néixer només quatre anys després que les dues corals es constituïssin en associació al si del Cafè del Pont. Més endavant Amics i Coral van compartir estatge en un primer pis del carrer d'Ignasi Iglesias, que havia estat escola, mentre la UEC campava per domicilis particulars (em recordo a finals dels 50 en una reunió a cal Traiduria, en el carrer de L'Hospitalet) fins que s'establí al carrer de Mossèn Cinto Verdager, per acabar ara fa alguns anys en un local municipal. La pressió immobiliària de finals dels anys 60 portà a la Coral a l'aventura de construir-se una

Dues associacions senyeres han celebrat l'any 2005 l'efemèride del seu cinquanta aniversari. Es tracta d'Amics d'El Prat i de la Unió Excursionista de Catalunya, presidides pels germans Jordi i Antón Joan Gili, respectivament. El mig segle de vida d'ambdues entitats adquireix una especial significació en una ciutat com la nostra amb un predomini latent de l'acció municipal. No és fàcil arribar a mig segle de vida. La fita requereix treball, dedicació, continuïtat, il·lusió i estimació per la ciutat.

L'estàndard de la Societat Coral Lo Llobregat de les Flors i Aplec de la Sardana al pati del Centre Artesà

seu pròpia al carrer de Sant Boi, mentre Amics d'El Prat heretava de la Joventut Unida Pratena la seva actual seu del carrer d'Arús. La qüestió dels locals és molt important per a les associacions; un local de propietat les ajuda a sobreviure superant els temps de crisi. En aquest sentit l'encertà la coral; en poden estar satisfets els socis que van contribuir a la realitat del seu estatge social. Potser encara tindríem Centre Autonomista si la sala d'en Bou hagués estat propietat social; en contrast hem de lamentar que l'edifici del Centre Artesà hagi superat la seva pròpia societat cultural per un desencert de gestió social.

El Prat sorgia de la postguerra com un esclat

La dècada dels 50, quan van sorgir els Amics i la UEC, la vida socio-cultural d'El Prat tenia una

considerable intensitat. Era una comunitat rica que sorgia de la postguerra com un esclat. Les fabriques ja funcionaven, els pagesos exportaven, el Cafè del Pont i la Plaça de la Vila eren llocs de trobada concorreguts, mentre el Centre Artesà anava passant la maroma i l'Autonomista, convertit en Pares de Família i Cafè Espanyol, acabava sucumbint a la pressió d'un banc que volia la millor ubicació. També naixia el Portaveu Prat i aquesta realitat periodística que constitueix Delta superaria els cinquanta anys, si el considerem continuador del anterior periòdic local. La Xarxa d'Altaveus de Festa Major, que ha aguantat any rera any en el si d'Amics d'El Prat, també és un producte d'aquell moment. El associacionisme esportiu (AE Prat, CB Prat, AC Prat, l'atletisme i els escacs) sorgien en aquell moment per acabar consolidant-se.

Seria imperdonable oblidar l'Agrupació Artística i Literària Cervantes. Malgrat que els promotors volien el nom de Guimerà, precisament ara, complert el quart centenari del Quixot, no podem lamentar aquella imposició governativa. Legalitzada el 1946 fou conseqüència d'un tornar a començar del jovent que estimava la cultura i volia mirar cap el futur divertint-se per oblidar una guerra. Feien goig els balls de la tarda dels diumenges a la pista de l'Artesà, són d'agrair aquelles funcions de teatre. Eren actives aquelles seccions de l'entitat, especialment el cinema amateur que ens va fer la crònica visual d'una època. La Cervantes va ser un gran dinamitzador de la vida local, fins que la desídia d'una manca de relleu generacional i, novament, la pressió immobiliària la van liquidar. Si l'esforç que

Els logotips de les commemoracions que Amics d'El Prat, la UEC i Amics de la Sardana han celebrat el 2005

van realitzar en el seu estatge s'hagués fet sobre un solar de propietat potser encara existiria, malgrat que res es pot afirmar amb rotunditat.

Vaig viure de molt a prop la magnífica sintonia que es produï entre la gent de la Cervantes i la de la JUP (Juventud Unida Pratenca) en la primera part de la dècada dels 60. L'èxit d'aquells festivals de teatre independent i de música moderna va ser conseqüència d'una bona col·laboració i es posà damunt la taula la possibilitat d'una fusió. No podien canviar el nom de la Agrupación Artística Literaria Cervantes per les clàusules del contracte d'arrendament i aquella fornada de joves inquiets volien un nom que era més aviat un somni. Es frustrà el relleu generacional que necessitava la Cervantes i el règim mai autoritzà la JUP, que fou durant un quinquenni una avançada cultural i progressista. Eren iniciatives que sorgien d'un Prat inquiet, com els darrers anys han sorgit algunes altres des de la cultura de la solidaritat, en el cas de la inquieta Associació d'Amics de la Unesco, a l'àrea de les ONG, o les entitats nascudes de la nostàlgia de la immigració.

La desaparició recent de les dues grans fàbriques d'El Prat ens porta el record de les associacions culturals de La Seda i La Papelera Española que també van fer notables aportacions a la ciutat en aquella època, especialment el grup cultural i recreatiu de la primera amb accions destacades en el camp de la música i el teatre.

La UEC entre la cultura i l'esport

La UEC i Amics d'El Prat eren allà i continuen sent en el seu espai. També es tracta de saber en el context en què van néixer i què ha passat en el seu entorn

durant aquest llarg mig segle de vida, per entendre que no ha estat fàcil arribar fins aquí. Poca gent s'implica en el món de les associacions culturals. Ho vaig comprovar visitant l'exposició fotogràfica de la UEC a la Torre Balcells, en veure moltes cares conegudes que també havien participat en la creació d'altres entitats locals, com si fóssim un grup reduït. Malgrat la relació entre la cultura i l'esport que està en l'origen dels primers excursionistes de finals del segle XIX, que denota la preocupació per les ciències naturals, la toponímia, l'espeleologia, la cartografia, l'ordenació del territori i la preservació del patrimoni cultural..., les entitats excursionistes s'han nodrit de grups concrets de practicants i han anat evolucionat cap als vessants més esportius: el muntanyisme, l'espeleologia, l'escalada, l'esquí... L'exposició que vaig visitar denotava aquesta tendència, però feia evident que la delegació local de la UEC, amb alts i baixos, ha tingut una activitat continuada encara que poc divulgada. Poca gent recorda un dels seus membres més destacats, l'Enric Lucas, formant part de l'expedició que escalà l'Annapurna, posem per cas. Al seu millor coneixement ha estat una bona contribució la referida mostra i els actes commemoratius. Segurament també seran un bon incentiu cara al futur. El Prat té la sort de comptar amb una seu de la UEC, una de les dues entitats excursionistes més potents del país; l'altra és l'històric Centre Excursionista de Catalunya, i és d'agrair que durant mig segle hagi estat així. Com en les demés entitats excursionistes, tot sovint ha sorgit la vena cultural convocant els seus socis a conèixer la nostra història, a visi-

tar els nostres monuments romànics, fomentant les tradicions per mitjà del pessebrisme o l'arribada de la Flama del Canigó...

Amics d'El Prat ha exercit multitud de funcions

La dimensió d'Amics d'El Prat és tota una altra història en exercir multitud de funcions, per mitjà de seccions que tot sovint adquireixen personalitat pròpia, com és el cas dels Amics de la Sardana, que compleixen el seu primer quart de segle i a qui devem que la dansa per antonomàsia de Catalunya es pugui ballar a la nostra ciutat i que, des de molts anys, es vingui celebrant l'Aplec de la Sardana, que precisament aquest any 2006 celebrarà la XXV edició. Uns altres amics, els de la Cavall, en organitzar l'Aplec de la Tartrana, mantenen viu el record d'un Prat que es dilueix en el temps. A través dels cursets d'història l'entitat manté la relació amb els orígens i la comissió de patrimoni fa el que pot per salvar el que queda dels vestigis pratencs.

Segurament queda alguna funció per esmentar, quan es viu el record d'un dels papers importants que ha desenvolupat aquesta entitat. Em refereixo a la suplència que ha exercit. Fomentava la solidaritat ja els anys 60 implicant els joves, quan allò no estava de moda. Amics d'El Prat feia d'aixopluc d'altres iniciatives cíviques com, quan arribant la democràcia, va fer de paraigües del cicle de conferències "Democràcia per fer què?" que ens portà les principals figures polítiques de la Transició, participà activament a la lluita cívica contra projectes que significaven veritables atemptats ecològics (desviament del riu,

segona, pista de l'aeroport, desaparició de l'albufera de la Illa...), contribuï al naixement d'entitats com la JUP que aglutinà la resposta juvenil predemocràtica. Amics d'El Prat fou el marc on es presentà el 1977 la primera edició del periòdic Delta... Migsegle dona per molt i segurament hi ha més iniciatives en aquesta línia de civisme en el llistat de mèrits d'un cinquantenari, entre les que és present el guardó Pratenc de l'Any que l'entitat atorga des de fa molt de temps. No hi ha dubte que aquest segle de vida de la UEC i Amics d'El Prat ha vist passar tot un seguit d'iniciatives socials i culturals que, lamentablement, s'han quedat en el camí, però ambdues son la constatació de la importància que té per una comunitat disposar d'un teixit associatiu que pugui assegurar un espai d'independència front una administració pública, en general, cada vegada més interessada en la neutralització de la societat civil. Només això, la preservació d'espais de llibertat cívica, ja constitueix una enriquidora aportació a la comunitat.

Hi ha una llarga llista de persones que des de la UEC, Amics d'El Prat o qualsevol altra de les nostres entitats han contribuït a la vida local. És ben segur que el lector té la sensibilitat necessària per reconèixer i recordar força protagonistes de la vida associativa local, començant pels propis directius d'ambdues entitats i seguint per totes aquelles persones que han esmerçat esforços per millorar El Prat des de les seves associacions. Molts dels seus noms son entrançables i, des de la perspectiva del temps, adquireix un gran valor el seu altruisme. ■

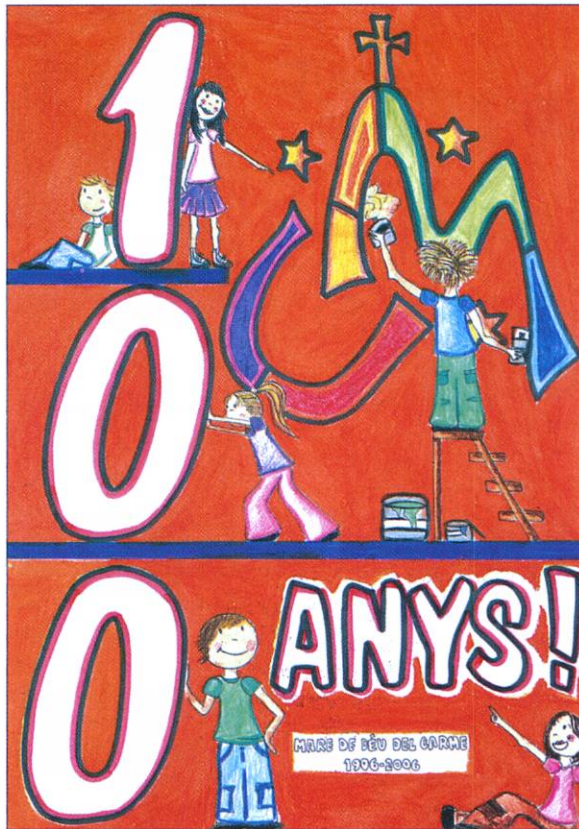
Centenari de l'Escola Mare de Déu del Carme

DELTA / Durant aquest any l'escola Mare de Déu del Carme celebra els 100 anys de la presència de les Germanes Carmelites Missioneres participant en la tasca educativa dels nens i joves de la nostra localitat.

Aquest fet representa un motiu d'enorme satisfacció per a tota la comunitat educativa de l'escola i ho volem celebrar amb tots els que hi són i amb els que han estat i amb tot el poble, conscients de la important vinculació que moltes persones han tingut i tenen amb l'escola.

La celebració d'aquest centenari vol ser una oportunitat de recordar el passat, celebrar el present i projectar el futur. Volem que el centenari ens permeti recordar tots els aspectes històrics que ens han portat a ser el que som, que ens permeti celebrar des de diferents àmbits (esportiu, cultural, artístic...) aquest moment i que ens possibiliti imaginar, somiar i posar els ciments a un futur ple de reptes.

Durant la cantada de nades que tradicionalment celebra l'escola cada

any, es va donar el tret de sortida a l'any del centenari. Per a tota la comunitat educativa va ser un moment especialment emotiu que ens encoratja per tots els esdeveniments de celebració que ens esperen durant l'any i dels quals s'informarà més endavant.

Oficialment, l'Acte Inaugural del centenari té lloc el proper dissabte 28 de gener a les 12 h. al Teatre Modern. Comptem amb la presència del bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat; Mons. Agustí Cortés, de l'I·l·m. alcalde del Prat de Llobregat; Sr. Lluís Tejedor, del secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya; P. Enric Puig, del director general de Centres Educatius del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya; Sr. Jordi Roca, de la consellera general de la Congregació de les Carmelites Missioneres; Gna. Cecília Andrés, de la directora general de col·legi; Sra. M. Dolors Cuevas i de la directora titular del col·legi; Gna. Marta Peiró. ■

Rebaixes

moda ॐ etnica
Complements

20%
per Rebaixes
a la botiga

10%
mes amb
aquest flyer

Abelló

C/Ferran Puig, 19
Tel. 93 379 05 91
08820 El Prat de Ll.

Oferta no acumulable i valida fins al 30 de Gener de 2006.

Piera

Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

Carmen Alcaide, el alma de una saga de restauradores que se resiste a desaparecer

NEUS MACIAS / Carmen Alcaide nació en Teresa, un pueblecito de Castellón, en la frontera con Teruel. Su familia tenía tierras, y el cabeza de familia se dedicaba también a la barbería. Decidieron emigrar a Barcelona, donde el padre fue al Hospital Clínic a aprender técnicas para ser practicante y dentista, con el propósito de volver al pueblo y ejercer esa profesión. Pero la ciudad les gustó mucho, así que se quedaron. El padre trabajó en la cervecera, en Telefónica, y más tarde instaló un bar en el Poble Sec. Luego, cambió de barrio y fundó el bar "La Parra", en Sants, "que todavía existe", recuerda Carmen.

Nuestra protagonista vino al mundo en el año 1931. Tres años antes, la familia se había instalado en El Prat. Siempre emprendedores, esta vez habían alquilado una casa de comidas, al lado de las vías, un lugar muy frecuentado por trabajadores de La Seda y La Papelera. "Hacíamos comidas sencillas, caseras. Cerca del local había un abrevadero, y pasaban muchos payeses que cultivaban alfalfa, y también empleados de las fábricas. A las horas de los cambios de turno había mucha faena". Los Alcaide empezaron a tener muchas relaciones con gente del norte, vascos y navarros. "Muchos de los trabajadores de La Papelera venían de allí, así que decidimos hacer un frontón reglamentario, para que éstos pudiesen jugar. ¡Mi hermano fue jugador profesional!". Ella se casó con un navarro, su hermana con un guipuzcoano, y sus hijos siguieron la tradición.

Cuando Carmen se casó, y tras los malos años de la guerra, decidieron ampliar el negocio, y hacer obras. "Como era de alquiler, los dueños no nos dejaban hacer lo que queríamos. Aún así, quedó muy bonito, todo de madera. En lo que eran las cuadras, hicimos comedo-

Cuenta Carmen que estos días anda algo triste: están desmantelando el restaurante que fundaron sus padres, el conocido Casa Alcaide, afectado por las obras del AVE. Un negocio que ella ha visto crecer, y al que siempre se refiere como "nuestra casa". Aún así, asegura que el Casa Alcaide volverá a estar en funcionamiento, todavía no sabe cuándo ni dónde.

Carmen Alcaide ha visto crecer el restaurante que fundó su padre

res. Teníamos un patio precioso, con un pozo, todo lleno de rosales. Abrimos la terraza al público". El negocio empezaba a ser cada vez más importante. "Se estaba quedando pequeño, venía mucha gente de Barcelona a comer, porque entonces no había tanta oferta de restauración". Cuando llegó la oportunidad de comprar el local, Carmen no la dejó escapar. Aunque ella no era muy aficionada a los fogones, echaba una mano allá donde podía. "Cocino bien, pero en el restaurante he hecho muchas otras cosas, he sido un poco comodín". Todos arrimaban el hombro. "Mi marido trabajaba en La Papelera. Cuando acababa su jornada, se acercaba al restaurante a poner cafés, servir en la barra..."

Un negocio para sentirse "en familia"

La reforma más importante llegó hace unos años, cuando cubrieron el patio para transformarlo en un comedor. "Cerramos el local durante tres meses".

Sus hijos, Carlos y Javier, también se implicaron de lleno en el negocio. Javier dejó el banco donde trabajaba para hacerse cargo del restaurante. Carlos llevaba las cuestiones de compras, se encarga del almacén, mientras que Javier hacía funciones de *maitre* y llevaba el tema de las admisiones. El éxito del Casa Alcaide, según Carmen, radica en la calidad de la comida. "Todo es de primera, los pescados, las carnes. En nuestra casa no ha habido pla-

tos de diseño o de laboratorio. Pero la calidad era exquisita, los postres, las cuajadas, las tartas de queso. Siempre casero". Ella también aportó ideas a la carta del restaurante. "He tomado clases de cocina para aprender a elaborar foie fresco, por ejemplo. O cuajada, o pimientos rellenos de bacalao. Luego venía y lo explicaba a los cocineros". Nuestra protagonista también destaca la labor del personal del restaurante. "Hemos tenido grandes profesionales que se han formado aquí. Hasta ahora había dos cocineros, casi tres. Seis personas en la cocina, ocho camareros y otra persona en caja.". El día que Carmen y su marido celebraron las bodas de oro, el 25 de mayo de 2005, se llevaron a toda su familia y al personal de restaurante a una gran comida. "Pero no lo queríamos celebrar en nuestro restaurante, porque entonces los trabajadores no hubiesen podido acompañarnos. Fue el día más feliz de mi vida, con toda mi familia reunida".

Desde hace unos años se dedica a la pintura. Aprendió en la Escola de Dibuix i Pintura d'El Prat, y más tarde, para perfeccionar la técnica, acudió a clases en Barcelona. "Ahora me gusta más pintar al natural. He cambiado de estilo". Algunos de sus cuadros se exhiben en las paredes del restaurante. Hasta hace unos días. Con el fin de año, el Casa Alcaide cerró sus puertas. "Me da muchísima pena. Han recogido ya todo el mobiliario, y dentro de unos días entrarán las máquinas". Aún así, no se resigna a que esto sea el final de Casa Alcaide. "En un futuro lo reabriremos. No sabemos cuándo ni en qué condiciones, pero seguro que seguirá funcionando". ■

El pilot aviador pratenc, Josep Brufau, un heroi de l'aviació republicana (I)

El mes d'agost de 2005, es van publicar pel reconegut periodista Oriol Pi de Cabanyes, dos interessants articles a "La Vanguardia", relatius al pilot aviador pratenc, Josep Brufau, mort durant la guerra civil en defensa de la República. Algunes de les informacions del citat periodista foren facilitades pel pratenc Arturo Goni, el qual des de fa temps ha lluitat pel reconeixement públic d'aquest heroic pilot pratenc.

En Josep Brufau Basanta, va néixer a El Ferrol, el 25 de juny de 1918, era fill de Ramiro Brufau Lagos, que fou Contra-maestre de la Marina de Guerra Espanyola, i d'Antònia Basanta Chaó (1).

El mes d'abril de 1921, Ramiro Brufau va arribar a El Prat amb els primers efectius de l'"Escola d'Aeronàutica Naval" (2) que s'havia constituït feia poc a l'aeròdrom de La Volateria, prop de l'estany del Remolar. Un temps després es va traslladar a El Prat la seva família, que inicialment va residir al carrer Mossén Cinto Verdguer (3)..

En Josep Brufau tenia només 3 anys quan va arribar a El Prat, on va assistir de petit al col·legi de la "Mare de Déu del Carme", de les Germanes Carmelites, conjuntament amb el seu germà Ramiro, tres anys més gran que ell (4). De més gran en Josep Brufau cursaria estudis a l'"Acadèmia Barcino"

En Josep Brufau va ser alumne del col·legi de les Germanes Carmelites durant el curs escolar 1923-1924. És el nen que s'assenyala amb una rodona a la primera fila de baix, el que porta la corbata.

de Barcelona on hi anava diàriament amb el tren (5).

Ben aviat va aprendre a parlar català i és va integrar en un grup d'amics de la població, entre els quals hi havia en Joan Soler i Feu (fill del Dr. Soler), que era el seu millor amic, i en Josep Ros Aranda, entre altres. Sovint jugava al futbol a la Plaça de l'Estació, amb la pilota de cuiro d'en Joan Soler.(6)

Amb l'arribada del rector Mn. Josep Mª Homs el 1931, que va obrir les instal·lacions parroquials a la joventut, en Josep Brufau va freqüentar la parròquia (7). Sovint jugava a bàsquet en el camp de la rectoria, probablement en un dels equips de la "Federació de Joves Cristians de Catalunya", que s'havia creat en El Prat.

Cap l'any 1935 en Josep Brufau, es va integrar a la secció d'atletisme del "Centre

d'Esports Prat" (CEP). Precisament en la vetllada de repartiment de premis celebrada el dia 20 d'octubre de 1935 al "Casal Català", ell va ser l'el·legit per dirigir la paraula en noms dels esportistes del CEP. (8)

Val a dir que en Josep Brufau destacava en el salt de perxa, especialitat que compartia amb el també atleta Diego Gálvez, i en les carreres de tanques. El mes de març de 1936 en Josep Brufau va obtenir el subcampionat de Catalunya, de salt de perxa, en la categoria de Neòfits..(9)

Els anys 30 la família Brufau va passar a residir al carrer Flaquer n° 16, en el pis de damunt del que vivia el metge Tomàs Pujol i Font, amb la família del qual mantenia una excel·lent amistat.

Quan el seu pare va ser destinat als tallers de manteniment de la Base d'Hidros del Port de Barcelona, que pertenyia igualment a l'Aeronàutica Naval, la família va continuar vivint a El Prat.

En esclatar la sublevació militar a Barcelona, el 19 de juliol de 1936, el seu pare va ser fidel a la República, com la resta del personal de manteniment dels hidroavions i bona part dels oficials i pilots d'aquesta base aeronaval, tal com se cita en una de les publicacions que feia referència als citats fets. (10) Aleshores en Josep Brufau acabava de complir els 18 anys.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Gener 1931

En la sessió del 26 de gener de 1931, es va produir la destitució de l'alcalde Josep Xirinachs perquè vuit regidors ho van demanar, xifra mínima que havia fixat el Governador Civil. Va ser substituït provisionalment per en Pau Piguillem (Doñana) i el dia 27 del mateix mes va ser nomenat alcalde, Jaume Sallés i Serra.

El 19 de gener de 1931 va obtenir el títol de pilot aviador, al camp d'aviació "d'en Canudas", la jove Mari Pepa Colomer. Era "...la primera noia catalana que obtenia aquest títol". Tenia només 18 anys.

REFERÈNCIES

- 1.- AHMP, Padró Municipal 1936.; 2.- FERRET PUJOL.J., "1921: L'arribada de l'Aeronàutica Naval", Delta n° 60, setembre de 1983.; 3.- Dades facilitades pels germans Arturo i Manuel Goni Pallarés.; 4.- Els dos germans Brufau formaren part de l'alumnat del citat col·legi durant el curs 1923-1924, segons s'observa en la fotografia de finals del citat curs., segons dades facilitades pels senyors Arturo i Manuel Goni..; 5.- ORIOL PI DE CABANYES; "Un héroe anónimo", La Vanguardia, 10 d'agost de 2005..; 6.- Dades facilitades del que fou mecànic de l'aviació republicana Josep Ros Aranda.; 7.- Dades facilitades pels germans Arturo i Manuel Goni.; 8.- "Noticiari Pratenc" n° 20, 2-11-1935.; 9.- "Noticiari Pratenc" n° 30, 5 abril de 1936..; 10.- MALUQUER i WAHL, J.J.; "L'Aviació de Catalunya els primers mesos de la Guerra Civil", Edit. Pòrtic, 1978.

Gener de l'any 1935

Forta nevada al Baix Llobregat i Barcelonès. A la foto, els germans Szakats a la font instal·lada al mig del carrer Jacint Verdaguer del Prat
(Foto: Frederic Herp / Arxiu: Gerard G. Mor)

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Libertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

Manuela Allepuz Mirabet, natural de Vistabella del Maestrat, Castelló, viuda d'Antoni Dalit i de 78 anys, mori a Esplugues de Llobregat el 21 de novembre.

Antonio Martinez Serrano, natural de Balsa de Ves, Albacete, viudo i de 82 anys, mori al seu domicili el 23 de novembre.

Maria Solanes Batalla, natural d'El Prat, esposa de Miquel Casaus i de 75 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat

Julian Santos Martinez, natural de Noalejo, Jaen, espòs de Consuelo Herrera i de 81 anys, mori a Viladecans el 30 de novembre.

Francesc Meri Piñol, natural d'El Prat, espòs de Montserrat Mestres i de 61 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat l'1 de desembre.

Montserrat Abelló Sigales, natural d'El Prat, esposa de Dositeo Castro i de 80 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 6 de desembre.

Manuel Colomer Aparici, natural d'Adzaneta, Castelló, espòs de Josepa Roig i de 98 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 6 de desembre.

Manuela Lora Ureña, natural de Pedro Abad, Cordoba, esposa de

Pasqual Segarra i de 58 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 9 de desembre.

Carme Miro Sech, natural d'Amposta, viuda de Josep Panisello i de 92 anys, mori al seu domicili el 9 de desembre.

Maria Barbarà Paretas, natural d'El Prat, casada i de 70 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 13 de desembre.

Rosario Herrera Lopez, natural de Peñarroya-Pueblonuevo, Cordoba, casada i de 82 anys, mori al seu domicili el 16 de desembre.

Felisa Garcia Hurtado, natural de Zaragoza, viuda de Julian Gaston i de 92 anys, mori a Vilanova i la Geltrú el 20 de desembre.

Manuel Mateu Herranz, natural d'El Prat, espòs de Maria Fabro i de 77 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 22 de desembre.

Jordi Sala Puig, natural de Barcelona, espòs de Carme Romeu i de 73 anys, mori al seu domicili el 22 de desembre.

Trinitat Sancerni Cardiel, natural de Morrano, Huesca, viuda de Joan Pares i de 91 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 24 de desembre.

Dolors Antonia Lluïsa Aguilera Matas, natural d'El Prat, viuda de Josep Piguillem i de 93 anys, mori a Barcelona el 26 de desembre.

Pere Campoy Pardo, natural d'El Prat, espòs de Carmen Alonso i de 72 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 27 de desembre.

Anna Maria Navarro Hinojo, natural de Barcelona, viuda de Josep Arnau i de 78 anys, mori a Barcelona l'1 de gener.

Caterina Garcoia Casas, natural de Barcelona, viuda de Paulino Garcia i de 96 anys, mori al seu domicili el 2 de gener.

Constància Diez Villaroel, natural de Tejerina, Leon, soltera i de 79 anys, mori a L'Hospitalet de

Llobregat el 2 de gener.

Antonio Ruiz Martinez, natural de Seron, Almeria, viuda de Pietat Luz i de 93 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 2 de gener.

Sebastiana Parras Navarro, natural de Pedro Abad, Cordoba, viuda de Francisco Cabello i de 85 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 5 de gener.

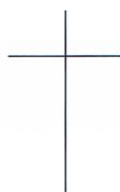
Juan Serafin Diaz Sola, natural de Caniles, Granada, espòs d'Antonia Martinez i de 70 anys, mori al seu domicili el 10 de gener.

José Ortuño Vargas, natural de Bedmar y Garciez, Jaen, espòs de Maria José Truyano i de 58 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 17 de gener.

VIDAL MOYANO HINESTROSA
Segon Aniversari

Va morir el 6 de gener de 2004 a l'edat de 94 anys. El sr. Moyano, va ser el primer director de la primera entitat bancària La Caixa que es va establir a la nostra vila l'any 1945.

ANICETO IROZ LARRAYA

El pasado día 10 de noviembre nos dejó Aniceto. El gran amor a tu familia, tu bondad y tu buen hacer, harán que nunca te olvidemos.

Tu esposa, tus hijos y especialmente tu nieto Óscar.

MA. MONTSERRAT ABELLÓ SIGALES

Ha descansat en la Pau del Senyor el dia 6 de desembre de 2005.
El seu espòs Dositeo i la seva filla Eva no t'oblidan.

PERE MASDEU I VALLÈS
Vidu de Rosa Gatell Sans

Ens va deixar el 31 de desembre de 2005 a l'edat de 84 anys.

Les seves filles Paquita i Rosa Maria, Miquel Baldiri, i els néts i bisnéts volen donar les gràcies a totes aquelles persones que els han acompanyat a l'acte de comiat.

Funerària d'El Prat

**SERVEIS FUNERARIS
DEL PRAT, S.L.**

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

Perlas

En mi adolescència, quan més que llegir, devorava quant tenia a mi abast, va caure en mees mans un llibre de frases celebres, cuya lectura obró en mi ànim el mateix efecte, que poc més tard farían – en quant a la sensibilitat emocional se refere – las Rimas de Bécquer.

Aquello de que *“Más valía honra sin barcos, que barcos sin honra”*, que tras el desastre naval de Santiago de Cuba, dicen que pronunció el derrotado almirante español Pascual Cervera, o la que se atribuye al chambelán de la retrograda reina Victoria de Inglaterra, que con motivo de una borrasca en el Canal de la Mancha, informó a su graciosa Majestad: *“El ferry de Dover no ha podido salir, Europa está incomunicada ...”*, y que despertaban en mi juvenil ánimo admiración, hoy me hacen reír.

Porque sé, que el que tiene los barcos tiene la honra, y mientras más barcos, y más grandes los cañones de esos barcos, más honra se tiene, y – en el caso británico – porque la petulancia y la estupidez humana no tendrán jamás límites.

Ahora, las grandes máximas, no son de reyes o generales. Las frases actuales - en realidad auténticas perlas dialécticas - son de personajes que medran en las revistas del corazón, aunque bien debieran llamarse de la bragueta, pues es con ella con las que casi todas sus noticias están relacionadas. Y, o yo he perdido absolutamente mi sensibilidad, o los nuevos héroes son lelos en su gran mayoría. Para aclarar esta duda, quiero - amigo lector - hacerte a ti árbitro de lo que digo, mostrándote algunas de ellas.

La cantante Jennifer López, al ser detenida por un asuntillo ilegal, explicó a los periodistas: *“Yo no cometí ningún delito, lo que hice fue no cumplir con la ley...”* ... argumento absolutamente irrefutable, por cierto.

O la actriz Sofia Mazagatos - alias sus intelectualidades - que en una tertulia literaria –en la que debió, sin duda, colarse - se declaró entusiasta de Mario Vargas Llosa. *“Le he seguido siempre durante su carrera, aunque aún no he tenido la ocasión de leer ningún libro suyo”*... debió haberlo seguido en taxi, seguramente.

También es de oreja y vuelta, la afirmación de la también actriz Brooke Shields, para una campaña anti tabaco, tan en boga hoy día: *“Fumar mata. Y si te mueres has perdido una parte muy importante de tu vida”* ... ni Séneca lo habría explicado mejor.

Y no olvidemos la claridad mental de Pamela Anderson Lee - de profesión sus pechos. *“No es la contaminación la que está dañando el ambiente. Son las impurezas en nuestro aire y nuestras aguas, las que lo están haciendo”* ...esto es tener auténtica visión de las cosas.

Pero las más brillantes, son las expresadas por participantes en los concursos de belleza, en donde - al parecer - el cerebro exigido es inversamente proporcional a otros atributos físicos: así Carolina Zúñiga, candidata a Miss Chile, respondiendo que a quién salvaría ella de un holocausto nuclear, para perpetuar la especie, contestó sin dudar: *“Al Papa y a la madre Teresa de Calcuta...”* ¡pues está lista la especie...!

O Miss Alabama, que a la pregunta de que haría si ella pudiese vivir para siempre, respondió: *“No debíamos vivir para siempre, porque si se supusiera que debíamos vivir para siempre, entonces viviríamos para siempre, pero no podemos vivir para siempre, que es por lo cual yo no viviría para siempre...”* ... yo no sé tú –amigo lector– pero yo, en el tercer “para siempre”, me perdí.

O lo dicho por la candidata a Miss Colombia, Alexia Zambrano, a la pregunta de a quien le hubiese gustado conocer: *“Definitivamente a Lady Dy... afortunadamente ya se murió”*... afortunadamente para Lady Dy, que no se vió forzada a conocerla a ella.

Pero a mí, la que más me cautiva, es la declaración de la famosísima modelo Claudia Schiffer, en su trifulca con la también modelo Noemí Campbell : *“Esa rastreadora sinvergüenza, merece ser pateada por un asno... ¡ Y yo soy la persona indicada para hacerlo...!... por fin, alguien se define acertadamente.*

Definitivamente, los héroes han cambiado mucho... y sus frases más, aunque me siguen produciendo casi, la misma risa.

J.M.HIDALGO

Retalls de premsa

Aterratge amb complicacions a l'aeroport

DELTA / Un avió de la companyia Spanair va haver de ser evacuat el 9 de gener després que una roda del tren d'aterratge rebentés i s'incendiés després de tocar terra a la tercera pista de l'aeroport del Prat. L'incident només es va saldar amb cinc ferits lleus, que van patir contusions en lliscar per les rampes. Precissament va ser en acabar de descendre per les rampes d'emergència quan els passatgers es van adonar que una roda era envoltada de flames. Alguns, però, van declarar després a diversos mitjans que van començar a sentir olor de fum instants després d'aterrar. A l'avió, procedent de Bilbao, hi

Imatge de l'Agència EFE apareguda al diari Avui del 10 de gener.

viatjaven 90 passatgers i sis membres de la tripulació.

Les primeres investigacions apunten a què la roda va rebentar en el moment d'aterrar. Aquest fet va obligar

el pilot a frenar de manera molt brusca –fet que també ha estat esmentat pels passatgers-. La fricció extrema de la roda, desprovista de la protecció de la coberta, podria haver provocat,

finalment, les flames que van ser motiu de l'alarma. Cinc minuts després, el comandant va ordenar l'evacuació del avió mitjançant les rampes d'emergència. La tripulació va ordenar, tammateix, que els passatgers no agafessin els equipatges de mà, i que sortissin sense pressa, però de forma seguida.

Els serveis d'emergència de l'aeroport van actuar ràpidament i d'acord amb els protocols establerts, segons Aena. Els bombers van apagar ràpidament les flames i van escampar escuma per la pista, al voltant de l'avió, per tal d'evitar que el foc es revifés. ■

Mozart 250

Quan arribes a l'aeroport de Salzburg, alguna cosa perceps ja: du el nom d'un dels seus més eximis i universals ciutadans, W.A. Mozart. La ciutat austríaca s'ha abocat en una celebració singular i que a més a més, trigarà molts anys a tenir una repetició per a alguna altra solemne commemoració. Els símbols, els ambients, les flors a tot arreu, els entorns i l'arquitectura majoritàriament barroca de la ciutat, perfilen un marc ideal per a un any únic.

Aquest 27 de gener de l'any 2006 es commemora, doncs, el dos-cents cinquanta aniversari del naixement de Wolfgang Amadeus Mozart. Va néixer el 1756 a Salzburg i va morir el 5 de desembre del 1791 a Viena. Mai una vida tan curta havia donat uns fruits tan colossals i tan pletòrics. Va ser un geni, no només per quantitat sinó també per qualitat. A més a més de compositor, era igualment un gran intèrpret amb el violí i el pianoforte. Serenates, divertiments, sonates, concerts de piano, oboè, violí, trompa, fagot, clarinet, viola, arpa... òperes, simfonies (de la 35 a la 41 són una veritable meravella i ell ja es preconitzava com a un avançat als temps que vindrien)... foren l'objecte de les seves composicions des de ben petit, quan juntament amb el seu pare, músic i compositor també, Leopold Mozart, es passejaven per les Corts europees. I tenia Wolfgang afinitats temàtiques amb composicions predilectes d'un altre salzburgués important com era Michael Haydn.

Però jo, que no tinc una formació musical com per a fer una valoració tècnico-històrica del nostre personatge, de l'única cosa que em puc preuar és de ser un aficionat a la música clàssica de tots els temps, i particularment, un entusiasta de la música de Mozart. Per tant, no puc exercir de cap manera de crític musical com tampoc he de fer una glossa de la seva biografia o de la seva producció, que en qualsevol cas, trobareu amb profusió i detall a enciclopèdies o llibres i revistes especialitzades. El que jo sí voldria transmetre-vos és senzillament les meves sensacions i els sentiments que em generen l'audició de la música de Mozart.

Les emocions que susciten les seves obres són profundes i

poderoses. Igualment per la seva fisonomia original i inconfundible com per la seva alternància delicada; o per la gradació de caràcters en una atmosfera sonora que recull de l'execució de la seva música, més la sensibilitat que fins i tot el virtuosisme; o per la concentració i la progressió de la seva vitalitat. Elegància no superficial, eloqüència enfront d'embaïfament, riquesa temàtica, contrastos i modulacions, calideses i lluminositats, prodigi i riquesa de textures, frasejos irisats... estan impregnant les petites i les grans composicions de Mozart, des de la música de cambra fins a les òperes (aquí fa realitat sentiments humans com l'heroïsmes i la passió). Les seves simfonies, per exemple, són un model ample – quant a dimensions-, i amb molta exigència, expectativa i varietat en el seu desenvolupament temàtic i en el seu avenç tècnic i globalitzant: cada vegada resulten ser més compactes, més unitàries, més ben estructurades, més progressives, més equilibrades.

Dels darreres tres segles, em quedaria – musicalment parlant – amb la fantasia de Txaiowski, el frescor de Schumann, el bucolisme i la melodositat de Schubert, la magnificència de Bach, la lluentor i l'esplendorositat de Haëndel, la rotunditat i la consistència de Beethoven i l'harmoniositat i l'encant de Mozart.

Deia Cervantes que la música recomposa les ànimes descompostes; Plató s'atrevia amb una definició: "la música pot definir-se com la ciència dels amors entre l'harmonia i el ritme". A la música de Mozart hi trobareu amb tota certesa, harmonia, ritme... i també complaences assedegants.

W.A. Mozart va morir tot just quan començava a albirar per a ell el seu geni i el seu èxit; tot i que va recórrer – tenint present les dificultats de desplaçament de l'època – moltes ciutats europees (Praga, Viena, París, Londres, Salzburg, Milà, Roma, Nàpols, Frankfurt, Berlín) i que fins i tot, va rebre la condecoració de "Caballero de la Orden de la Espuela de Oro" de mans del Papa.

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

¿Eres coherente?

El diccionario nos informa que coherencia es una relación lógica de una cosa con otra cosa. Podríamos tomar la palabra coherente como sinónimo de equilibrio.

Alguna vez, sin darnos cuenta, nos comportamos incoherentes, desatinados, lo que hace decir a la gente que no estamos en nuestro cabales.

Son manifestaciones de incoherencia, las ideas estafalarias que nos pasan por la cabeza manifestando una falta de sentido común.

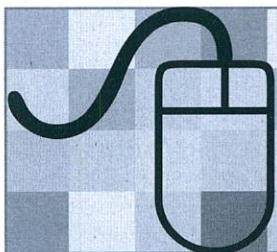
Puede existir incoherencia en las manifestaciones de nuestros sentimientos, es decir, en la manera de apreciar y valorar nuestros estados de ánimo que no guarda relación entre causa y efecto de lo que sentimos.

Las personas descubren incoherencia en nosotros en el hablar y nos juzgan diciéndonos que estamos en un error y que es falso lo que decimos.

La manera de obrar, de actuar, de comportarnos, permite exteriorizar alguna incoherencia, exhibiendo anormalidad en lo que hacemos o en la manera de actuar.

La incoherencia cuando no es frecuente la podríamos calificar como un fenómeno normal vinculado con un psiquismo pasajero alterado. Cuando la incoherencia es frecuente y hasta en cierto modo persistente, estamos frente a un síndrome que conviene analizar para tomar medidas correctivas, de lo contrario pasaremos ante los ojos de los demás como ser una persona anormal.

JAUME ESTRUCH

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Entrevista amb Jordi Machordom, pintor local

La muntanya en un quadre

AGUS MORALES / De muntanyenc a artista. Jordi Machordom (1980) és un amant de la muntanya que, tot encisat per la bellesa dels paisatges que ha anat visitant al llarg de la seva vida, ha anat acumulant pintures panoràmiques de neus i cims, d'aigües i mantes de verd. Machordom va estudiar Automoció i anava desenvolupant mentrestant la seva vessant més creativa a l'Escola de Dibuix de El Prat. Durant el mes de febrer aquest pintor exposa uns setze quadres escollits per ell mateix a la Torre Balcells.

—Quins són els llocs que més has dibuixat?

—Els Pirineus m'agraden molt, són com casa meva. Aquest estiu passat vaig fer la travessa dels Pirineus. Acostumo a viatjar sol o amb un amic. M'encanta també l'Atlas, allà et sents molt petit. També Escòcia.

—Quin és el teu racó preferit als Pirineus?

—La Vall de Cardós.

—Mai no apareix la figura humana en les teves obres?

—No hi surt gent mai. Només imatges. Muntanyes, boscos, llacs... Sobretot l'aigua. M'agrada molt pintar l'aigua.

—Per què?

—Per donar sensació de

tranquil·litat. Tots els colors que faig servir al quadre van a parar allà dins.

—En un efecte de reflex, com a les pintures japoneses?

—[Riu]. Sí. Normalment sempre està tot glaçat, el silenci és impressionant, tot pesa, tot és molt lent, contundent. Això és el que sento quan sóc en aquests llocs i és el que intento reflectir en les meves pintures.

—De tota manera, no et permetes moltes llicències, són pintures realistes.

—Sí. Tal com les veig les pinto.

—Pintes allà mateix o a casa?

—Jo tinc flashos a la muntanya, i com que tinc molta memòria fotogràfica després ho intento pintar a casa. Sempre tinc suport fotogràfic, de tota manera.

—I no t'interessen cap altra mena de paisatges?

—De vegades he fet masies. També paisatges de l'Empordà, dels aiguamolls.

—Tens un fons molt gran de pintures?

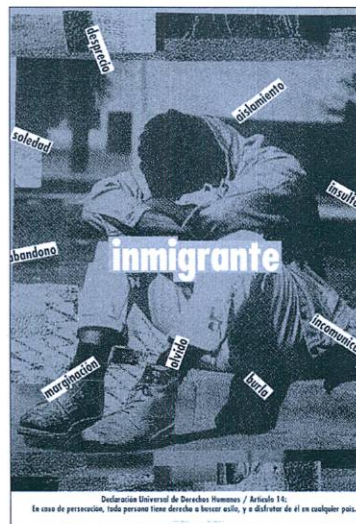
—Uns 60 o 70 quadres.

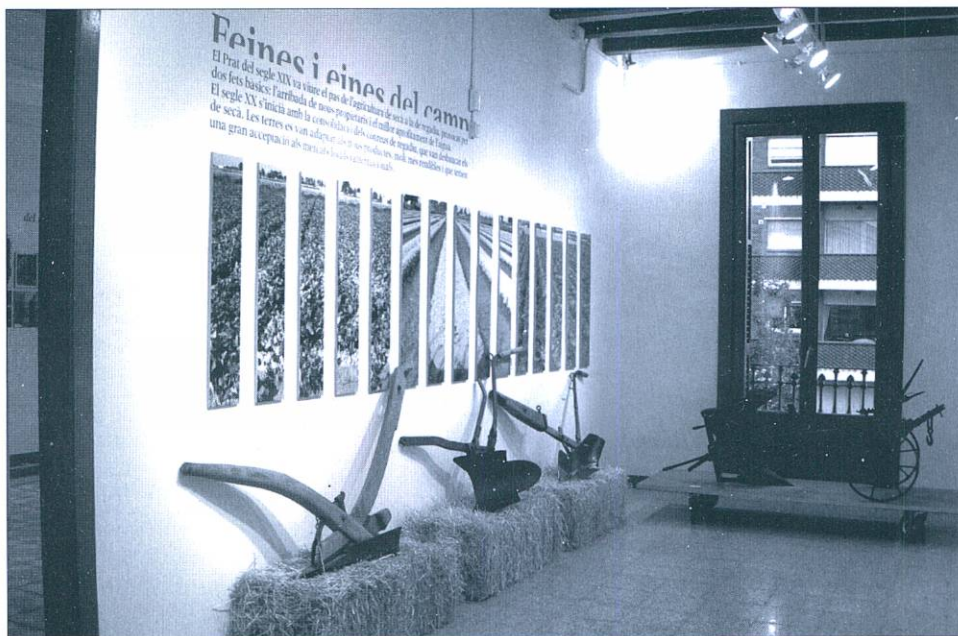
—Va ser el muntanyisme el que t'ha portat a la pintura, i no a l'inrevés...

—Sí. Jo pinto gràcies a la muntanya. No segueixo l'art. Expresso allò que m'agrada, les sensacions que tinc a la muntanya. El silenci. ■

El disseny al servei dels drets humans

DELTA / Són moltes les organitzacions que han lluitat per la defensa dels drets humans, però potser una de les més importants és Amnistia Internacional. Aquest compromís cívic d'aquesta organització ha aconseguit el suport de diversos col·lectius, i entre ells, el del disseny. L'exposició "Tothom pels drets humans!" n'és un bon exemple, i durant tot el mes de gener aquesta exposició va romandre oberta al Centre Cívic Sant Jordi Ribera Baixa, una mostra que també compta amb el suport de la Fundació Caixa Sabadell. La col·lecció es compon de 30 cartells que han realitzat, de manera altruista, 30 dissenyadors espanyols de primera línia, a sol·licitud d'Amnistia Internacional. Entre aquests artistes cal destacar noms com Daniel Gil, Alberto Corazón, Peret o Xavier Mariscal. Cada cartell il·lustra un dels articles de la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948 i en els seu conjunt han estat pensats per donar suport a les activitats de difusió dels drets humans. ■

La Torre Balcells acull la mostra «El Prat pagès»

JOSEP FERRET / El dia 13 de desembre de 2005 va tenir lloc a les instal·lacions de la Torre Balcells, la inauguració de l'exposició del "Prat Pagès", acte que va ser presidit per alcalde Lluís Tejedor. Aquesta exposició que consta fonamentalment de fotografies de temàtica agrícola del període 1900-1950, va estar dissenyada i preparada per l'Arxiu Municipal i pel Departament de Cultura de l'ajuntament pratenc.

En el decurs d'aquesta inauguració es va presentar alhora el llibre "El Prat pagès", el qual forma part de la "Col·lecció de Textos Locals", que anualment publica l'ajuntament des de fa cinc anys.

En aquesta publicació es recullen les informacions de temàtica agrícola, (vida pagesa, conreus, eines etc.) que quatre pagesos d'El Prat, (Josep Mª Vilà Parellada, Josep Comas, Jaume Colominas i Marius Vilà) van facilitar durant les reunions i tertúlies que al llarg de dos anys es van celebrar al citat Arxiu Municipal, i que l'arxivera municipal, Sra Marga Gómez Inglada conjuntament amb el personal del citat servei han transcrit materialment en la esmentada publicació. El pròleg del llibre ha anat a càrrec de la Dra. Gemma Tribó, Profesora de la Universitat de Barcelona.

Taula Rodona sobre el llibre "El Prat, pagès".

Per un altre costat, el dia 17 de desembre de 2005, en el marc de la "32ª Fira Avícola del Prat", es va dur a terme en el pavelló situat en aquest punt, una Taula Rodona relativa a diversos aspectes del llibre "El Prat pagès", el qual recolleix les informacions facilitades per quatre pagesos de la nostra població al llarg de 2 anys. L'acte va ser presidit pel regidor del Departament

de Cultura de l'Ajuntament, n' Antoni Rodés.

En aquesta Taula Rodona van participar l'arxivera municipal Marga Gómez, la Dra. Gemma Tribó (prologista del llibre), i els pagesos, Josep Mª Vilà, Jaume Colominas i Marius Vilà, tots els quals van explicar diferents aspectes de l'activitat agrícola que va tenir lloc al terme municipal del Prat, especialment durant els períodes de 1920-1950.

D'aquesta Taula Rodona cal subratllar les paraules de l'arxivera municipal M. Gómez, la qual va destacar que els protagonistes de l'agricultura pratenc, no van ser els grans propietaris agrícoles, que sempre han estat els que s'han emportat els honors, sinó que els veritables pagesos van ser els masovers, els arrendataris i els jornalers. ■

El Prat pagès

El Prat pagès ha estat el resultat d'un treball d'equip de quasi dos anys. Hi ha participat tot el personal de l'arxiu municipal i quatre antics pagesos del Prat, alguns d'ells encara en actiu. La idea inicial va partir de Josep M. Vilà, a qui preocupava, feia temps, la possible pèrdua de tot allò que estava relacionat amb l'agricultura que es feia al Prat abans de la mecanització del camp.

Vàrem tenir la sort de trobar un grup de pagesos a qui va interessar molt el projecte i que hi van dedicar molt de temps: el mateix Josep M. Vilà, Jaume Colominas, Josep Comas i Marius Vilà, de qui molts desconeixen la faceta de pagès.

Ens vàrem posar a treballar i vàrem posar en marxa la gravadora, sense tenir gaire clar on aniríem a parar i on ens portaria tot allò. A poc a poc, i a partir de preguntes i respostes, van ser els pagesos mateixos els qui anaven donant forma al que després seria l'estructura del llibre i de l'exposició. Ben aviat van quedar definits tres àmbits sobre els quals treballar, perquè l'agricultura no es limitava al treball concret del camp, sinó que afectava la vida de les persones en un sentit més ampli. Per això, a més dels apartats dedicats a les feines, les eines i els productes del camp, vàrem incloure-hi dos apartats dedicats al que hem anomenat el cicle de la vida i el calendari festiu. Per això, el llibre i l'exposició porten el títol El Prat pagès, i no l'agricultura pratenc.

Van ser moltes hores de xerrades, molt de temps dedicat a corregir i revisar textos, moltes ocasions per riure, per cantar, fins i tot, per discrepar. El resultat personal ha estat, i crec que parlo en nom de les meves companyes de feina, molt més enriquidor del que les pàgines del llibre poden arribar a transmetre.

Segurament ens hem deixat moltes coses en el tinter; molts trobaran diferències de com havien viscut determinades coses que s'expliquen. En tot cas, és un primer pas i una modesta aportació al coneixement de la nostra història, la de tots, homes i dones, petits i grans, que amb el dia a dia hem anat creant unes determinades formes culturals, econòmiques, religioses, etc. que són les que han acabat donant forma a la nostra societat. Com ja fa anys que ens explica el Dr. Jaume Codina, conèixer el passat del Prat és la millor manera d'entendre la ciutat que tenim ara i la millor manera d'estimar-la.

MARGA GÓMEZ INGLADA
Directora de l'Arxiu Municipal

El Modern es posa en marxa

DELTA / La programació teatral que ofereix el Modern és potser la proposta més atractiva. Els Joglars s'encarregaran de pujar el teló el proper 18 de febrer amb "La Torna de la Torna", espectacle que recupera l'esperit de l'obra "La Torna", estrenada el 1977. Una setmana després, la Clara Segura i en Bruno Oro ens portaran la seva obra "No et moguis", una comèdia protagonitzada per una parella de joves artistes que ha gaudit a Barcelona d'un èxit de públic i de crítica força important. Al març podrem veure també la representació de "Medea (La extranjera)" del grup Atalaya teatro, però a l'abril i al maig tornaran alguns dels actors més importants de l'escena catalana. El 22 d'abril ens visitarà en Sergi López amb la seva proposta "Non solum", una comèdia existencial creada i dirigida per Jorge Picó, company de l'actor de Vilanova i la Geltrú en la seva aventura francesa. El 27 de maig, arribarà l'obra "Paradís", protagonitzada per Pep Antón Muñoz, Xavi Mira, Àngels Gonyalons i Mercè Martínez, un musical en to de

comèdia elegant, però amb un component de crítica social.

La música tampoc s'ha deixat de banda en aquest semestre a la programació del Modern. La proposta estrella serà l'actuació de Miquel Gil, un dels referents de la recuperació de la música popular catalana, però també d'una tradició de música mediterrània que ens apropa a sons orientals. Aquest cantautor valencià ens aproparà les cançons del seu últim disc, "Katà". L'altre proposta musical serà el cicle "Els Clàssics al Prat", que organitza la Unió Filharmònica del Prat, i que entre els mesos de febrer i maig, ens oferiran la música del Meli Tango Quintet, del quartet de clarinets "7 de 4", de l'Orquestra de Cambra del Gran Teatre del Liceu, i la percussió electrònica del grup Daisen-in Duo. Les novetats de la programació del Modern es tanquen amb les representacions de dansa dels grups Stavropol Cossacks (22 de gener) i de la Jove Companyia de Dansa de l'Institut del Teatre (21 de maig), i la programació infantil, que es desenvoluparà entre les mesos de gener i l'abril. ■

Pere Baltà presenta el seu darrer llibre a l'Ateneu Barcelonès

D. / El proper dia 2 de febrer, dijous, a les set de la tarda i a la Sala Verdaguier de l'Ateneu Barcelonès, tindrà lloc la presentació del llibre de Pere Baltà "L'altra resistència", que serà a càrrec de Joaquim Ferrer, historiador i exconseller de cultura de la Generalitat de Catalunya, Antoni Carné, president de la Federació de Cors de Clavé, i el periodista i estudiós de la cultura popular, Antoni Anguela.

El nou llibre tracta del paper que varen jugar les associacions culturals en la lluita per les llibertats democràtiques. El tema és plantejat per mitjà de quaranta entrevistes en profunditat a personatges destacats de diferents àmbits de la cultura, que aporten al llibre reflexions, opinions i vivències, tot conversant amb l'autor, que també aporta els seus propis coneixements d'una realitat fins ara poc estudiada i coneguda i analitza a la introducció i a l'epíleg del llibre fins a quin punt el moviment associatiu contribuï decididament primer a conservar els trets fonamentals de la cultura catalana i, després, aportà des-

tacats dirigents a les noves estructures públiques democràtiques.

En el pròleg, Joaquim Ferrer, afirma que el llibre és un gran retaule que s'ofereix a la mirada de qui s'hi apropa i l'aportació d'un nombre de ciutadans que, en una època adversa com fou la dictadura franquista, s'hi resistiren reafirmant les conviccions patriòtiques per transmetre-les a altres generacions. "Aquest retaule -conclou el prologuista- és tan suggeridor que il·lumina el que ha estat la vida cultural i política de Catalunya". ■

//00:08:00 // La tele se alimenta de tu cerebro

Lobotomia històrica (Telediario futurista). Videoarte en el Cub de La Capsa.

//00:07:41// No conozco a Ana F. Furelos (Burgos, 1979). Sé que se licenció en imagen en la UAB. Hace teatro (escenografía e interpretación), videoarte y fotografía. Crea *Lobotomia històrica*.

//00:07:00// Dura 8'. Estoy sentado en el bar de *La Capsa*. Miro una gran pantalla. Las imágenes se superponen. Buena fotografía. Un discurso de barbaries del siglo XX vuelven a mi retina. Todas próximas, me hieren, las he visto en los telediarios. El hombre es el sufrimiento para el hombre. Guerra. Asesinatos. Brevemente miro a la camarera. Alivio.

//00:06:48// Política. Economía. Mierda. Furelo denuncia la manipulación del poder e intenta ganarse con astucia mi hipotálamo. Mi retina está en retina llena. Hipnotizado. Nos manejan como a robots. Narración en lenguaje de signos (¿Utopía para el entendimiento?).

//00:05:11// Ella interpreta a un personaje que sufre. Las imágenes -hechos deshechos- parecen introducirse en su cabeza. Estertores. Los nuestros. Me siento incómodo. Como antes, como ahora, como la verdad. Ana me cabrea. Lo que me muestra me fastidia. Me lo trago, como hicimos todos con el XX. Ya es XXI y lo mismo. No reaccionamos.

//00:04:38// Neoimperialismo, globalización. Detergentes para el cerebro. A la chica la vencen los acontecimientos, la vuelven loca. Pienso en el miedo de las ovejas y en el sí, señor. Prendo un cigarrillo

violentemente (¿Es época?). Buen montaje. Me empuzzlo. Soy una pieza. Eres una pieza. Peón. Alfil. Quiero matar al rey (¿Es correcto?. Si queréis lo tacho: Quiero matar al rey.) Nos manejan.

//00:02:59// Se murieron las ovejas de mi pensamiento. Ya las velé. Ahora Furelo pone fantasmas a los que les importamos un pito (como un cobrador del frac). No quieres, Ana, que apague la televisión; prefieres quemar dirigentes. Me sacas de juicio. Me fusilas. Tu *lobotomía* también. Me mareas; pero a ti no voy a vomitarte, sé sobre quién hacerlo, quiero hacerlo.

//00:01:00// Al menos yo manejo el tiempo de este artículo. Yo también manipulo. Planto mariposas. Ahora me dirijo a ti, que lees esto: pronto estarás frente a la televisión y se te inflarán los ojos y pisarás a una hormiga. Cuida tu intención. ¿Qué te toca salvar a ti?. Hazlo.//De forma deliberada, firmo un texto confuso.

// Salgo de *La Capsa*. Aire. (No me hagas caso). //00:00:00//

ÓSCAR SOLSONA

Lobotomia històrica (Telediario futurista) // Idea original, guió i muntaje: Ana F. Furelos; Música: Héctor Gomila; Arte y maquillaje: Inés Jiménez e Iván; Actriz: Ana F. Furelos; Foto fija: Iván, Imma Varandella; Cámara: Elbotonrojo; Documentación en lenguaje de signos: Richard Fernández; Producción: M. Mahedero, Marc Báscones, Mónica Morales; Soporte técnico: Enrique Rocha; Créditos: Inés Jiménez.

El rock de autor de «El sobrino del diablo», en el Ribera Baixa

DELTA / Más de sesenta personas acudieron a la cita de «El sobrino del diablo» el pasado 13 de enero en el Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa.

Pedro Juan Gómez, conocido como «El sobrino», ofreció todo un recital de su particular manera de entender la música y la vida. Con una ironía a prueba de bombas, y acompañado por sus músicos habituales, Nando Caballero (bajo) y Javi Rodríguez (batería), «El sobrino» dió a probar al público los temas de su último álbum, «Pulgatorio». ■

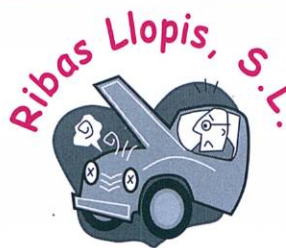

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

moblidecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad. Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

Primeres passes del Projecte d'Arts Visuals de La Capsa

DELTA / Arrel de les jornades de debat i projecció que es van realitzar el passat mes de juliol entorn La Capsa, una de les propostes més importants que va sorgir després de realitzar les conclusions durant aquests darrers mesos, es posa en marxa. Es tracta del Projecte d'Arts Visuals a La Capsa, detectada les manques del centre a nivell d'exposició, d'informació i difusió. L'opinió comuna entre els participants d'aquestes jornades de reflexió i debat era que, a La Capsa existeix un desequilibri entre la programació musical, que té uns canals de comunicació efectius, i les arts visuals, on hi ha una manca a nivell d'exposició, d'informació i difusió. La veu dels responsables de la gestió del centre també s'ha tingut en compte i deixa patent la manca d'un responsable tècnic en l'àrea de les arts visuals, en una falta de recursos materials i pressupostaris alhora de dur a terme una programació estable.

Per aquest motiu es vol aprofundir en aquest projecte artístic i el passat 13 de gener es

realitzà una reunió a La Capsa, dirigida per Jordi Puig, Montse Mayol i Jaume Parera, on es van convocar als participants de les jornades del mes de juliol sobre un document de feina, que treballa sobre tres eixos fonamentals: la producció, la difusió, la formació i la documentació. Entre les línies de treball, el document destaca que *"s'ha d'arrencar i fomentar l'activitat en el recolzament dels artistes. El centre ha de funcionar com a espai de treball i d'experimentació, i ha de ser capaç de generar projectes des del mateix centre"*. També s'aprofundeix en la necessitat d'activar la formació dels artistes amb tallers, debats i conferències que tinguin la capacitat per a abarcar joves que s'inicien en l'art. Aquests han de solventar les relacions entre artistes i professionals, de diferents àmbits i generacions. Per altra banda, l'equip que el·laborà aquest document de treball també creu oportú que el centre cultural ofereixi un fons d'informació i documentació on tothom pugui accedir per tal d'estar en relació amb

l'art en el context pràctic. Aquest fons ha d'estar focalitzat en les activitats del centre i dels artistes que han format part de la programació del centre.

Al marge també dels ajuts i poder facilitar l'exhibició d'obra a artistes emergents o premiar la creació mitjançant concursos com a accions que es desenvoluparan arran d'aquest projecte, la proposta que es configura com més interessant és la creació de l'Oficina de Recursos Artístics, una oficina que s'encarregaria de crear i mantenir una borsa i fons de documentació de beques i ajuts per a producció de projectes, intercanvis i estades d'artistes a l'estranger, centres d'art, mostres, festivals i fires nacionals o internacionals, suport legal i jurídic a l'artista. A més, també es crearia un Tècnic Auxiliar, que dirigeixi i controli el bon funcionament de l'oficina. Les propostes van ser ben rebudes pels participants, per tot el que significa d'avançar en un major compromís de recursos econòmics i humans. ■

El record d'en Miquel Martí i Pol torna al Kaddish

En una ocasió més, i aquesta serà ja la tercera, el taller de Teatre Kaddish, amb la participació de Cercle Obert, han preparat un nou homenatge al poeta del poble Miquel Martí i Pol (Roda de Ter, 1929 - Vic, 2003), coordinat tot per la Ceci Ràfols. La cita serà el proper diumenge 12 de febrer a les 19 hores (amb entrada lliure) i l'activitat s'emmarca en una de les primeres activitats que organitza el Teatre Kaddish aquest nou any. A les parets de les golfes de la Torre Muntadas ressonaran d'alguns dels versos més importants escrits pel poeta català que ens va deixar fa pocs anys. L'acte d'homenatge inclourà, a més de lectura de la seva poesia, també una revisió de la seva prosa, que ens ajudaran a endinsar-nos al món sentimental menys conegut d'aquest mestre de la paraula viva.

Els 250 anys de Mozart al Prat

Amb motiu dels cinquanta anys de la fundació d'Amics d'El Prat i els vint-i-cinc d'Amics de la sardana, el dissabte 4 de febrer a les 7 de la tarda al temple parroquial de sant Pere i sant Pau, es celebrarà una missa en sufragi de tots els socis difunts durant aquests anys. Durant aquesta celebració, la Coral Polifònica de Vilafranca, l'orquestra Terrassa' 48 i els solistes Elena Copons, soprano, Montserrat Bertral, mezzosoprano, Josep Pizarro, tenor i Xavier Mendoza, baríton, sota la direcció de David Hernández, interpretaran el "Rèquiem" de Mozart. Aquesta celebració, també marcarà l'inici dels actes del 450 aniversari de la creació de la primera parròquia d'El Prat i estarà patrocinat per diverses institucions públiques, privades i diverses empreses locals.

Aquest esdeveniment musical coincideix també amb els 250 anys del naixement d'un dels més grans músics de tots els temps: Wolfgang Amadeus Mozart, autor d'aquesta obra, que sens dubte, es una de les més importants del seu amplíssim repertori. L'entrada evidentment serà lliure i la col·lecta es destinarà a les necessitats de la parròquia.

Concierto de Reyes de l'Associació Musical del Prat

XABIER IBERN GÓMEZ / El día de Reyes pasado, se celebró el ya tradicional concierto de la Banda Sinfónica de l'Associació Musical de El Prat de Llobregat, bajo la batuta de su excelente director, sr. José Manuel Aloy Almela.

Este concierto es la bienvenida al nuevo año y el inicio del mismo y que llevará a la Banda Sinfónica a conquistar nuevos y grandes éxitos en sus actuaciones a buen seguro. Tras darse la bienvenida y felicitación por el nuevo año que se inicia, se procedió a la realización del concierto, que estaba dividido en dos partes distintas. En la primera pudimos escuchar Churumbelerias (pasodoble), Caballería Ligera (marcha), de Franz von Suppe, y una fantasía de la ópera Coppelia. En la segunda parte se pudo disfrutar de unas ajustadas y bonitas interpretacio-

nes del pasodoble Pepita Creus, Las Danzas Húngaras números 5 y 6, de Johannes Brahms, una selección de valses de Ivanovici y el conocidísimo vals El Danubio Azul de Johannes Strauss, el gran músico vienes.

El concierto se cerró con dos

bises, la repetición de Churumbelerias, obra vibrante y bien ejecutada y la tan conocida marcha del general Radetzky, acompañada por las palmas acompasadas del público asistente y que lleno el teatro, bajo la dirección de la batuta del director. ■

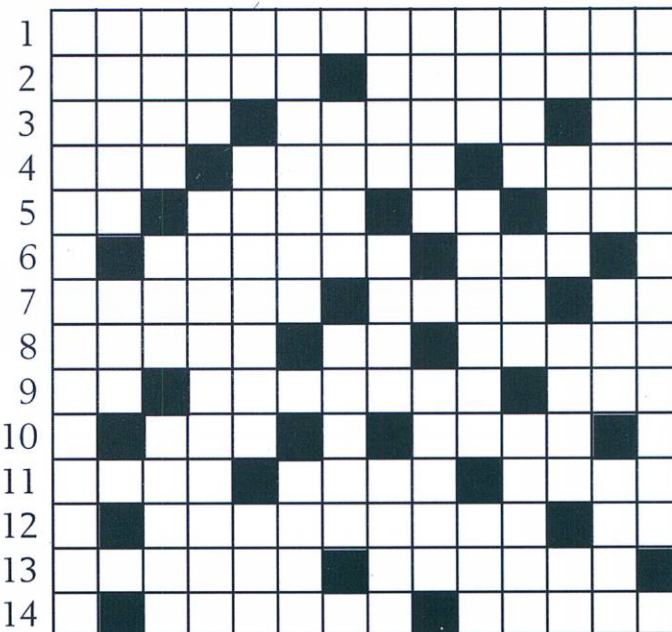
Pratigrama nº 27, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Ideologia de republicà. – 2. Alcohol etílic disseminat a la loneta. Faran aliança. – 3. *Vilatà cognom compartit per dos dels coautors del llibre «El Prat pagès»*. Referent a l'artèria aorta. Ara mateix. – 4. Expressió de fàstic. Competició de córrer. Suada. – 5. Deu solar egipci. Aquesta Joana no pot respirar. Les fronteres de Ripoll (Ripollès). Cec. – 6. Europa. *El teatre de la plaça*. De tan dèbil, porta el xal del revés. Oxigen. – 7. Aquestes tenen nusos. Resem. No ho és tot el que lluu. – 8. Mengem al migdia. S'acaba el dinar. Blanca o negra en un piano. – 9. Noranta-nou romans. *Carrer pratenc vinícola i comarcal*. Percebre amb l'oida. – 10. Alliberem un dòlar. Un missatge al mòbil. Entrant a Roma, s'acaba l'amor. Títol nobiliari anglès. Iode. – 11. Jaume ..., cantautor galàctic. Quatre romans en filera. Que vol dir vent. – 12. El final del principi. *Nom que rebia l'enciam francès o tou, el més tendre*. Existeix. – 13. Psicòtic. Ensurt. – 14. Comença l'any. *Cal ..., històric prostibul pratenc prop del riu*. Gra de raïm dessecat.

Verticals: 1. Molt digna de reverència. – 2. Moral. Universitat de les Illes Columbretes. El final de l'inici. Alfa. – 3. Trossos de fusta al Baix Empordà. Univers. Sostens consonànticament. – 4. Tres menys dues. *Nom de pila d'un dels coautors del llibre «El Prat pagès» i fundador d'Amics del Prat (dues paraules juntes)*. – 5. Té bondat. Tires contínues d'anelles enllaçades. Organització d'Arpistes Baixllobregatins. – 6. *Cal ..., metàl·lic renom de transportistes pratencs*. Nord. Capgirat, matà a la manera occitana. – 7. Comença la investigació. Resar. Aquesta va per l'aire. Acaba el seguici. – 8. Econòmicament costosos. *El Prat ..., el barri pratenc de més amunt de les vies*. Bombeta mental encesa. – 9. Taula cerimonial. Al fons del mar. Profeta de l'Antic Testament. – 10. Faci niu. *Herba pels conills als marges dels camps*. Reial Grup de Periquitos. – 11. Bous

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

tibetans. Entretingut. Arbust que ens remet a la Pilar, independentista televisiva. – 12. Senyor. Unió d'Organistes Xuetes. El genètic ens identifica. Mitja Anna. – 13. *«El més gran» carrer pratenc*. Suc d'oliva. Monarques. – 14. Arboraries la bandera. Inicial de l'Anna.

Solucions al Pratigrama núm. 27

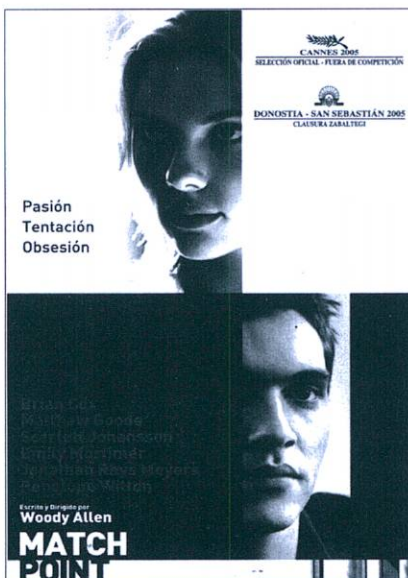
Horizontals: 1. Republicanisme. – 2. Etanol. Alharan. – 3. Vila Aortica. Ja. – 4. Ecs. Cursa. Suor. – 5. Ra. Jana. RI. Orb. – 6. E. Modern. Lax. O. – 7. Nusos. Orem. Or. – 8. Dinen. Ar. Tecla. – 9. IC. Penedes. Oir. – 10. S. SMS. R. Lord. I. – 11. Sisa. III. Aire. – 12. I. Trocadero. Es. – 13. Maniac. Esglat. – 14. A. Sabota. Pansa. **Verticals:** 1. Reverendíssima. – 2. Elica. UIC. I. A. – 3. Pals. Mòn. Sstms. – 4. Una. Josep Maria. – 5. Bo. Cadenes. OAB. – 6. Llunes. N. i cco. – 7. I. Orar. Aèria. I. – 8. Cars. Nord. Idea. – 9. Altar. R. Elies. – 10. Nii. Lletsó. RGP. – 11. Iacs. Ame. Raola. – 12. Sr. UOX. Codi. An. – 13. Major. Oli. Reis. – 14. Enarboraries. A.

QUÈ FAN AL CAPRI?

«Match Point», pasiones bajas en la clase alta

Match Point nos cuenta la historia de Chris (Jonathan Rhys Meyers), un modesto instructor de tenis que quiere trepar hasta lo más alto de la escala social, y las terribles consecuencias de su ambición. Nuestro protagonista se debate entre dos mujeres, las cuales le acabarán llevando, evidentemente, a un callejón sin salida: su matrimonio le proporciona estatus y prestigio en la sociedad, pero su pasión le lleva a los brazos de su futura cuñada. Todos los actores son británicos en una película que se desarrolla entre la clase alta londinense, con la excepción de una espectacular Nola (Scarlett Johansson) en el rol de la bella y extremadamente sexy chica americana que se interpone entre Chris y su esposa Chloe (Emily Mortimer). Tom (Mathew Goode) es el acaudalado hermano de Chloe que desencadena los acontecimientos.

En el verano de 2004 Woody Allen llegó a Londres a rodar «Match Point», lo cual suponía la primera producción del director realizada en su totalidad fuera de su Nueva York natal.

Programació de febrer 2006

Pel·lícules per confirmar: «Match Point» • «Casanova» • «Bambi 2» • «Delaired».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Teresa Camps Vilella, Juan José Carrasco López, Arsenio Conde Riera, Lluís Domenech Segura, Jaume Fabró Marcet, Joan Galbe Aubalat, Gonzalo Gómez Gutierrez, Mercè Hewitson Español, Joaquim Molins Andreu, Pau Monés Campmany. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina: • Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

► Fútbol • Tercera División

El Prat acaba la primera vuelta en la mitad de la tabla

MANOLO GOL / El Prat arañó un punto en campo del líder, Girona, en el primer partido de la segunda vuelta de la liga y enmendó de alguna manera la derrota siete días antes en Granollers con la que había empezado el año 2006. De este modo los de Manolo Márquez afrontan con más moral los siguientes compromisos de las próximas semanas colocados en una zona tranquila de la tabla, mucho más cerca de los puestos de promoción que los de descenso.

Triunfo para despedir un gran 2005. Prat 2, Europa 1

El Prat despidió el año 2005, el mejor de su historia, con una victoria trabajada ante el Europa, que sigue sin poder puntuar en nuestra ciudad en Tercera División. El partido en líneas generales fue igualado y muy emocionante. En la primera parte las mejores ocasiones fueron visitantes y fruto de

Los de Manolo Márquez afrontan con moral los compromisos de las próximas semanas colocados en una zona tranquila de la tabla

ello llegó el 0-1. Poco antes del descanso Alex Pérez, el pichichi local, logró igualar en el tiro de una falta indirecta. Tras el descanso las ocasiones brillaron por su ausencia y tan solo el Prat se acercó con peligro. Al filo de la media hora un corner botado por Rubio fue rematado de cabeza por Gallejo al fondo de la red y el defensa se estrenaba como goleador con la camiseta blanquilla.

Un penalti condenó a los de Márquez. Granollers 2, Prat 1

El Prat volvió a perder a domicilio tras un partido que controló y que pudo haber ganado, pero la gran actuación del meta local Iñaki y un polémico penalti dieron al traste con las ilusiones del equipo de Manolo Márquez. Se adelantó el Granollers en la primera parte, pero un minuto después un pase en profundidad de Ivi para Rubio puso el 1-1 tras la internada del extremo que finalizó con un disparo cruzado. Tras el gol el Prat tuvo ocasiones para marcar y en la segunda parte tuvo tres ocasiones más para ponerse por delante. Pero un riguroso penalti que acabó en gol y la consiguiente expulsión de Robert impidieron que como mínimo se hubiese logrado un punto. Para colmo de males, los últimos diez minutos el Prat jugó con 9 por lesión de Raúl Vates y haber hecho ya los tres cambios. El centrocampista pratense se

produjo una distensión de los ligamentos del tobillo, lo que le hizo perderse los siguientes partidos.

Empate con sabor a victoria. Girona 1, Prat 1

El Girona empató con el Prat en Montilivi y por segunda vez en la temporada dejó escapar un punto de su campo, pues el Europa ya había sacado un punto con anterioridad. El encuentro fue de dominio rojiblanco que se adelantó en el marcador en la primera parte. El líder tuvo más ocasiones para haber ampliado la ventaja, pero se llegó al descanso con ese solitario gol. En la reanudación continuó la misma tónica, pero esta vez el Prat fue quien logró marcar en su única clara ocasión de gol con un remate de Benja. El Girona lo intentó al final con más corazón que cabeza y acabó cediendo ante la buena defensa pratense. ■

► Fútbol • 2ª Regional. Grupo VIII

La Juventud Prat, imparable

L. ILLO / Mejor no le pueden ir las cosas al Juventud Prat que semana tras semana suma sus partidos por victorias. De los últimos veinticuatro puntos posibles se han sumado veintiuno, lo que permite a los juventos continuar a cinco puntos del ascenso directo que de momento pertenece al Sant Joan D'Espí.

Tres victorias balsámicas

Antes del parón navideño los pratenses visitaban el campo de la Coope. Un feudo siempre difícil en el que esta vez fue benévolo con los nuestros. Tres jugadas a balón parado fueron suficientes para sentenciar un partido sin historia. Jusép, Pablo y Lay sentenciaron por la vía rápida. De la misma manera sucedió el fin de semana de Reyes en el que la dupla Pablo-Lay volvió a dar

muestra de su potencial. Ante el Font Santa primero Puche de cabeza y posteriormente Fayco que ejecutó un libre directo a la perfección propiciaron que el Estruch continuase invicto una semana más. La visita al campo del Sant Andrés de la Barca se tradujo en una victoria épica ya que si la primera parte no dió mucho de sí, la segunda mitad fue de las que hacen afición. Los juventos asediaron el marco rival y a pesar de contar con siete ocasiones muy claras de gol y tener hasta tres mano a mano con el meta local el gol parecía no querer subir al marcador. No fue hasta el minuto 91 en el que tras un lanzamiento de falta de Martínez de más de 40 metros, Lalo solo tuvo que poner la cabeza para introducir la pelota al fondo de la red y desatar la locura. Con el 0-1 acabó el partido y deja a los juventos «en la pomada del campeonato». ■

► Fútbol Sala

El Casa Alcalá paso a paso

El ascenso está en la mente del equipo pratense

L. ILLO / Los hombres de Antonio Marchal continúan con paso firme por la Liga Nacional B de Fútbol Sala. El 4-1 ante el Sant Sadurní y la victoria por 2-6 en feudo del Sant Feliu lanzan a los pratenses a la 6ª plaza a tan solo 9 puntos del líder. Cabe destacar en el último partido el gol del portero Luis Quiles que desde su propia portería mando el balón al fondo de la red siendo el segundo tanto que logra en el campeonato. Por lo que respecta a los objetivos marcados para esta temporada el mister de la entidad considera que el objetivo es lograr nueve puntos más que asegurarían la salvación. Una vez lograda la permanencia el siguiente paso sería sumar quince puntos más lo que supondría llegar a disputar la Copa Catalunya. Y si se siguiesen sumando puntos se pensaría en el ascenso. «De momento el objetivo es ir partido a partido»

El Sporting Prat a gran nivel

Parece ser que el parón navideño a sentado de maravilla a los hombres de Joan Fontanals y los últimos partidos y resultados han subido la moral del equipo. El empate a dos goles ante el Fincas Garces, la victoria por 3-7 ante el Olímpic junto a la injusta derrota por 2-3 ante el Aldusport sitúan a los sportinguistas a 5 puntos del líder con un partido menos. Por otro lado cabe destacar el gran nivel que año tras año se consigue en el Torneo de Navidad. Gavá de División de Plata, Sant Feliu de Nacional B y Sporting completaron un cartel de lujo en el que los pratenses consiguieron un meritorio segundo puesto detrás del potente Gavá. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

TEAM MATCH

Pedro
ESPORTS

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Fútbol Base

La falta de gol hunde a la Escola

JOSÉ DAVID MUÑOZ / Un serio problema está planeando sobre la órbita del juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana y es, sin duda, la falta de acierto en la portería contraria. El balance de los últimos cuatro partidos para el conjunto pratense no podía ser peor: once goles en contra y ninguno a favor. La lesión del delantero Marcos Montoya, unido a las bajas de Ángel y Suan, ha dejado mermada la delantera del juvenil.

El Jàbac Can Jofresa visitó el Estruch en el último partido del año (un año mágico para la Escola, por otra parte). El rival se presentaba como un balón de oxígeno después de enfrentarse a la Fundació Martorell y a la Gramenet, y justo antes de los encuentros ante el Barça B y el Espanyol B. Nada pudieron hacer los escoleños, que cayeron derrotados por un severo 3 a 0 en el Estruch. Tras el parón navideño y con los ánimos renovados, el FC Barcelona B visitaba el Estruch. Sin lugar a dudas, uno de los mejores partidos del año para los hombres de Pedro Dólera en cuanto a juego y colocación. Los culés tan sólo inquietaron la portería de Joan en acciones aisladas, pero la Escola fue incapaz de sobreponerse al gol blaugrana. La semana siguiente la Escola regresaba a la Ciudad Deportiva de Sant Adrià, ocho meses después de aquel fatídico domingo de mayo. Se volvían a

ver las caras en competición oficial el Espanyol B y la Escola. Esta vez no hubo color y los pericos golearon por tres goles a cero a los pratenses, a pesar de aguantar muy bien el partido hasta que el colegiado dejó a la Escola con un hombre menos por una polémica segunda tarjeta amarilla sobre Trigo. Tan sólo queda el Sant Gabriel para finalizar una primera vuelta en la que la Escola ha perdido más partidos que en toda la temporada pasada.

Los Cadetes de Raga le encuentran el gustillo a la Preferente

El cadete del AE Prat parece que poco a poco va encontrando su hueco en el grupo 1 de la Preferente. Tras el empate a

un gol con el Josep Maria Gené, los de pupilos de Raga se desplazaron hasta Lleida para superar por la mínima al filial del equipo de la capital del Segrià. El último partido en el Sagnier deparó un justísimo empate contra el Granollers B. La visita a Tortosa cerrará una magnífica primera vuelta para el estreno del cadete en la preferente.

El juvenil del AE Prat, por su parte, se encuentra acomodado en la zona media de la tabla. En el último partido del año sufrieron una severa derrota contra el Terrassa por tres goles a cero. En el Sagnier sudaron para conseguir la victoria frente al Bordeta y una semana más tarde lograron un empate con polémica arbitral y tangana final en el campo del Amposta. ■

Fútbol • El Prat, cuarto de Cataluña

Una vez acabado el año 2005 el primer equipo del AE Prat ha quedado en cuarta posición de todos los equipos catalanes que actualmente militan desde Primera a Tercera División. Un total de 66 puntos en el año que acaba de terminar que significaron el ascenso a Tercera y la buena novena plaza con la que terminó al acabar el año. Solamente el Barça en Primera, el Hospitaller en Segunda B y el Vilanova en Tercera superan los puntos de los chicos de Manolo Márquez en el año 2005 además de ser el equipo menos goleado empatado con los barcelonistas.

Toni Quiles con la sub-18

El jugador pratense del juvenil del Cornellà Toni Quiles debutó con la Selección Catalana Sub-18 en la Fase Previa del Campeonato de Selecciones Autonómicas que se celebró en Cornellà a finales de diciembre. Cataluña, con Toni jugando los 90 minutos, goleó sin problemas a Melilla por 4-0 en el primer partido y dos días más tarde venció por la mínima (1-0) a Galicia y se clasificó para la siguiente fase a disputar en el mes de marzo ante Cantabria y Navarra.

Pelegrín, pichichi del Polvoritense

El delantero pratense del Polvoritense, Albert Pelegrí, ex-jugador del Prat B se ha convertido en el máximo goleador del equipo barcelonés y es uno de los fijos en el equipo del Polvorín, que por cierto ha fichado a otro pratense, Aitor Mateos, que inició la temporada con el Viladecans. De momento Pelegrí ya lleva 7 goles.

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Bàsquet • Lliga EBA

Això rutlla

El CB Prat s'ha situat com a colíder del grup C de Lliga EBA fent-se fort al Joan Busquets, on continua invicte

JUAN CARLOS CEBRIAN / El CB Prat ha deixat enrere dubtes i derrotes inesperades i ja marxa líder del grup C de Lliga EBA, després de guanyar el Finques Olesa per 86-67 en l'últim partit de la primera volta de la competició i que el Grupotel.com Muro perdés a Esplugues.

Els de Carles Duran no van donar cap opció a un Olesa que arribava al Joan Busquets amb la incorporació d'Aleix Prat, un aler format al planter del Barça, que després havia arribat a jugar a Lliga LEB, però que enguany es trobava encara sense equip i jugava el Circuit Sots 20 amb el Ricoh Manresa.

Sense Henk Norel (que va viatjar amb el DKV Joventut de la Lliga ACB), el CB Prat va trencar el partit definitivament al tercer període i va deixar desangelat un encontre que era la revenja de la final de la Lliga Catalana EBA d'aquesta temporada.

Era el primer partit de l'any 2006 i una bona manera d'acabar la primera volta per un CB Prat que tornaria a jugar com a local la següent setmana amb el River Andorra.

Sense sort a Granollers

El Prat, però, no va poder acabar el 2005 amb un triomf, i va

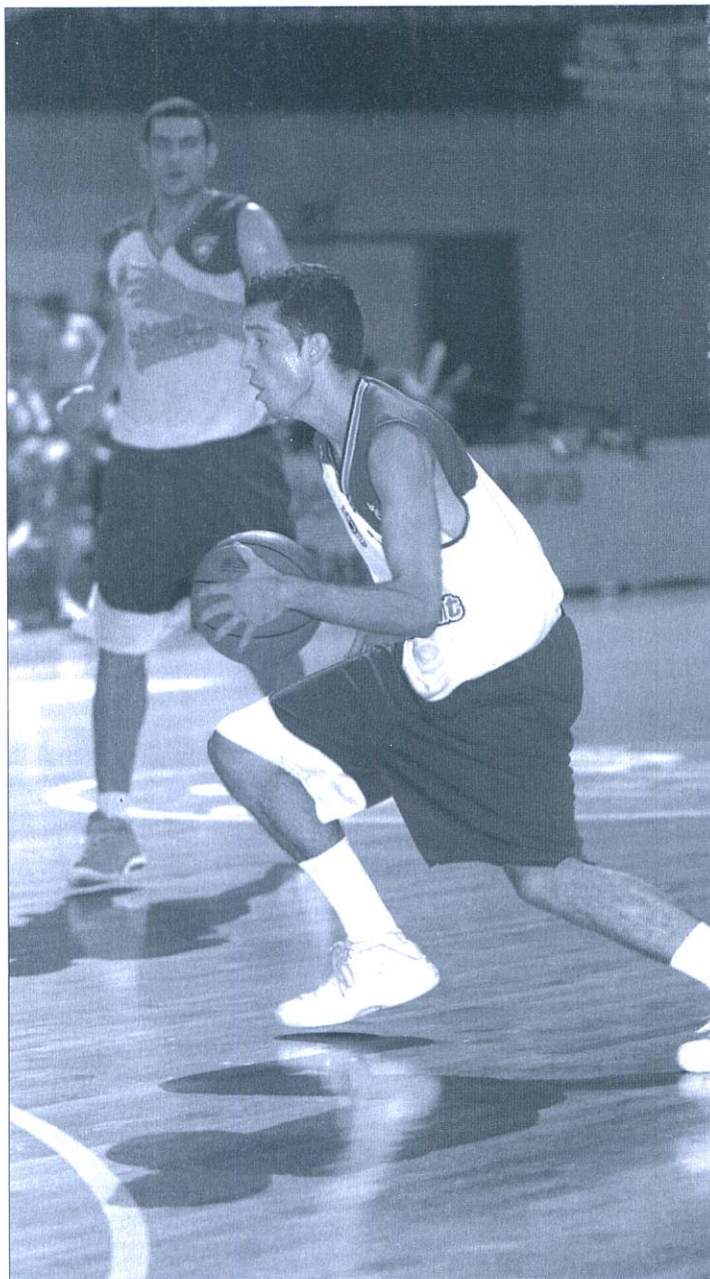
caure a Granollers per 93-90, tot i els 25 punts de Pau Ribas i els 20 de Henk Norel. Tot i que el conjunt de Carles Duran és cada jornada més sòlid, no acaba de trobar la mateixa línia de joc fora de casa.

Per tant, cal esperar que, quan això passi, l'equip pratenc es convertirà en el màxim favorit de la categoria i podrà assolir un dels tres primers llocs que donen accés a les fases d'ascens.

Especialment importants seran els encontres que El Prat haurà de jugar després de rebre l'Andorra, doncs espera la visita a Mallorca a la pista del Grupotel.com Muro; rebre el CB Sant Josep (tercer classificat) i viatjar a un dels pavellons més complicats d'aquesta Lliga EBA, el del Cosehisa Monzón.

Si parlem de jugadors, caldrà esperar quin paper poden tenir homes com Pau Ribas, Henk Norel o Albert Teruel, que estan vinculats amb l'equip ACB del Joventut, i podrien no jugar amb El Prat alguna de les jornades que resten.

Amb la plantilla al complet, és evident que el CB Prat tindria moltes possibilitats d'accedir a les fases d'ascens, tot i que queda

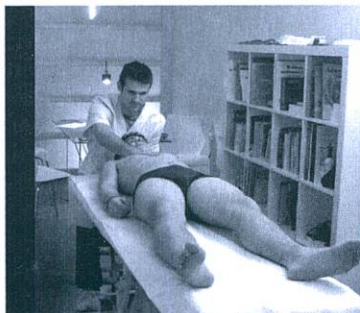
encara la meitat de la lliga, però el Pavelló Joan Busquets també ha de seguir amb atenció les possibles baixes o

lesions que es puguin produir al DKV Joventut d'ACB, doncs tenen un efecte directe sobre el CB Prat. ■

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas
Osteòpata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

La osteopatia craneal puede tratar con éxito problemas tan complejos como las migrañas, vértigos posicionales, deformidades craneales por partos difíciles y alteraciones del sueño y cólicos en el bebé.

osteopatiaprat@hotmail.com

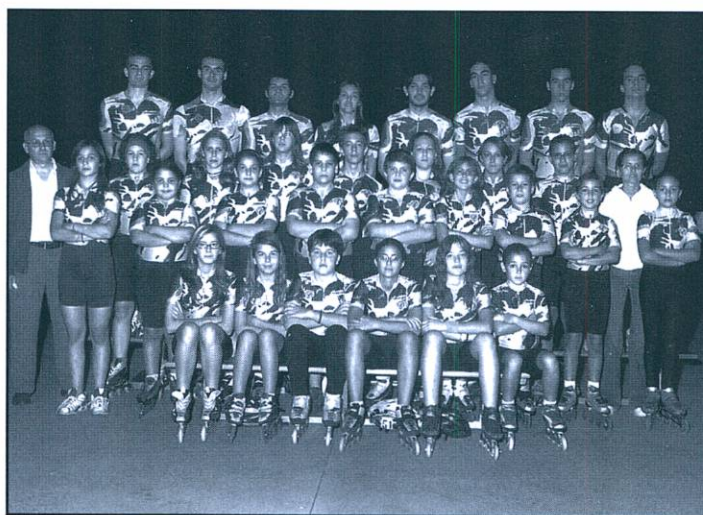
Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Patinaje de velocidad

El Delta Prat, primer equipo catalán

El conjunto alcanzó en el 2005 un total de 112 medallas

DELTA / Ahora que la temporada de Patinaje de Velocidad está a punto de empezar, es momento de hacer balance de lo conseguido por el patinaje local en la pasada temporada. Para ello, cómo no, tenemos que referirnos al club de patinaje local más laureado en cuanto a cantidad de medallas conseguidas: el Patín Delta Prat. El conjunto pratense alcanzó en el 2005 un total de 112 medallas, consiguiendo de esta forma el cuarto lugar del ranking español en cantidad de medallas y el primero de Catalunya, de las cuales trece fueron obtenidas en Campeonatos de España. Los miembros del club local que consiguieron medallas en los respectivos campeonatos nacionales fueron: Jéniffer Salguero, Jonathan Ruiz, Tania Rodri-

Club Patín Delta Prat

guez, Jónathan Sánchez y Marta Sánchez. Esta última estuvo además seleccionada con el combinado nacional que acudió a los Europeos.

El club Patín Delta Prat iniciará la temporada con la disputa en la pista del Estruch de los Juegos Escolares a finales del presente mes de enero. ■

Bàsquet • El CB Prat «B», encara amb opcions d'ascens

El CB Prat va assolir una victòria en el primer partit de 2006 davant l'AB Esplugues «B», i una derrota a la pista del CB Gavà al final de 2005, i encara continua tenint opcions d'acabar entre els quatre primers del grup 4 de 2a Catalana masculina. Ara mateix, el sènior «B» pratenc és cinquè, empatat amb La Salle Reus, i té a només una victòria el quart classificat, que és el Collblanc Torrasa «B».

No arriba la primera victòria pel Bàsquet Prat Femení

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení suma ja tretze derrotes consecutives al grup 4 de 2a Catalana femenina, tot i que a l'última jornada va estar ja molt a prop del triomf davant l'Imma (53-58). L'equip pratenc, que té molt complicada la permanència, intentarà continuar millorant el seu nivell de joc i donant minuts al futur del bàsquet femení a El Prat.

SUEPRAT

**C. Ribes de Freser, 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)**

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

**OSRAM
SIEMENS
SIMON**

Telf. 93 370 83 11 • Fax. 93 370 43 42

Fontaneria

C. Castilla, 38 • El Prat

Iluminación

C. Indústria, 90 • El Prat

C. Consejo de Ciento, 245 • Barcelona
Telf. 93 451 59 52

Carrer de l'Amor, 19-21 • Igualada

► Atletisme

Comença la temporada del 25è Aniversari

JAUME VILÀ / Ha començat la temporada 2005/06 d'atletisme amb les primeres proves de promoció, pista coberta, cros i ruta. Durant les properes setmanes els atletes del Pratenc AA debutaran en els primers Campionats de Catalunya, els de Pista Coberta a Vilafranca del Penedès des de la categoria infantil fins a la dels veterans, on les perspectives es situen en assolir entre 5 i 7 medalles.

Per aquesta nova temporada els objectius de l'entitat són els de mantenir l'equip femení a la Primera Categoria de la Lliga Catalana i assolir l'ascens de categoria de l'equip masculí a Segona. A nivell individual, es vol arribar a les 40 medalles en els diferents Campionats de Catalunya (la temporada passada es van guanyar 34 medalles, 10 d'or, 11 de plata i 13 de bronze) i millorar els resultats dels equips alevins, infantils i cadets en relleus i campionats de clubs.

De moment, a les jornades comarcals de cros realitzades a Cornellà i Gavà, els atletes més destacats han sigut Roser Castillejos (primera prebenjamí a Cornellà i segona a Gavà), Estela Pellicer (primera benjamí a Cornellà i segona a Gavà), Carlos Martínez (segon infantil a Cornellà) i Helena Yélamos (tercera juvenil a Gavà). En altres competicions de cros amb participació d'atletes del Pratenc AA, la júnior Cristina Reliegos va ser

Atletes alevins en el cros de Castellar del Vallès.

segona a Castellar del Vallès i tercera a Rubí, on la prebenjamí Roser Castillejos va tornar a pujar al podi.

Les proves de marxa atlètica han començat amb la Pujada a la Tossa de Montbuí, amb la victòria de l'atleta infantil Carlos Martínez en els 4000 m.m. i les proves de pista ho han fet amb jornades comarcals dels Jocs Esportius Escolars, amb la Lliga de Promoció de la Federació Catalana d'Atletisme, on de moment l'equip aleví femení del Pratenc AA va

en primera posició, i amb diferents controls de pista coberta i a l'aire lliure.

Tot plegat, un inici de temporada prou bo com per pensar que es poden assolir els objectius esportius de l'entitat per aquesta nova temporada, tot i les importants baixes de dos dels atletes més destacats del club: Sonia Rodríguez i Javier Ramos, que han fitxat pel FC Barcelona. Una temporada, durant la qual el Pratenc AA celebrarà el seu 25è Aniversari. ■

► Hoquei

Un empat i un derrota per acabar l'any

ELISENDA GÁLVEZ / El CH Prat acabava l'any amb un empat i una derrota per la mínima que els recuperava dels mals resultats aconseguits al mes de novembre. L'equip pratenc és tretzè amb 7 punts del grup A de la Segona Catalana.

El primer partit va ser contra el FC Martinec, cinquè a la lliga. Els pratencs van saber aguantar el ritme del partit i aconseguir un empat a 5 que els donava ànims per continuar lluitant i pujar alguns llocs a la classificació.

El segon partit va ser a casa del Sant Just amb un resultat final de 5 a 6. La tensió entre els dos equips es va notar al ambient des de el primer moment. El match va estar molt disputat amb intercanvis de gols. Finalment, el CH Prat va perdre només per un gol però amb un molt bon nivell de joc. ■

CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Karate

El Nippon Prat obtiene dos medallas de bronce en los Campeonatos de Cataluña

DELTA / Los karatecas Reda Khatira y Daniel Fernández pertenecientes al Gimnasio Nippon Prat consiguieron dos medallas de bronce en la especialidad de kumite (combate) en los pasados campeonatos de Cataluña celebrados a finales de diciembre en Sant Vicenç de Castellet. El Nippon Prat dirigido por su profesor, Daniel Hernández se desplazó a estos campeonatos con el equipo local formado además de los dos medallistas por Marc Morejón, Daniel Higuera, Morad, Miguel Ángel Martínez, Jonatan Mascuñana y Daniel Díaz. La participación local se completó con la actuación arbitral en el mismo campeonato de tres miembros del Nippon Prat; Rafel Carrasco, Raman Deep y Fliberto Palomino. ■

En la foto, la representación pratense desplazada a Sant Vicenç de Castellet

Deficiencias en la remodelación del campo de fútbol del Estruch

La foto nos muestra una de las torres –de hormigón– de iluminación del remodelado campo de fútbol del Estruch. Su situación pone en peligro la integridad física de los jugadores, puesto que se encuentra a un metro escaso de la línea lateral del terreno de juego.

Cuesta entender que no disponga de una protección adecuada que evite graves percances, aunque lo lógico –seguramente la opción más cara– sería desplazarla. Esperamos no tener que lamentar ningún accidente. ■

► Voleibol

El CV Prat, líder en la primera fase de la liga

MARTA BUCETA / Acabó la primera fase de la liga, con el CV Prat como líder y campeón de invierno. La segunda vuelta la disputarán en primer lugar contra Salou y seguidamente contra Sant Boi Junior, Sabadell, Olot y finalmente Andorra. En esa fase de la liga, los dos primeros clasificados jugarán las fases de ascenso a 1ª Nacional.

El pasado sábado 14 se jugó la primera jornada de esta segunda vuelta con el partido CV Prat contra Salou. Ganaron los locales por un contundente 3 a 0, en un buen partido, en el que los pratenses se enfrentaban a uno de los equipos mas potentes de este grupo.

Los jugadores de Juan Carlos Moreno no acusaron demasiado el parón liguero, ni por

Tras la primera fase de la liga, el CV Prat acaba como líder y campeón de invierno

otra parte, el frío reinante en el pavellón Julio Mendez, a pesar de ello cabe destacar el excelente partido que realizaron los jugadores, Josep Font y Luis Martines sobretodo en el bloqueo.

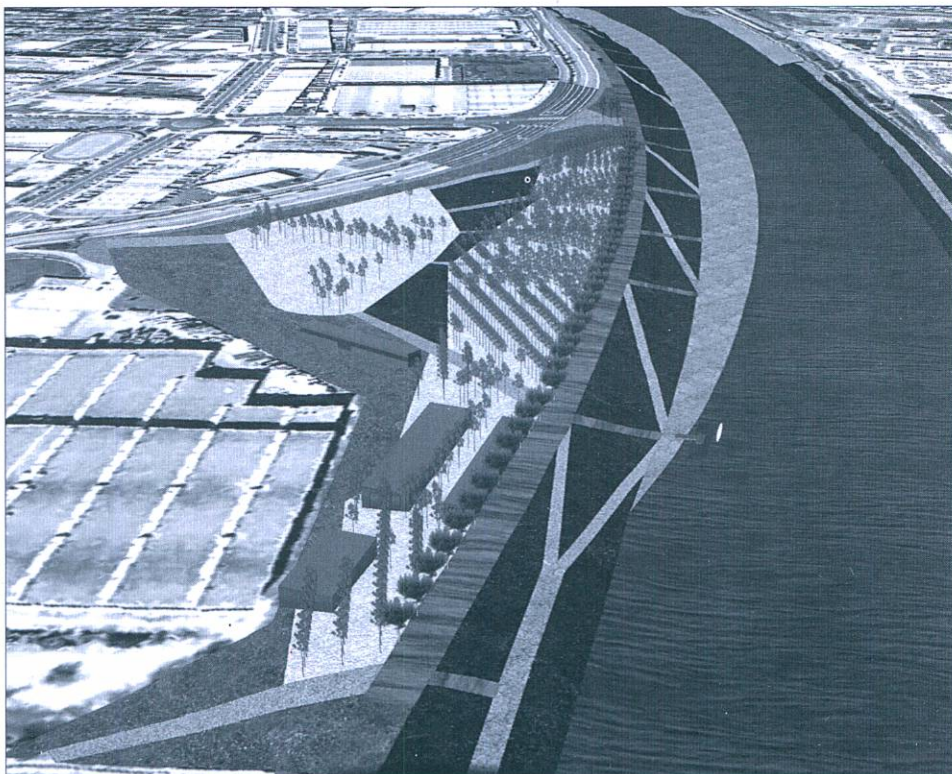
Los próximos partidos serán contra San Boi Junior el día 21 en casa para viajar después a Olot el día 28, quizás este último el equipo más en forma de la liguilla. ■

► Remo

El Prat tendrá un centro de remo en el Llobregat

DELTA / El pasado mes de diciembre el Ayuntamiento de El Prat, la *Secretaria General de l'Esport* y la *Federació Catalana de Rem* firmaron un acuerdo de colaboración para impulsar un proyecto de creación de un centro de remo en el término municipal del Prat. Esta base de remo se ubicará en el tramo urbano del *Parc Fluvial del Llobregat*, entre el puente de la Autovía de Castelldefels y el puente del Mercabarna. En total 3500 metros de longitud de aguas tranquilas para el disfrute de los aficionados a este deporte.

La instalación ocupará unos 1800 metros cuadrados y estará formada por hangares para guardar las embarcaciones, aparcamiento, almacén, vestidores, aulas, oficinas, gimnasio, zona de servicios y embarcador. La iniciativa surgida por parte de los dirigentes de la Federación Catalana viene a sufragar la necesidad de espacios para la práctica de este deporte, complementando las instalaciones ya existentes de Banyoles y del canal de Castelldefels. ■

Ésta es una simulación por ordenador del proyecto del centro de remo

► Boxeo

Baena y Castillo, campeones de Cataluña

T. ESPIGARES / Pedro Baena en el peso pluma y Guzmán Castillo en el peso medio se proclamaron campeones de Catalunya en la velada celebrada el pasado 18 de diciembre en Setmenat. Baena vencia por KO en el cuarto asalto, mientras que Castillo hacía lo propio a los puntos a su adversario. Cabe destacar además, la injusta derrota del otro representante local, Javi Gómez, que se vio perjudicado por un error arbitral.

Por otro lado, cabe resaltar además la consecución del sub-campeonato de la Comunidad de Madrid por parte de las pratenses Mari y Susana Castillo.

El Club Boxeo Prat está ahora pendiente de la organización para el próximo 31 de marzo de una velada de boxeo en la que se esperan grandes sorpresas. ■

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

PERRUQUERES

Madro i Natàlia

Sol ultraràpid

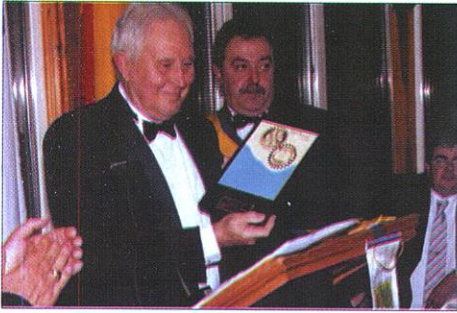
Venda de productes de perruqueria i cosmètica

Extensions de cabell natural

C. Ferran Puig, 52 • Telf. 93 379 12 01
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Josep Oliva, Placa Rotaria 2005

Vicenç Falcó, nomenat soci d'honor

Vicenç Falcó, en el moment del seu parlament

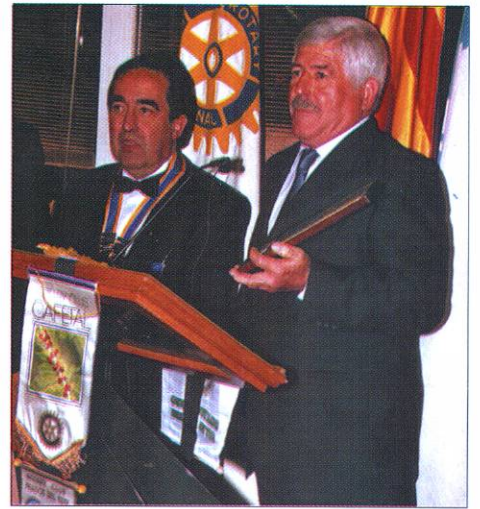
J.M.C / El passat 17 de desembre va tenir lloc al restaurant Casa Alcaide el sopar de Nadal del Rotary Club del Prat. En aquesta trobada anual es lliura la Placa Rotaria a un ciutadà pratenc que s'hagi distingit per la seva tasca. Aquest any el reconeixement ha estat per Josep Oliva, pagès de tota la vida, un enamorat dels cavalls que és "l'ànima mater" de l'associació d'Amics del Cavall de la nostra ciutat. En certa manera l'amic Pep manté viu i representa el poc que ens queda del Prat rural en les nombroses manifestacions que es fan arreu de Catalunya tenint el cavall com a prota-

gonista. L'alcalde, Lluís Tejedor, que va fer la cloenda de l'acte, va senyalar: "Es un pagès com la copa d'un pi. Compromès amb la vida de la seva comunitat. Heu encertat". En Josep, i la Montse, la seva esposa, van agrair la distinció.

Un altre fet molt entranyable de la nit: el nomenament de Vicenç Falcó com a soci d'honor. Fent un joc de paraules aquest cronista diria que és un honor tenir a Vicenç al sí de qualsevol entitat o organització: "Amistat, bella paraula. Uneix els homes. Ho rebo amb honor i gratitud", va dir al rebre el guardó. I se'n va anar a seure a la seva taula. Sense fer soroll.

També van compartir aquest sopar amb els guardonats els portaveus municipals de tots els partits polítics i representants d'associacions socials i humanitàries, compromeses amb aconseguir el benestar dels malalts i dels més necessitats.

Es va fer la clàssica rifa d'objectes donats pel comerç local. Aquest any no hi havia cap orquestra per amenitzar la vetllada. Els diners recaptats al sorteig es van lliurar a l'Associació Local Catalunya contra el

Josep Oliva (dreta) rep el guardó de mans de Vicente Baltasar

Càncer, per sufragar el cost d'un llit al Hospital de Sant Joan de Deu. L'import que hagués costat l'orquestra es va donar a l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer.

El President del Rotary Club d'El Prat, Vicente Baltasar, va recordar que aquest era l'últim sopar que es feia en aquest restaurant (seu social de l'entitat i que els havia acollit tots fins ara), afectat per les obres del AVE i el projecte urbanístic municipal del Prat Nord, després de lliurar el guardó "Paul Harris" al rotari Javier Pardo. ■

Més de 200 noves instal·lacions esportives al teu abast. Ara l'esport no té límits. I tu què?

 Generalitat de Catalunya

Les «arrassadores» comencen a obrir el camí del «futur»

DELTA / Dilluns dia 16 de gener, les màquines van començar a derruir i aplanar el setze metres que corresponen a la part del darrera (patis) de les cases del carrer Nicolás M. Urgoiti, llindant amb les tren.

Les obres corresponen a la primera fase del soterrament de les vies per adequar-ho tot pel pas de l'AVE i la construcció de la nova estació intermodal del Prat.

Les obres estan produïnt moltes molèsties a tots els veïns del barri, per la quantitat de pols i sorolls que es generen.

Cal fer esment també de que està tallat el pas pels vehicles i que per als peatons i els veïns del barri només queda un petit viarany per damunt de les vies amb el conseqüent perill que comporta, donat que el pas soterrani de peatons és intransitable perquè ni l'Ajuntament ni la Renfe s'han preocupat mai d'adecentar-lo. ■

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

Restaurante Marisquería

CASA ALCALÁ

Haz ya tu reserva para el convite de comunión

93 379 20 52

Disponemos de 5 Salones

C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

MUEBLES

Luna

LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

FABRICACIÓN PROPIA

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3800 m² en módulos de 400 m²
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93 478.48.47

Escenario: música en vivo, teatro, danza, exposiciones, talleres. Interesados, llamar al 93 478 29 83

L'Artesà
café-teatre

PROGRAMACIÓN

Miércoles 23:00 • Jam Session con la Calamar Jam Band
Viernes 23:00 • Noche de monólogos
Sábados 24:00 • Noches acústicas. Dj's, actuaciones en directo

A més...

Cenas temáticas • Sala privada • Pantalla gigante
Consulta las cenas en la nueva zona HAIMA ÀRABE

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 · Telf. 93 379 31 61 · El Prat

KOSMOS

5 AÑOS DE GARANTÍA

- Látex 100% (Núcleo 7 zonas)
- Cara verano (acolchado algodón) y cara invierno (acolchado lana)

REBAJAS

- Motorizado: 5 Planos de articulación con mando por cable.
- 28 lamas de madera (38 mm) refuerzo
- Terminales dobles de caucho flotantes y reguladores de peso con 5 multilaminas.

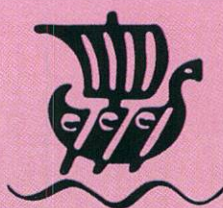
MOTORIZADO LÁMINAS

CONJUNTO COMPLETO

695€

75X190 • 80 X 190 / 200
90 X 190 / 200

MÁXIMA CALIDAD AL MEJOR PRECIO

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Com tu, estem convençuts que tothom té dret a un habitatge digne

Per això, estem construint 27.000 pisos protegits. Estem ajudant 70.000 famílies a rehabilitar les seves llars i posar-hi ascensors. Estem fomentant l'habitatge de lloguer, especialment per a joves i gent gran. I invertint 600 milions d'euros en la rehabilitació de barris degradats arreu de Catalunya. Com tu, volem que l'habitatge estigui a l'abast de tothom.

Generalitat de Catalunya